

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

privind statutul judecătorilor și procurorilor

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

TITLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Magistratura este activitatea judiciară desfășurată de judecători în scopul înlăptuirii justiției și de procurori în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor.

(2) Judecătorii și procurorii au calitatea de magistrați. Cariera judecătorilor este separată de cariera procurorilor.

Art. 2. – (1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile prezentei legi.

(2) Judecătorii inamovibili pot fi mutați prin transfer, delegare, detașare sau promovare, numai cu acordul lor, și pot fi suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Judecătorii soluționează cauzele în baza legii, cu respectarea drepturilor procesuale ale părților, fără constrângeri, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții directe sau indirecte din partea oricărei persoane sau autorități.

(4) Orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoare să respecte independența judecătorilor.

Art. 3. – (1) Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii. Procurorii își desfășoară

activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.

(2) În efectuarea și supravegherea urmăririi penale, precum și în soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege.

(3) Procurorii care se bucură de stabilitate pot fi mutați prin transfer, detașare sau promovare, numai cu acordul lor. Ei pot fi delegați, suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 4. – (1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.

(2) Judecătorii și procurorii trebuie să se asigure, în toate stadiile unui proces, că drepturile și libertățile individuale sunt garantate și că ordinea publică este protejată.

(3) Judecătorii și procurorii își desfășoară activitatea cu bună-credință și în mod imparțial, asigurând inclusiv aparența de imparțialitate.

(4) Judecătorii nu pot refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

TITLUL II

Cariera judecătorilor și procurorilor

CAPITOLUL I

Admiterea la Institutul Național al Magistraturii și formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor

Art. 5. – (1) Admiterea la Institutul Național al Magistraturii se face prin concurs, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații, cu respectarea principiilor transparenței și egalității.

(2) Admiterea în magistratură și formarea profesională inițială în vederea ocupării funcției de judecător și procuror se realizează prin Institutul Național al Magistraturii.

(3) Poate fi admisă la Institutul Național al Magistraturii persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;

b) este licențiată în drept;

c) nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație;

d) cunoaște limba română;

e) este aptă, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției.

Art. 6. – (1) Data și locul concursului de admitere prevăzut la art. 5 alin. (1), calendarul de desfășurare a concursului, numărul de locuri scoase la concurs, cuantumul taxei de înscriere, tematica și bibliografia de concurs, precum și cererea de înscriere tipizată se stabilesc prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Pentru înscrierea la concursul prevăzut la art. 5 alin. (1), candidatul plătește o taxă al cărei cuantum se stabilește în funcție de cheltuielile necesare pentru organizarea concursului. Taxa de înscriere la concurs se restituie în cazul unor situații obiective de împiedicare a participării la concurs intervenite înainte de susținerea primei probe a concursului.

(3) Numărul locurilor scoase la concurs se stabilește în funcție de numărul de posturi de judecători și procurori vacante, precum și de cele care vor fi înființate.

(4) Datele prevăzute la alin. (1) se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

(5) Posturile vacante de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor coordonate de Consiliu sau subordonate Consiliului, al Ministerului Public ori al Ministerului Justiției și instituțiilor coordonate sau subordonate acestuia care se ocupă prin concursul de admitere prevăzut la art. 5 alin. (1) se publică odată cu anunțul referitor la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, prevederile prezentului capitol fiind aplicabile în mod corespunzător și în cazul admiterii pe aceste posturi. Pentru Ministerul Justiției și instituțiile coordonate sau subordonate acestuia și Ministerul Public, posturile care se scot la concurs se stabilesc de fiecare din cele două instituții, după caz.

(6) În cuprinsul cererii de înscriere, candidatul optează fie pentru posturile de auditori de justiție, fie pentru posturile vacante de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, fără a se indica instituția în cadrul căreia este postul vacant, putându-se formula o singură opțiune.

Art. 7. – (1) Pentru concursul de admitere prevăzut la art. 5 alin. (1), Plenul Consiliului Superior al Magistraturii numește comisia de organizare a concursului, comisia de elaborare a subiectelor, comisia de corectare, comisia de interviu, precum și comisia de soluționare a contestațiilor.

(2) Comisia de elaborare a subiectelor elaborează subiectele și baremele de evaluare și notare pentru testul-grilă și pentru proba scrisă de

verificare a cunoștințelor juridice, iar comisia de corectare corectează și notează lucrările la proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice. Pentru testul-grilă și pentru proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, în cadrul comisiei de elaborare a subiectelor și a celei de corectare se constituie în mod distinct comisii pentru disciplinele drept civil și drept procesual civil, respectiv drept penal și drept procesual penal. Subiectele de drept material sunt elaborate de membrii comisiei care elaborează și subiectele de drept procesual în materia corespunzătoare.

(3) Comisia de interviu elaborează grila de evaluare în baza căreia se face aprecierea interviului, precum și subiectele pe baza cărora vor fi examinați candidații și realizează interviuarea candidaților, în scopul identificării aptitudinilor, motivațiilor și elementelor de etică specifice profesiei. În cadrul comisiei de interviu se pot constitui subcomisii de interviu, în funcție de numărul candidaților declarați admiși după prima etapă eliminatorie.

(4) Comisia de soluționare a contestațiilor este compusă din:

a) subcomisii de soluționare a contestațiilor formulate împotriva baremului stabilit pentru cele două probe scrise și împotriva punctajului de la testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice, constituite în mod distinct la disciplinele drept civil și drept procesual civil, respectiv drept penal și drept procesual penal;

b) subcomisii de soluționare a contestațiilor formulate împotriva rezultatelor obținute la proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, constituite în mod distinct la disciplinele drept civil și drept procesual civil, respectiv la drept penal și drept procesual penal;

c) subcomisii de soluționare a contestațiilor formulate împotriva rezultatelor obținute la proba interviului.

(5) Nu pot fi numite în comisiile prevăzute la alin. (1) persoanele care au soțul sau soția, rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv în rândul candidaților. O persoană poate face parte dintr-o singură comisie. Din aceeași comisie sau din comisii diferite nu pot face parte soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv.

(6) Nu pot face parte din comisiile prevăzute la alin. (2) – (4) membrii Consiliului Superior al Magistraturii și nici persoane din conducerea Consiliului Superior al Magistraturii ori a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 8. – Comisia de organizare a concursului coordonează organizarea și desfășurarea concursului și verifică îndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs. Comisia de organizare a concursului se compune din președinte, vicepreședinte și membri, desemnați din rândul personalului din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii, inclusiv al celor cu funcții de conducere. Responsabilii de sală și supraveghetorii, precum

și alte persoane care desfășoară activitatea pentru buna organizare a concursului sunt desemnați de președintele comisiei de organizare a concursului.

Art. 9. – (1) Comisia de elaborare a subiectelor, comisia de corectare, comisia de interviu, precum și comisia de soluționare a contestațiilor sunt conduse de câte un președinte. Numărul membrilor comisiilor se stabilește prin hotărârea de numire a acestora, în funcție de numărul candidaților.

(2) Membrii comisiei de elaborare a subiectelor, ai comisiei de corectare, ai comisiei de interviu, precum și ai comisiei de soluționare a contestațiilor sunt numiți dintre judecători și procurori specializați în disciplinele de concurs. Din cadrul acestor comisii pot face parte și cadre didactice universitare, specializate în disciplinele de concurs.

(3) În comisiile prevăzute la alin. (1) sunt numiți și membri supleanți, care îi vor înlocui de drept, în ordinea stabilită de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii prin hotărârea de numire a comisiilor, pe acei membri ai comisiei care, din motive întemeiate, nu își pot exercita atribuțiile. Înlocuirea se efectuează de președintele comisiei respective.

(4) Desemnarea membrilor comisiilor prevăzute la alin. (1) și (3) se face pe baza consimțământului scris, exprimat anterior.

Art. 10. – (1) Soluționarea contestațiilor la barem și la probele de concurs se realizează de comisia de soluționare a contestațiilor, prin subcomisiile corespunzătoare.

(2) Subcomisiile de soluționare a contestațiilor pentru cele două probe scrise sunt alcătuite din membri specializați în drept civil și drept procesual civil, respectiv în drept penal și drept procesual penal. Din aceste subcomisii pot face parte și cadre didactice universitare, specializate în disciplinele de concurs.

(3) Subcomisiile de soluționare a contestațiilor pentru proba interviului au componența prevăzută la art. 18 alin. (1).

Art. 11. – (1) După înscriere, toți candidații sunt verificați sub aspectul îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. a), b) și d), precum și a condiției de a fi apt din punct de vedere medical și a celei privind lipsa antecedentelor penale. Condiția de a fi apt din punct de vedere medical se dovedește prin certificat medical eliberat de un medic specializat în medicina muncii, la cererea fiecărui candidat, pe baza unui barem medical aprobat prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea unei comisii medicale de specialitate numite prin ordin al ministrului sănătății. Hotărârea Plenului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se realizează de comisia de organizare a concursului.

(3) Rezultatele verificării se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii, cel mai târziu cu 15 zile înainte de data susținerii primei probe din cadrul primei etape a concursului.

(4) Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații în termen de 48 de ore de la publicarea listei cu rezultatele verificării.

(5) Contestațiile se depun la tribunale și parchetele de pe lângă acestea care le înaintează de îndată comisiei de organizare a concursului.

(6) Contestațiile se soluționează prin hotărâre definitivă a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(7) Listele finale ale candidaților, întocmite distinct în funcție de opțiunea formulată potrivit art. 6 alin. (6), se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 12. – (1) Examinarea candidaților în cadrul concursului de admitere se face în două etape.

(2) Prima etapă este eliminatorie și constă în susținerea următoarelor probe scrise eliminatorii:

a) un test-grilă de verificare a cunoștințelor juridice, teoretice și practice, susținut la următoarele discipline: drept civil, drept procesual civil, drept penal și drept procesual penal;

b) o probă scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, teoretice și practice, susținută la drept civil și drept procesual civil, respectiv la drept penal și drept procesual penal.

(3) La proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice participă numai candidații declarați admiși la testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice.

(4) Nota obținută la prima etapă este media aritmetică a notelor obținute la probele prevăzute la alin. (2).

(5) A doua etapă constă într-o testare psihologică și susținerea unui interviu. La testarea psihologică participă toți candidații declarați admiși la prima etapă. Candidații declarați a fi apti din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției participă la proba interviului, în ordinea descrescătoare a notei obținute la prima etapă și în limita unui număr egal cu o dată și jumătate din numărul de locuri de auditori de justiție, respectiv din numărul de posturi vacante de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor scoase la concurs. În cazul unui număr impar de locuri sau posturi, rotunjirea se face la numărul mai mare. Numărul candidaților admiși pentru susținerea interviului se suplimentează, în cazul mediilor egale, cu cea a ultimului candidat admis.

Art. 13. – (1) Testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice cuprinde 100 de întrebări, câte 25 pentru fiecare dintre disciplinele de concurs prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. a).

(2) La testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice fiecare răspuns corect primește un punct, care are ca echivalent 10 sutimi în sistemul de notare de la 1 la 10.

(3) Timpul necesar pentru formularea răspunsurilor la întrebările din testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice este cel stabilit de către comisia de elaborare a subiectelor și nu poate depăși 4 ore, socotite din momentul în care s-a încheiat distribuția testelor către toți candidații.

(4) Evaluarea și notarea lucrărilor la testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice se realizează prin procesare electronică. Lucrările se notează cu „admis” sau „respins”, în funcție de punctajul obținut de candidat. Sunt declarați admiși la această probă candidații care au obținut minimum 60 de puncte, echivalentul notei 6,00, în ordinea descrescătoare a notelor obținute, în limita dublului numărului de locuri de auditori de justiție, respectiv de posturi vacante de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor scoase la concurs. Numărul candidaților admiși se suplimentează în cazul mediilor egale cu cea a ultimului candidat admis.

Art. 14. – (1) Baremul de evaluare și notare la proba prevăzută la art. 13 se afișează la centrele de concurs după încheierea probei și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii. În termen de 24 de ore de la afișarea baremului la centrele de concurs, candidații pot face contestații la acesta care se transmit prin fax sau e-mail la Institutul Național al Magistraturii. Contestațiile la barem se soluționează de subcomisia corespunzătoare de soluționare a contestațiilor în cel mult 48 de ore de la expirarea termenului de contestare. Soluția se motivează în termen de 3 zile de la expirarea termenului pentru soluționarea contestațiilor. Baremul stabilit în urma soluționării contestațiilor se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(2) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(3) În ipoteza în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul indicat ca fiind corect în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, baremul definitiv va cuprinde atât punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite în baremul inițial, cât și punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de contestații.

(4) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebări este în mod evident altul

decât cel indicat în barem, fără a fi incidente dispozițiile alin. (3), se corectează baremul și se va acorda punctajul corespunzător întrebării respective numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.

(5) În cazul în care concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii se desfășoară în același timp cu concursul de admitere în magistratură și există întrebări identice, admiterea unei contestații la vreuna dintre aceste întrebări la concursul de admitere în magistratură produce efecte și în privința concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii, în condițiile alin. (2) – (4).

(6) În cazul admitterii contestației la barem, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate dispune sancționarea membrilor comisiei de elaborare a subiectelor, în măsura în care se reține reaua-credință sau grava neglijență a acestora.

(7) Persoanele prevăzute la alin. (6) pot fi sancționate cu reducerea sau neplata drepturilor bănești cuvenite pentru activitatea prestată; acestor persoane le poate fi interzisă și participarea în comisii similare pe o perioadă de până la 3 ani.

(8) Sancțiunile prevăzute la alin. (7) se aplică în funcție de circumstanțele concrete și proporțional cu consecințele produse.

Art. 15. – (1) Rezultatele testului-grilă se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Candidații pot contesta punctajul obținut la proba testului-grilă. Contestația se transmite prin fax sau e-mail la Institutul Național al Magistraturii, în termen de cel mult 24 de ore de la data publicării rezultatelor.

(3) Contestațiile se soluționează în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2).

(4) Nota acordată în urma soluționării contestației este definitivă și nu poate fi mai mică decât nota contestată.

Art. 16. – (1) Proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice constă în elaborarea unor lucrări la disciplinele drept civil și drept procesual civil, respectiv drept penal și drept procesual penal.

(2) Dispozițiile art. 13 alin. (3), art. 14 și art. 15 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(3) Fiecare lucrare se corectează pe baza baremului definitiv de evaluare și de notare și se notează distinct, la drept civil și drept procesual civil, respectiv la drept penal și drept procesual penal, cu note de la 0 la 10, cu două zecimale.

(4) Nota probei scrise de verificare a cunoștințelor juridice este media aritmetică, cu două zecimale, fără rotunjire, a notelor obținute la fiecare lucrare.

(5) Candidații pot contesta punctajul obținut la această probă, dispozițiile art. 15 alin. (2) și (4) aplicându-se în mod corespunzător. Contestațiile se soluționează în termenul stabilit de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, prin calendarul de concurs.

(6) Pentru a fi declarat admis la proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, candidatul trebuie să obțină cel puțin nota 5 la fiecare lucrare și cel puțin media 6, calculată potrivit alin. (4).

Art. 17. – (1) Candidații declarați admiși la cele două probe scrise susțin testarea psihologică prin care se constată îndeplinirea condiției de a fi apți din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției. Testarea psihologică constă în susținerea unui test scris și a unui interviu în fața unui psiholog desemnat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, din rândul psihologilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Inspecției Judiciare, Institutului Național al Magistraturii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, curților de apel, parchetelor de pe lângă acestea ori din Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România atestați în condițiile legii. Rezultatele testării psihologice sunt concretizate într-un raport, care cuprinde profilul psihologic al fiecărui candidat, precum și calificativul „admis” sau „respins”.

(2) Metodologia privind organizarea și desfășurarea testării psihologice este prevăzută în Regulamentul privind admiterea la Institutul Național al Magistraturii.

(3) În vederea publicării rezultatelor testării psihologice, fiecărui candidat îi va fi atribuit un cod. Calificativul acordat se aduce la cunoștință prin publicarea pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(4) Candidații nemulțumiți de calificativul acordat pot formula, în termen de 24 de ore de la publicarea rezultatelor, contestații care se transmit prin fax sau e-mail, la Institutul Național al Magistraturii.

(5) Contestațiile se soluționează de comisia de reexaminare psihologică, formată din 3 psihologi desemnați în mod similar celui prevăzut la alin. (1), alții decât cei care au examinat candidații inițial. Reexaminarea psihologică se realizează prin reevaluarea testului scris, aplicarea unui nou test scris și susținerea unui nou interviu.

(6) Calificativul acordat de comisia de reexaminare psihologică este definitiv și se publică în condițiile alin. (3).

Art. 18. – (1) Candidații care îndeplinesc condiția de a fi apti din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției susțin interviul, din comisia de interviu, respectiv din fiecare subcomisie de interviu, după caz, făcând parte un psiholog, 2 judecători, un procuror și un cadru didactic universitar selectat, de regulă, din rândul celor ce au gradul didactic de profesor universitar. Numărul subcomisiilor de interviu se stabilește în funcție de numărul candidaților declarați admiși după prima etapă eliminatoare. Membrii care vor activa în subcomisii se stabilesc, pe fiecare categorie, în ordinea aprobată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărârea de numire a comisiilor de concurs. În situația în care activează mai multe subcomisii, componența nominală a fiecăreia dintre ele va fi stabilită prin tragere la sorți, în ziua desfășurării probei. Membrii subcomisiilor neactivate dobândesc calitatea de membru supleant, în ordinea stabilită de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii prin hotărârea de numire a comisiilor, dispozițiile art. 9 alin. (3) aplicându-se în mod corespunzător.

(2) Metodologia privind organizarea și desfășurarea interviului este prevăzută în Regulamentul privind admiterea la Institutul Național al Magistraturii.

(3) Interviul constă în:

a) prezentarea candidatului prin prisma experienței personale și profesionale;

b) analiza și interpretarea unui text la prima vedere; analiza se elaborează în scris și se susține oral de către candidat;

c) analiza orală a unei spețe cu elemente de etică specifice profesiei.

(4) Analiza prevăzută la alin. (3) lit. b) se predă comisiei/subcomisiei de interviu după susținerea orală a acesteia și va fi avută în vedere pentru aprecierea interviului. Fiecare dintre membrii comisiei/subcomisiei poate adresa întrebări candidaților.

(5) În cadrul probei interviului, comisia/subcomisia are în vedere următoarele criterii de evaluare:

a) motivația de a accede în profesia de judecător sau procuror;

b) existența aptitudinilor specifice profesiei de judecător sau procuror, fiind avute în vedere aptitudinea de comunicare clară și logică a ideilor, capacitatea de gândire critică, capacitatea de analiză, motivare și sinteză, înțelegerea realității sociale, folosirea corectă a limbii române;

c) elemente de etică specifice profesiei, fiind avut în vedere modul în care candidatul se raportează la valori precum independența justiției, imparțialitatea judecătorilor și procurorilor, integritatea, responsabilitatea.

(6) Membrii comisiei/subcomisiei acordă, individual, punctaje pentru fiecare dintre criteriile prevăzute la alin. (5), pe baza unei grile de evaluare elaborate de comisia de interviu care se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al

Magistraturii imediat după încheierea probei. Pentru criteriul de evaluare prevăzut la alin. (5) lit. a) punctajul maxim ce poate fi acordat este de 20 de puncte, iar pentru fiecare dintre criteriile prevăzute la alin. (5) lit. b) și c) punctajul maxim ce poate fi acordat este de 40 de puncte.

(7) Aprecierea interviului se face cu note de la 1 la 10, cu două zecimale. Nota 1 se acordă în situația în care punctajul obținut de candidat este mai mic sau egal cu această notă.

(8) Nota obținută la această probă reprezintă media aritmetică a notelor acordate de membrii comisiei/subcomisiei.

(9) În funcție de punctajul obținut de candidat la interviu, se acordă unul dintre calificativele „admis” sau „respins”. Sunt declarați admiși la această probă candidații care au obținut cel puțin nota 7.

(10) Rezultatele de la proba interviului se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(11) Înregistrarea interviului prin mijloace tehnice audio - video este obligatorie.

(12) Candidații pot contesta nota acordată la proba interviului, dispozițiile art. 15 alin. (2) și (4) aplicându-se în mod corespunzător. Contestațiile se soluționează în termenul stabilit de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii prin calendarul de concurs. Soluționarea contestației la proba interviului se realizează prin reevaluarea probei, pe baza înregistrării audio-video și a analizei scrise depuse de candidat. Rezultatele finale ale probei interviului se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 19. – După cele două etape ale concursului sunt declarați admiși candidații care au obținut calificativul „admis” la interviu, în ordinea descrescătoare a notei obținute la prima etapă a concursului, stabilite conform art. 12 alin. (4), în limita numărului de locuri de auditori de justiție, respectiv a numărului de posturi vacante de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor scoase la concurs.

Art. 20. – (1) Listele cuprinzând rezultatele definitive ale concursului, întocmite distinct în funcție de opțiunea formulată potrivit art. 6 alin. (6), se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Clasificarea candidaților urmează a se face în ordinea descrescătoare a notelor obținute la concurs, în funcție de opțiunea candidatului formulată potrivit art. 6 alin. (6). Candidații admiși care au optat pentru posturile vacante de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor sunt convocați de comisia de organizare pentru

a-și exprima opțiunea pentru unul dintre posturile scoase la concurs. Candidații nu pot reveni asupra opțiunii formulate.

(3) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii suplimentează numărul de locuri de auditori de justiție scoase la concurs, astfel încât să fie declarați admiși toți candidații care au obținut note egale cu cea a ultimului candidat declarat admis după cele două etape ale concursului.

(4) În cazul candidaților care au optat pentru posturile vacante de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor prevăzute la art. 6 alin. (6), departajarea candidaților cu note egale se face, în ordine, după următoarele criterii: nota mai mare obținută la proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, prevăzută de art. 12 alin. (2) lit. b), vechimea mai mare în specialitate juridică, deținerea titlului științific de doctor în drept, calitatea de doctorand în drept, activitatea publicistică de specialitate.

(5) În situația în care pentru posturile vacante de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor nu sunt candidați admiși sau nu au fost formulate opțiuni pentru aceste posturi, candidații care sunt admiși în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (4) și art. 16 alin. (6) și care au obținut calificativul „admis” la interviu, dar care nu au fost declarați admiși în limita locurilor și posturilor scoase la concurs pot opta pentru aceste posturi, în ordinea descrescătoare a notelor obținute la prima etapă a concursului stabilite conform art. 12 alin. (4). Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 21. – (1) După afișarea rezultatelor definitive ale concursului, candidații admiși după cele două etape ale concursului vor fi verificați sub aspectul îndeplinirii condiției bunei reputații prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. c).

(2) Verificările privind îndeplinirea condiției bunei reputații se vor face de comisia de organizare a concursului, cu respectarea legislației în vigoare referitoare la protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(3) Regulamentul privind admiterea la Institutul Național al Magistraturii stabilește documentele pe care candidații au obligația de a le depune, în vederea verificării îndeplinirii condiției bunei reputații.

(4) Nu se bucură de o bună reputație persoana care a fost sancționată contravențional sau disciplinar în ultimii 3 ani anterior datei susținerii primei probe din cadrul primei etape a concursului pentru fapte în raport de care numirea acesteia în funcția de judecător sau procuror nu ar fi conformă cu onoarea și probitatea specifice acestor funcții sau ar aduce atingere prestigiului justiției, avându-se în vedere criteriile prevăzute la alin. (5). Sancțiunile disciplinare pentru care a intervenit radierea nu sunt avute în vedere.

(5) La stabilirea bunei reputații se au în vedere următoarele criterii:

a) gravitatea faptei, astfel cum rezultă din natura acesteia și din împrejurările în care a fost săvârșită, din forma și gradul de vinovăție, precum și din sancțiunea aplicată;

b) conduita persoanei înainte și după săvârșirea faptei, care relevă perseverența în săvârșirea unor fapte de natura celor prevăzute la alin. (4), sancționate ca atare.

(6) Rezultatele verificării se consemnează în cuprinsul raportului referitor la îndeplinirea condițiilor de admitere la Institutul Național al Magistraturii, care se înaintează Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(7) Raportul prevăzut la alin. (6) prin care se constată, în privința unuia sau mai multor candidați, neîndeplinirea condiției bune reputații cuprinde motivele pentru care comisia apreciază că nu este îndeplinită condiția respectivă, constând în analiza faptelor persoanei în cauză și aplicarea criteriilor prevăzute de lege situației de fapt reținute.

Art. 22. – (1) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște cu privire la îndeplinirea condiției prevăzute la art. 21 alin. (1) și validează rezultatele concursului. Candidații care nu se bucură de o bună reputație sunt declarați respinși.

(2) Pentru locurile de auditor de justiție și posturile de personal de specialitate juridică ce au devenit vacante în urma aplicării alin. (1) pot opta, până la data validării concursului, candidații admiși în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (4) și art. 16 alin. (6) și care au obținut calificativul „admis” la interviu, în ordinea descrescătoare a notelor obținute la prima etapă a concursului, stabilite conform art. 12 alin. (4). La note egale, dispozițiile art. 20 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(3) Dispozițiile art. 21 se aplică în mod corespunzător.

(4) Listele definitive ale candidaților declarați admiși se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 23. – În cazul posturilor de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor vacante la data validării concursului sau care se vacantează ulterior validării acestuia, la solicitarea instituțiilor în care se regăsesc acele posturi, rezultatele concursului de admitere pot fi valorificate în termen de un an de la data validării concursului, aceste posturi putând fi ocupate de candidații care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 13 alin. (4) și art. 16 alin. (6), care au obținut calificativul „admis” la interviu, dar care nu au fost declarați admiși în limita locurilor și posturilor scoase la concurs. Dispozițiile art. 20 alin. (2) și (4) și art. 21 se aplică în mod corespunzător.

Art. 24. – Regulamentul privind admiterea la Institutul Național al Magistraturii se aprobă prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 25. – (1) Cursanții Institutului Național al Magistraturii au calitatea de auditori de justiție.

(2) Formarea profesională inițială în cadrul Institutului Național al Magistraturii constă în pregătirea teoretică și practică a auditorilor de justiție pentru a deveni judecători sau procurori.

(3) Durata cursurilor de formare profesională a auditorilor de justiție este de 3 ani. La finalul cursurilor, auditorii de justiție optează, în condițiile prezentei legi pentru posturile de judecători stagieri, respectiv procurori stagieri.

(4) Programul de formare profesională a auditorilor de justiție se aprobă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Programul de formare profesională a auditorilor de justiție cuprinde în mod obligatoriu disciplinele de studiu, numărul de ore alocat conferințelor și seminarelor alocate pentru fiecare disciplină, stagiile de practică ce urmează a fi efectuate și modalitatea de evaluare.

Art. 26. – (1) În perioada formării la Institutul Național al Magistraturii, auditorii de justiție efectuează stagii de practică la instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea, cabinete de avocatură, penitenciare și alte instituții cu relevanță pentru formarea profesională a auditorilor de justiție; în perioada stagiilor de practică, auditorii de justiție asistă la activitățile specifice instituțiilor și profesiilor juridice, în condițiile stabilite de lege și de Regulamentul privind organizarea, desfășurarea și evaluarea stagiilor de practică.

(2) Instituțiile la care se vor efectua stagiile de practică, pentru fiecare an de curs, și durata acestora sunt stabilite de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Stagiile vor fi organizate pe baza unor protocoale de colaborare încheiate de Institutul Național al Magistraturii cu instituțiile cu relevanță pentru formarea profesională a auditorilor de justiție și organizațiile profesionale reprezentând profesiile juridice.

(3) Stagiile de practică prevăzute la alin. (1) trebuie să aibă o durată de minimum 3 luni în primul an și de minimum 6 luni în al doilea și al treilea an.

(4) Regulamentul privind organizarea, desfășurarea și evaluarea stagiilor de practică este aprobat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

Art. 27. – (1) Auditorii de justiție beneficiază de o indemnizație stabilită de lege având caracterul unei indemnizații de încadrare brute lunare a unui judecător sau procuror stagiar.

(2) Indemnizația auditorilor de justiție prevăzută la alin. (1) are natura și regimul juridic al unui drept salarial la care se vor calcula reținerile pentru obținerea indemnizației nete, urmând a se vira obligația angajatorului și a asiguraților la asigurările sociale de stat, obligațiile privind contribuția la asigurările sociale de sănătate, precum și obligația angajatorului privind contribuția asiguratorie pentru muncă. Auditorii de justiție beneficiază de indemnizație și în perioada vacanțelor.

(3) Indemnizațiile auditorilor de justiție se plătesc din bugetul anual aprobat al Consiliului Superior al Magistraturii, de la o poziție bugetară distinctă.

(4) Auditorii de justiție beneficiază de decontarea materialelor didactice, în condițiile și în limita unui plafon lunar stabilite de Regulamentul Institutului Național al Magistraturii. Auditorii de justiție beneficiază în mod gratuit de cazare în spațiile de cazare ale Institutului Național al Magistraturii, în limita locurilor disponibile, în condițiile stabilite prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii. Cheltuielile de întreținere se suportă de Institut.

(5) În cazul epuizării locurilor disponibile în spațiile de cazare ale Institutului Național al Magistraturii, precum și în situațiile în care auditorii de justiție își desfășoară activitatea de formare în afara municipiului București, aceștia au dreptul la decontarea contravalorii chiriei pentru o locuință, într-un plafon de până la 50% din suma care s-ar cuveni, cu acest titlu, judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii.

(6) Auditorii de justiție beneficiază în mod gratuit de asistență medicală constând în servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, care se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile contractului-cadru din sistemul de asigurări sociale de sănătate și ale respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate, cu excepția contribuției personale/coplății care se suportă din bugetul Consiliului Superior al Magistraturii. Condițiile de acordare în mod gratuit a serviciilor medicale, medicamentelor și a dispozitivelor medicale sunt stabilite prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 210 alin. (5). Aceste drepturi nu au caracter salarial și nu se impozitează.

(7) Auditorii de justiție au dreptul la concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, precum și la alte concedii și indemnizații, inclusiv maternitate, risc maternal și creșterea copilului, în conformitate cu legislația în vigoare.

(8) Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție, dacă a promovat examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, constituie vechime în funcția de judecător sau procuror, în condițiile legii.

(9) Prevederile alin. (1) – (3) și (5) se aplică și auditorilor de justiție proveniți din alte țări, pe baza înțelegerilor încheiate cu ministerele de justiție din țările respective.

Art. 28. – Dispozițiile legale privind incompatibilitățile și interdicțiile judecătorilor și procurorilor se aplică în mod corespunzător și auditorilor de justiție.

Art. 29. – Auditorii de justiție au obligația de a păstra confidențialitatea lucrărilor și secretul deliberărilor, atunci când participă la acestea. Dispozițiile art. 210 alin. (3) și art. 223 se aplică în mod corespunzător.

Art. 30. – Cheltuielile de transport al personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii care nu are domiciliul sau reședința în municipiul București, care participă la activitățile de formare profesională inițială organizate de Institutul Național al Magistraturii, se suportă din bugetul acestei instituții.

Art. 31. – (1) Abaterile auditorilor de justiție de la îndatoririle ce le revin potrivit legii sau Regulamentului Institutului Național al Magistraturii se sancționează disciplinar.

(2) Constituie abateri disciplinare:

a) atitudinile care aduc atingere bunelor moravuri sau ordinii publice, atitudinile ireverențioase față de colegi, personalul de instruire și de conducere al Institutului Național al Magistraturii, precum și față de persoanele cu care intră în contact în perioada cursurilor;

b) absențele nemotivate de la activitățile obligatorii stabilite prin programul de formare, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună;

c) faptele prevăzute la art. 271 lit. a), d), j), l), m), n) și q), dispoziții care se aplică în mod corespunzător.

(3) Sancțiunile disciplinare aplicabile auditorilor de justiție sunt:

a) avertismentul;

b) diminuarea indemnizației de auditor de justiție cu până la 15% pe o perioadă de la o lună la 3 luni;

c) diminuarea indemnizației de auditor de justiție proporțional cu numărul absențelor nemotivate, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună;

d) exmatricularea din Institutul Național al Magistraturii.

(4) Sancțiunile prevăzute la alin. (3) se aplică de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii, după efectuarea cercetării disciplinare. Răspunderea disciplinară se prescrie în termen de un an de la săvârșirea faptei.

(5) Hotărârile Consiliului științific prevăzute la alin. (4) pot fi atacate la instanța de contencios administrativ și fiscal competentă, potrivit legii contenciosului administrativ.

(6) În cazul exmatriculării din Institutul Național al Magistraturii, cel sancționat este obligat să restituie indemnizațiile de auditor primite și cheltuielile de formare.

(7) Procedura de cercetare disciplinară și de aplicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.

(8) Cercetarea disciplinară se suspendă atunci când împotriva auditorului de justiție s-a dispus trimiterea în judecată pentru aceeași faptă.

(9) Organul de urmărire penală este obligat să comunice, de îndată, Institutului Național al Magistraturii actul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a auditorului de justiție.

(10) Suspendarea cercetării disciplinare se dispune de către directorul Institutului Național al Magistraturii și operează până când soluția pronunțată în cauza care a motivat suspendarea a devenit definitivă. Hotărârea definitivă este comunicată de îndată Institutului Național al Magistraturii. Pe durata suspendării cercetării disciplinare, cursul prescripției răspunderii disciplinare este suspendat.

Art. 32. – (1) Pe perioada formării profesionale în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. a), c) și e).

(2) În situația în care există indicii că auditorul suferă de o boală psihică, la propunerea directorului sau a directorului adjunct al Institutului, Consiliul științific dispune prezentarea auditorului la expertiza medicală de specialitate. Expertiza de specialitate este efectuată de o comisie medicală de specialitate numită de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, pe baza propunerilor nominale ale ministrului sănătății. În cazul în care comisia constată că auditorul suferă de o boală psihică ce îl împiedică să continue activitatea de formare în cadrul Institutului, calitatea de auditor de justiție este suspendată prin hotărâre a Consiliului științific al Institutului Național al Magistraturii. Prin raportul de expertiză comisia stabilește și termenul la care auditorul urmează să revină la reexaminare. Metodologia privind efectuarea expertizei medicale de specialitate se aprobă de Plenul Consiliului, pe baza propunerilor comisiei medicale de specialitate.

(3) Suspendarea din calitatea de auditor se dispune până la însănătoșire, constatată printr-o nouă expertiză de specialitate efectuată de

comisia medicală. Dacă în urma noului raport de expertiză se constată însănătoșirea, Consiliul științific hotărăște încetarea suspendării. În caz contrar se poate dispune prelungirea suspendării până la o nouă reexaminare sau, dacă boala este ireversibilă, exmatricularea. Dacă suspendarea încetează, auditorul de justiție va relua întregul an de formare la Institutul Național al Magistraturii în cursul căruia a intervenit suspendarea. Pe perioada suspendării, auditorului de justiție i se plătește 80% din indemnizația de auditor de justiție.

(4) Refuzul auditorului de a se prezenta la expertiza de specialitate constituie abatere disciplinară care se sancționează potrivit art. 31.

(5) În cazul în care față de auditor s-a dispus condamnarea definitivă pentru o infracțiune, precum și în cazul în care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală confirmată de judecătorul de cameră preliminară ori amânarea aplicării pedepsei sau renunțarea la aplicarea pedepsei dispuse printr-o hotărâre judecătorească definitivă, dacă aceste soluții au fost pronunțate pentru infracțiuni din culpă pentru care Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii a apreciat că afectează demnitatea calității de auditor sau imaginea Institutului, auditorul este exmatriculat din Institut și este obligat la restituirea indemnizațiilor de auditor primite și a cheltuielilor de formare. Pe perioada arestului preventiv sau a arestului la domiciliu, precum și, în cazul trimiterii în judecată, de la momentul rămânerii definitive a încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară a dispus începerea judecării și până la pronunțarea unei soluții definitive, calitatea de auditor se suspendă. Pe perioada suspendării auditorul nu beneficiază de indemnizație de auditor și de alte drepturi ale auditorilor.

(6) Neîndeplinirea celorlalte condiții prevăzute la alin. (1) se constată de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii și atrage exmatricularea, precum și obligarea la restituirea indemnizațiilor de auditor primite și a cheltuielilor de formare profesională, în acele situații imputabile auditorilor. Consiliul științific este sesizat de directorul Institutului Național al Magistraturii din oficiu sau la solicitarea oricărei persoane interesate.

(7) Procedura de verificare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.

(8) Hotărârile Consiliului științific pot fi atacate la instanța de contencios administrativ și fiscal competentă.

Art. 33. – (1) După al treilea an de formare la Institutul Național al Magistraturii, auditorii de justiție susțin un test psihologic și examenul de absolvire care constă în probe teoretice și practice, cu subiecte distincte pentru judecători și procurori, prin care se verifică însușirea cunoștințelor necesare exercitării funcției de judecător sau de procuror.

(2) Testul psihologic se susține în fața unei comisii alcătuite din 3 psihologi, care vor nota candidatul cu „apt” sau „inapt”. Psihologii sunt numiți

prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului, din rândul psihologilor din cadrul Institutului Național al Magistraturii, Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Inspecției Judiciare, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, curților de apel, parchetelor de pe lângă curțile de apel, precum și, dacă este cazul, din rândul celor înscriși în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România atestați în condițiile legii.

(3) Împotriva calificativului „inapt” candidatul poate face contestație, ce va fi soluționată de o comisie alcătuită din 5 psihologi, desemnați potrivit alin. (2), cu o altă componentă decât comisia anterioară. Rezultatul în urma soluționării contestației este definitiv.

(4) Testarea psihologică se realizează în baza Metodologiei privind organizarea și desfășurarea testării psihologice care este prevăzută în Regulamentul privind examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.

(5) Pot susține examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii doar auditorii de justiție care au obținut calificativul “apt” potrivit alin. (2) sau (3). Auditorii care au obținut calificativul “inapt” nu sunt obligați la restituirea indemnizațiilor de auditor primite și a cheltuielilor de formare.

(6) Examenul de absolvire constă în susținerea unei probe scrise, distincte pentru grupele de judecători, respectiv procurori, constând în susținerea a trei lucrări scrise la:

- a) drept civil și drept procesual civil;
- b) drept penal și drept procesual penal;
- c) etică și organizare judiciară.

(7) Data examenului se propune de Institutul Național al Magistraturii și se aprobă prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, odată cu aprobarea programului de formare inițială. Calendarul de desfășurare, tematica și bibliografia examenului se propun de Institutul Național al Magistraturii și se aprobă prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu cel puțin 60 de zile înainte de data examenului de absolvire.

(8) Regulamentul privind examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii se aprobă prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 34. – (1) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, cu avizul consultativ al Consiliului Științific al Institutului Național al Magistraturii, numește comisia

de elaborare a subiectelor, comisia de corectare și comisia de soluționare a contestațiilor, distinct pentru judecători, respectiv pentru procurori.

(2) Nu pot fi numite în comisiile prevăzute de prezentul articol persoanele care au soțul sau soția, rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv în rândul candidaților. O persoană poate face parte dintr-o singură comisie. Din aceeași comisie sau din comisii diferite nu pot face parte soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv.

(3) Fiecare comisie are un președinte desemnat prin hotărârea de numire a comisiei.

(4) Nu pot face parte din comisiile prevăzute la alin. (1) membrii Consiliului Superior al Magistraturii sau persoane din conducerea Consiliului Superior al Magistraturii ori a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 35. – Comisia de organizare a examenului numită de Institutul Național al Magistraturii coordonează organizarea și desfășurarea examenului și este alcătuită dintr-un președinte, vicepreședinte și membri.

Art. 36. – Fiecare comisie pentru judecători este alcătuită din judecători și formatori ai Institutului Național al Magistraturii, specializați în disciplinele de examen. Fiecare comisie pentru procurori este alcătuită din procurori și formatori ai Institutului Național al Magistraturii, specializați în disciplinele de examen. Dispozițiile art. 9 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 37. – (1) Pe durata desfășurării probelor este permisă consultarea legislației indicate în bibliografie, cu excepția celei comentate și adnotate.

(2) Timpul necesar pentru rezolvarea subiectelor pentru fiecare probă de examen este cel stabilit de comisia de elaborare a subiectelor și nu poate depăși 4 ore socotite din momentul în care s-a încheiat distribuția subiectelor către toți candidații.

Art. 38. – (1) Comisia de elaborare a subiectelor elaborează subiectele de examen, precum și baremele de evaluare și notare, iar comisia de corectare evaluează și notează lucrările conform baremelor definitive de evaluare și notare.

(2) Baremele de evaluare și notare se afișează la centrul de examen după încheierea probelor scrise.

(3) În termen de 3 zile de la afișare, candidații pot face contestații la barem, care se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor în cel mult 48 de ore de la expirarea termenului de contestare. Soluția se motivează în termen de 3 zile de la stabilirea baremului definitiv.

(4) Baremul stabilit în urma soluționării contestațiilor se publică pe pagina de internet a Institutului Național al Magistraturii și este definitiv.

(5) Fiecare dintre lucrările scrise se notează cu note de la 0 la 10, cu două zecimale, fără rotunjire.

(6) Nota finală este media cu două zecimale a notelor obținute la fiecare dintre lucrările scrise.

Art. 39. – (1) Rezultatele examenului de absolvire se înscriu într-un tabel care se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Institutului.

(2) Rezultatele pot fi contestate în termen de 48 de ore de la afișare.

(3) Comisia de soluționare a contestațiilor reevaluează lucrările ale căror note inițiale au fost contestate și acordă note conform baremelor definitive de evaluare și notare.

(4) Nota acordată în urma soluționării contestației este definitivă și nu poate fi mai mică decât nota contestată.

(5) Rezultatele finale ale examenului se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Institutului.

(6) Pentru promovarea examenului de absolvire a Institutului, candidatul trebuie să obțină media generală de minimum 7, iar cel puțin nota 5 la fiecare dintre lucrările scrise.

(7) Absolvenților Institutului Național al Magistraturii li se eliberează un atestat care certifică absolvirea Institutului, promoția și media generală obținută.

Art. 40. – (1) În cazul în care un auditor de justiție nu promovează examenul de absolvire în prima sesiune, acesta are dreptul să participe la următoarea sesiune organizată potrivit prezentei legi.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), precum și în cazul în care auditorul de justiție nu a susținut examenul de absolvire în prima sesiune, acesta nu beneficiază de indemnizație de auditor și de alte drepturi ale auditorilor până la promovarea examenului.

(3) Absența nejustificată sau nepromovarea examenului la a doua sesiune atrage pierderea dreptului de a fi numit judecător sau procuror. Persoana aflată în această situație este obligată să restituie indemnizațiile de auditor primite și cheltuielile de formare.

Art. 41. – (1) Absolvenții Institutului Național al Magistraturii care se bucură de bună reputație sunt numiți de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii în funcțiile de judecători sau procurori stagiați, după caz, în funcție de opțiunea exprimată, pe baza mediei generale, calculată cu 3 zecimale, obținută pe baza celor 4 medii: de la sfârșitul fiecărui an de studiu

și de la examenul de absolvire a Institutului. La egalitate de medii au prioritate, în următoarea ordine, candidații care au obținut: nota finală mai mare la examenul de absolvire, media mai mare a celor 3 ani de formare la Institutul Național al Magistraturii, nota finală mai mare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, vechimea mai mare în funcțiile prevăzute la art. 63.

(2) Verificările privind îndeplinirea condiției bunei reputații se fac de către Institutul Național al Magistraturii, prevederile art. 21 aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște cu privire la îndeplinirea condiției de bună reputație. Absolvenții Institutului Național al Magistraturii care nu se bucură de o bună reputație nu pot fi numiți ca judecători sau procurori stagiați, fiind obligați să restituie indemnizațiile de auditor primite și cheltuielile de formare.

Art. 42. – (1) Absolvenții Institutului Național al Magistraturii sunt obligați să îndeplinească timp de 10 ani funcția de judecător sau de procuror.

(2) În cazul în care un absolvent al Institutului Național al Magistraturii este eliberat din funcție înainte de expirarea perioadei de 10 ani, din inițiativa sa ori din motive care îi sunt imputabile, el este obligat să restituie indemnizațiile de auditor primite și cheltuielile de formare, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1).

(3) Între data promovării examenului de absolvire și data numirii în funcția de judecător sau procuror stagiar, absolvenții Institutului Național al Magistraturii care au promovat examenul de absolvire primesc o indemnizație lunară egală cu indemnizația auditorilor de justiție din ultimul an de formare, având același regim juridic cu aceasta. Drepturile salariale se suportă din bugetul anual aprobat al Consiliului Superior al Magistraturii, de la o poziție bugetară distinctă.

CAPITOLUL II

Judecătorii stagiați și procurorii stagiați

Art. 43. – (1) Auditorii de justiție optează pentru posturile de judecători stagiați și procurori stagiați, potrivit art. 41.

(2) În circumscripțiile instanțelor și parchetelor unde o minoritate națională are o pondere de cel puțin 50% din numărul locuitorilor, la medii egale, au prioritate față de criteriile prevăzute la art. 41 candidații cunoscători ai limbii acelei minorități.

(3) Candidatului care nu și-a exercitat dreptul de alegere a postului i se propune, din oficiu, un post de către Secția corespunzătoare a Consiliului

Superior al Magistraturii. Refuzul de a accepta propunerea este considerat demisie. Dispozițiile art. 31 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(4) Repartizarea pe posturi se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a acestuia.

(5) Perioada cuprinsă între promovarea examenului de absolvire și numirea de către Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii în funcția de judecător sau procuror stagiar, precum și perioada în care o persoană a fost judecător stagiar sau procuror stagiar, dacă a promovat examenul de capacitate, constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.

(6) Judecătorii stagiar și procurorii stagiar se bucură de stabilitate.

Art. 44. – (1) Durata stagiului judecătorilor și procurorilor stagiar este de un an.

(2) În perioada stagiului, judecătorii și procurorii sunt obligați să continue formarea profesională, sub coordonarea unui judecător sau procuror anume desemnat de președintele judecătoriei sau, după caz, de prim-procurorul parchetului de pe lângă judecătorie.

(3) Conducerea instanțelor și a parchetelor este obligată să asigure toate condițiile pentru buna desfășurare a stagiului.

(4) Judecătorul sau procurorul care răspunde de coordonarea judecătorilor stagiar sau, după caz, a procurorilor stagiar întocmește trimestrial un referat de evaluare individuală privind însușirea cunoștințelor practice specifice activității de judecător sau de procuror.

(5) Dispozițiile prezentei legi privind stagiul se aplică și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Art. 45. – (1) Judecătorii stagiar participă, cu vot consultativ, la judecarea cauzelor în completuri ale instanței constituite din judecători definitiv. În cauzele la care participă, judecătorul stagiar semnează minutele și hotărârile pronunțate și redactează, din dispoziția președintelui completului, proiecte ale unor hotărâri, astfel încât să se asigure o cauzistică variată. Opinia judecătorului stagiar se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează. Completurile la care participă judecătorii stagiar se stabilesc de președintele instanței, iar neparticiparea judecătorului stagiar la judecarea unei cauze nu împiedică continuarea judecății sau pronunțarea hotărârii de către completul compus din judecătorul definitiv.

(2) Judecătorii stagiar judecă cereri privind încuviințarea executării silite, cererile necontencioase, precum și:

- a) cererile privind pensile de întreținere;
- b) cererile de emiteră a ordonanței de plată și a somației europene de plată;

c) cererile de valoare redusă, prevăzute la art. 1.026 - 1.033 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare și cererile cu valoare redusă europene;

d) cererile având ca obiect înlocuirea amenzii contravenționale cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității;

e) reabilitarea;

f) constatarea intervenției amnistiei ori grațierii;

g) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare și de legile speciale, pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 218 alin. (1) și (2), art. 219 alin. (1), art. 223, 226 și 227, precum și art. 239 – 241 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Modalitatea de participare la aceste completuri se stabilește prin hotărâre a colegiului de conducere.

(4) Procurorii stagiar au dreptul să pună concluzii în instanță, să efectueze și să semneze acte procesuale și procedurale, sub coordonarea unui procuror definitiv.

(5) Procurorul stagiar emite opinie consultativă care se motivează și rezolvă lucrările date în sarcina sa de prim-procurorul parchetului de pe lângă judecătoria.

(6) Judecătorii și procurorii stagiar nu au dreptul să dispună măsuri privative sau restrictive de libertate.

(7) Soluțiile procurorilor stagiar sunt contrasemnate de procurorii care îi coordonează.

Art. 46. – (1) După încheierea perioadei de stagiul judecătorii și procurorii stagiar sunt obligați să se prezinte la examenul de capacitate. În cazul în care judecătorul stagiar sau procurorul stagiar este respins la examenul de capacitate, el este obligat să se prezinte la sesiunea următoare.

(2) Lipsa nejustificată de la examenul de capacitate sau respingerea candidatului la două sesiuni atrage pierderea calității de judecător stagiar sau de procuror stagiar. În această situație judecătorul sau procurorul stagiar este obligat să restituie indemnizațiile de auditor primite și cheltuielile de formare la Institutul Național al Magistraturii.

(3) Persoana care, din motive justificate, nu s-a prezentat la examenul de capacitate poate susține acest examen dacă de la încheierea stagiului până la data fixată pentru examen nu au trecut mai mult de 2 ani. Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) După trecerea termenului de 2 ani, persoanele prevăzute la alin. (3) sunt obligate să efectueze din nou stagiul, potrivit legii.

Art. 47. – (1) Examenul de capacitate al judecătorilor stagiaari și al procurorilor stagiaari se organizează de Consiliul Superior al Magistraturii, cu sprijinul Institutului Național al Magistraturii.

(2) Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiaari, respectiv al procurorilor stagiaari se aprobă prin hotărâre a Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) La examenul de capacitate prevăzut la alin. (1) participă judecătorii stagiaari și procurorii stagiaari, precum și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, stagiaari, din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor coordonate sau subordonate, Ministerului Public, precum și din cadrul Ministerului Justiției și al instituțiilor coordonate sau subordonate acestuia, dispozițiile privind examenul de capacitate aplicându-se în mod corespunzător și acestei categorii de personal.

(4) Data, locul, calendarul, modul de desfășurare a examenului de capacitate, tematica și bibliografia se aprobă de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii și se comunică instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru examenul de capacitate.

(5) Cererile de înscriere la examenul de capacitate, însoțite de referatele de evaluare și de celelalte acte necesare potrivit Regulamentului privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiaari, respectiv al procurorilor stagiaari, se depun la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 60 de zile de la publicarea datei examenului.

(6) Se pot înscrie la examen judecătorii stagiaari și procurorii stagiaari al căror stagiu se va împlini până în ultima zi a examenului de capacitate.

Art. 48. – (1) Examenul de capacitate constă în verificarea cunoștințelor teoretice și practice, prin probe scrise și orale.

(2) Probele scrise constau în lucrări cu subiecte distincte pentru judecători și procurori, inclusiv soluționarea unor spețe și redactarea de lucrări cu caracter practic, în funcție de specificul activității candidaților.

(3) Probele scrise se susțin la următoarele materii:

- a) drept civil;
- b) drept procesual civil;
- c) drept penal;
- d) drept procesual penal.

(4) Probele orale se susțin la materiile prevăzute la alin. (3), drept constituțional, precum și la organizare judiciară și Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

(5) Pe durata desfășurării probelor scrise și orale este permisă consultarea legislației indicate în tematică și bibliografie, cu excepția celei comentate și adnotate.

Art. 49. – (1) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii numește comisia de organizare a examenului, comisia de elaborare a subiectelor, comisia de examinare și comisia de soluționare a contestațiilor. Comisiile sunt conduse de președinți desemnați prin hotărârea de numire a comisiilor.

(2) Nu pot fi numite în comisii persoanele care au soțul sau soția, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv în rândul candidaților. O persoană poate face parte dintr-o singură comisie. Din aceeași comisie sau din comisii diferite nu pot face parte soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv.

(3) Nu pot face parte din comisiile de elaborare a subiectelor, comisiilor de examinare și de soluționare a contestațiilor membrii Consiliului Superior al Magistraturii sau persoane din conducerea Consiliului Superior al Magistraturii ori a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 50. – (1) Comisia de organizare a examenului de capacitate coordonează organizarea și desfășurarea examenului.

(2) Comisia de organizare a examenului de capacitate se compune din președinte, vicepreședinte și membri, desemnați din rândul personalului din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii, inclusiv al celor cu funcții de conducere. Responsabilii de sală și supraveghetorii, precum și alte persoane care desfășoară activitatea pentru buna organizare a concursului sunt desemnați de președintele comisiei de organizare a examenului de capacitate.

Art. 51. – (1) Comisia de organizare a examenului de capacitate verifică îndeplinirea condițiilor de participare la examen a candidaților și întocmește lista acestora cu cel puțin 25 de zile înaintea datei examenului. Lista candidaților se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Candidații respinși pot formula contestații în termen de 48 de ore de la publicarea listei prevăzute la alin. (1) pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(3) Contestațiile se depun la Consiliul Superior al Magistraturii de către personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor sau la curțile de apel ori parchetele de pe lângă acestea de către judecători și procurori, care le înaintează de îndată, prin fax sau e-mail, comisiei de organizare a examenului de capacitate.

(4) Contestațiile se soluționează în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), prin hotărâre definitivă a Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) Listele finale ale candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la examen se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 52. – (1) Comisia de elaborare a subiectelor, comisia de examinare, precum și cea de soluționare a contestațiilor sunt numite prin hotărâre a Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, distinct pentru judecători, respectiv procurori.

(2) Comisiile pentru judecători sunt alcătuite din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel și formatori de la Institutul Național al Magistraturii.

(3) Comisiile pentru procurori sunt alcătuite din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și formatori de la Institutul Național al Magistraturii.

(4) În comisiile prevăzute la alin. (1) – (3) sunt numiți și membri supleanți, care îi vor înlocui de drept, în ordinea stabilită de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii prin hotărârea de numire a comisiilor, pe acei membri ai comisiei care, din motive întemeiate, nu își pot exercita atribuțiile. Înlocuirea se efectuează de președintele comisiei respective.

Art. 53. – (1) Comisiile pentru probele scrise se constituie în mod distinct, la drept civil și drept procesual civil, respectiv la drept penal și drept procesual penal.

(2) Comisiile de la probele orale au cel puțin 3 membri și se constituie în mod distinct, pentru fiecare din cele șase materii de la probele orale.

Art. 54. – (1) Comisia de elaborare a subiectelor elaborează subiectele de examen pentru probele scrise și orale, baremele de evaluare și de notare, pe materii de examen, iar comisia de examinare realizează corectarea și notarea lucrărilor scrise, precum și examinarea candidaților la probele orale; pentru probele orale, comisia de elaborare a subiectelor elaborează un punctaj de evaluare.

(2) Comisia de soluționare a contestațiilor soluționează contestațiile la barem și la lucrările scrise, precum și la probele orale.

(3) În cazul în care comisia de soluționare a contestațiilor respinge toate contestațiile la barem, baremele inițiale de evaluare și notare devin definitive.

(4) În cazul în care membrii comisiei de soluționare a contestațiilor apreciază că una sau mai multe contestații la barem sunt întemeiate, comisia elaborează baremele definitive.

Art. 55. – (1) Timpul destinat elaborării lucrărilor scrise este cel stabilit de comisia de elaborare a subiectelor și nu poate depăși 4 ore socotite din momentul în care s-a încheiat distribuirea subiectelor către toți candidații.

(2) Baremele de evaluare și notare stabilite pentru fiecare subiect de examen se afișează după încheierea probelor scrise, la centrele de examen. În termen de 24 de ore de la afișare candidații pot face contestații la barem, care se transmit Institutului Național al Magistraturii și se soluționează potrivit art. 54 alin. (2) – (4). Dispozițiile art. 14 alin. (6) – (8) se aplică în mod corespunzător.

(3) Baremele definitive stabilite în urma soluționării contestațiilor se publică de îndată pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 56. – Corectarea lucrărilor scrise se face pentru fiecare materie respectându-se baremele de evaluare și de notare definitive. Lucrările scrise se notează, pentru fiecare materie, cu note de la 0 la 10, cu două zecimale.

Art. 57. – (1) Rezultatele probelor scrise ale examenului de capacitate se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Contestațiile cu privire la probele scrise se depun de către candidați, în termen de 3 zile de la publicarea rezultatelor, la sediul Institutului Național al Magistraturii sau la sediile curților de apel ori parchetelor de pe lângă acestea, caz în care se înaintează de îndată, prin fax sau e-mail, Institutului Național al Magistraturii.

(3) Contestațiile se soluționează de către comisia de soluționare a contestațiilor în termen de 10 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), iar decizia comisiei este definitivă.

(4) Nota acordată la contestații nu poate fi mai mică decât nota contestată.

(5) Lista cuprinzând rezultatele finale ale probei scrise, după soluționarea contestațiilor, se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 58. – Cu cel puțin 24 de ore înainte de desfășurarea probelor orale, comisia de organizare a examenului de capacitate întocmește lista alfabetică a candidaților, cu precizarea orei la care trebuie să se prezinte grupele de candidați, și asigură publicarea listelor candidaților pe pagina de

internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 59. – (1) Notarea la probele orale se face, în baza punctajului de evaluare, cu note de la 0 la 10, cu două zecimale. Nota acordată la proba orală reprezintă media notelor acordate de fiecare membru al comisiei. Nota 1 se acordă în situația în care punctajul obținut de candidat este mai mic sau egal cu această notă.

(2) Rezultatele de la probele orale se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(3) Înregistrarea probelor orale prin mijloace tehnice audio sau audio-video este obligatorie.

(4) Candidații pot contesta notele acordate la probele orale, dispozițiile art. 15 alin. (2) și (4) aplicându-se în mod corespunzător. Contestațiile se soluționează de comisia de contestații în termenul stabilit de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii prin calendarul de concurs. Soluționarea contestației la probele orale se realizează pe baza înregistrării audio sau audio-video. Rezultatele finale ale probelor orale se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 60. – (1) Media generală a examenului de capacitate reprezintă media aritmetică a notelor obținute la probele scrise și orale. Pentru a fi declarat admis la examen, candidatul trebuie să obțină cel puțin media generală 7 și cel puțin nota 5 la fiecare probă scrisă și orală.

(2) Rezultatele finale ale examenului de capacitate se înscriu în tabelul de clasificare a candidaților, care se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(3) După întocmirea tabelului de clasificare a candidaților, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii validează examenul de capacitate, în prima ședință care urmează publicării rezultatelor.

(4) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, examenul de capacitate în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege sau de regulament privind organizarea examenului sau că există dovada săvârșirii unor fraude.

CAPITOLUL III

Numirea judecătorilor și procurorilor

Art. 61. – (1) Judecătorii și procurorii care au promovat examenul de capacitate sunt numiți de Președintele României, la propunerea Secției

corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, pe posturile de judecător sau procuror la instanțele sau parchetele unde au fost numiți ca stagiari.

(2) Propunerile de numire se fac în cel mult 30 de zile de la data validării examenului de capacitate.

(3) Președintele României nu poate refuza numirea în funcție a judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin. (1).

Art. 62. – În perioada dintre data validării examenului de capacitate și data intrării în vigoare a decretului de numire de către Președintele României, judecătorii și procurorii care au promovat examenul de capacitate primesc drepturile salariale corespunzătoare funcției imediat superioare celei de judecător sau procuror stagiar.

Art. 63. – (1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, avocații, notarii publici, asistenții judiciari, consilierii juridici, executorii judecătorești cu studii superioare juridice, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, ministerelor, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.

(2) Persoanele numite în condițiile prezentului articol nu pot fi delegate, detașate, transferate și nu pot promova la alte instanțe sau parchete timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție.

(3) Regulamentul privind concursul de admitere în magistratură se aprobă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 64. – (1) Concursul de admitere în magistratură prevăzut la art. 63 alin. (1) se organizează de Consiliul Superior al Magistraturii, cu sprijinul Institutului Național al Magistraturii, pentru ocuparea posturilor vacante de la judecătorii și de la parchetele de pe lângă acestea.

(2) Data, locul, modul de desfășurare a concursului, calendarul de desfășurare, taxa de înscriere, tematica și bibliografia de concurs, precum și

cererea de înscriere tipizată se stabilesc prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Numărul și lista posturilor scoase la concurs se stabilesc prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Datele prevăzute la alin. (2) și (3) se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

(5) În vederea înscrierii la concursul de admitere în magistratură, candidații plătesc o taxă al cărei quantum se stabilește prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de cheltuielile necesare pentru organizarea concursului. Taxa de înscriere la concurs se restituie în cazul unor situații obiective de împiedicare a participării la concurs intervenite înainte de susținerea primei probe a concursului.

(6) Dispozițiile art. 11 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 65. – (1) Pentru concursul de admitere în magistratură, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii numește comisia de organizare a concursului, comisia de elaborare a subiectelor, comisia de corectare, comisia de interviu, precum și comisia de soluționare a contestațiilor.

(2) Comisia de organizare a concursului coordonează organizarea și desfășurarea concursului și verifică îndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs.

(3) Comisia de organizare a concursului se compune din președinte, vicepreședinte și membri, desemnați din rândul personalului din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii, inclusiv al celor cu funcții de conducere. Responsabilii de sală și supraveghetorii, precum și alte persoane care desfășoară activitatea pentru buna organizare a concursului sunt desemnați de președintele comisiei de organizare.

(4) Nu vor fi numite în comisii persoanele care au soțul sau soția, rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv în rândul candidaților. O persoană poate face parte dintr-o singură comisie. Din aceeași comisie sau din comisii diferite nu pot face parte soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv.

(5) Nu pot face parte din comisiile de elaborare a subiectelor, comisiile de corectare, de interviu, precum și de soluționare a contestațiilor membrii Consiliului Superior al Magistraturii sau persoane din conducerea Consiliului Superior al Magistraturii ori a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 66. – (1) Comisia de elaborare a subiectelor, comisia de corectare, comisia de interviu, precum și comisia de soluționare a contestațiilor sunt conduse de câte un președinte.

(2) Comisia de elaborare a subiectelor elaborează subiectele și baremele de evaluare și notare pentru testul-grilă și pentru proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, iar comisia de corectare corectează și notează lucrările la proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice. Pentru testul-grilă și pentru proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, în cadrul comisiei de elaborare a subiectelor și a celei de corectare se constituie în mod distinct comisii pentru disciplinele drept civil și drept procesual civil, respectiv drept penal și drept procesual penal. Subiectele de drept material sunt elaborate de membrii comisiei care elaborează și subiectele de drept procesual în materia corespunzătoare.

(3) În comisiile prevăzute la alin. (1) sunt numiți și membri supleanți, care îi vor înlocui de drept, în ordinea stabilită prin hotărârea de numire a comisiilor de concurs, pe acei membri ai comisiei care, din motive întemeiate, nu își pot exercita atribuțiile. Înlocuirea se efectuează de președintele comisiei respective de concurs.

Art. 67. – Comisiile prevăzute la art. 66 alin. (2) și (3) sunt alcătuite din membri specializați în drept civil și drept procesual civil, respectiv în drept penal și drept procesual penal. Din aceste comisii/subcomisii pot face parte și cadre didactice universitare, specializate în disciplinele de concurs. Numărul membrilor comisiilor se stabilește prin hotărârea de numire a acestora, în funcție de numărul candidaților.

Art. 68. – Comisia de interviu elaborează grila de evaluare în baza căreia se face aprecierea interviului, elaborează subiectele pe baza cărora vor fi examinați candidații și realizează interviuarea candidaților, în scopul identificării aptitudinilor, motivațiilor și elementelor de etică specifice profesiei. În cadrul comisiei de interviu se pot constitui subcomisii de interviu, în funcție de numărul candidaților declarați admiși după prima etapă eliminatorie.

Art. 69. – (1) Comisia de soluționare a contestațiilor este compusă din următoarele subcomisii:

a) subcomisii de soluționare a contestațiilor formulate împotriva baremului stabilit pentru cele două probe scrise și împotriva punctajului de la testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice, constituite în mod distinct la drept civil și drept procesual civil, respectiv la drept penal și drept procesual penal;

b) subcomisii de soluționare a contestațiilor formulate împotriva rezultatelor obținute la proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, constituite în mod distinct la drept civil și drept procesual civil, respectiv la drept penal și drept procesual penal;

c) subcomisii de soluționare a contestațiilor formulate împotriva rezultatelor obținute la proba interviului.

(2) Subcomisiile de soluționare a contestațiilor pentru cele două probe scrise sunt alcătuite din membri specializați în drept civil și drept procesual civil, respectiv în drept penal și drept procesual penal. Din acestea pot face parte și cadre didactice universitare, specializate în disciplinele de concurs.

(3) Subcomisiile de soluționare a contestațiilor pentru proba interviului au componența prevăzută la art. 74.

Art. 70. – (1) Examinarea candidaților în cadrul concursului de admitere în magistratură se face în două etape.

(2) Prima etapă este eliminatorie și constă în susținerea următoarelor probe scrise eliminatorii:

a) un test-grilă de verificare a cunoștințelor juridice, teoretice și practice, susținut la următoarele discipline: drept civil, drept procesual civil, drept penal și drept procesual penal;

b) o probă scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, teoretice și practice, susținută la drept civil și drept procesual civil, respectiv la drept penal și drept procesual penal.

(3) La proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice participă numai candidații declarați admiși la testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice.

(4) Nota obținută la prima etapă este media aritmetică a notelor obținute la probele prevăzute la alin. (2).

(5) A doua etapă constă într-o testare psihologică și susținerea unui interviu. La testarea psihologică participă toți candidații declarați admiși la prima etapă a concursului. Candidații declarați a fi apți din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției participă la proba interviului, în ordinea descrescătoare a notei obținute la prima etapă și în limita unui număr egal cu o dată și jumătate din numărul de posturi scoase la concurs, în cazul unui număr impar de posturi, rotunjirea făcându-se la numărul mai mare. Numărul candidaților admiși în a doua etapă se suplimentează, în cazul mediilor egale, cu cea a ultimului candidat admis.

Art. 71. – (1) Testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice cuprinde 100 de întrebări, câte 25 pentru fiecare dintre disciplinele de concurs.

(2) La testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice fiecare răspuns corect primește un punct, care are ca echivalent 10 sutimi în sistemul de notare de la 1 la 10.

(3) Timpul necesar pentru formularea răspunsurilor la întrebările din testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice este cel stabilit de comisia

de elaborare a subiectelor și nu poate depăși 4 ore socotite din momentul în care s-a încheiat distribuția testelor către toți candidații.

(4) Evaluarea și notarea lucrărilor la testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice se realizează prin procesare electronică. Lucrările se notează cu „admis” sau „respins”, în funcție de punctajul obținut de candidat. Sunt declarați admiși la această probă candidații care au obținut minimum 60 de puncte, echivalentul notei 6,00, în ordinea descrescătoare a notelor obținute, în limita dublului numărului de posturi scoase la concurs. Numărul candidaților admiși se suplimentează în cazul mediilor egale cu cea a ultimului candidat admis.

(5) Baremul de evaluare și notare se afișează la centrele de concurs după încheierea probei și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii. Candidații pot contesta baremul de evaluare și notare în termen de 3 zile de la afișarea acestuia la centrele de concurs. Contestațiile la barem se transmit, inclusiv prin fax sau e-mail, la Institutul Național al Magistraturii și se soluționează de subcomisia corespunzătoare de soluționare a contestațiilor, în cel mult 48 de ore de la expirarea termenului de contestare. Soluția se motivează în termen de 3 zile de la expirarea termenului pentru soluționarea contestațiilor. Baremul stabilit în urma soluționării contestațiilor se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(6) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(7) În ipoteza în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul indicat ca fiind corect în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, baremul definitiv va cuprinde atât punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite în baremul inițial, cât și punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de contestații.

(8) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebări este în mod evident altul decât cel indicat în barem, fără a fi incidente dispozițiile alin. (7), se corectează baremul și se va acorda punctajul corespunzător întrebării respective numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.

(9) În cazul în care concursul de admitere în magistratură se desfășoară în același timp cu concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și există întrebări identice, admiterea unei contestații la vreuna dintre aceste întrebări la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii produce efecte și în privința concursului de admitere în magistratură, în condițiile alin. (6) – (8).

(10) Dispozițiile art. 14 alin. (6) – (8) se aplică în mod corespunzător.

(11) Rezultatele testului-grilă se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(12) Candidații pot contesta punctajul obținut la proba testului-grilă în termen de 3 zile de la data publicării rezultatelor. Contestația se depune, inclusiv prin fax sau e-mail, la Institutul Național al Magistraturii.

(13) Contestațiile se soluționează în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (12).

(14) Nota acordată în urma soluționării contestației este definitivă și nu poate fi mai mică decât nota contestată.

Art. 72. – (1) Proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice constă în elaborarea unor lucrări la disciplinele drept civil și drept procesual civil, respectiv drept penal și drept procesual penal.

(2) Dispozițiile art. 71 alin. (3), (5) – (11) se aplică în mod corespunzător.

(3) Fiecare lucrare se corectează pe baza baremului definitiv de evaluare și de notare și se notează distinct, la drept civil și drept procesual civil, respectiv la drept penal și drept procesual penal, cu note de la 0 la 10, cu două zecimale.

(4) Nota probei scrise de verificare a cunoștințelor juridice este media aritmetică, cu două zecimale, fără rotunjire, a notelor obținute la fiecare lucrare.

(5) Candidații pot contesta punctajul obținut la această probă, dispozițiile art. 71 alin. (12) aplicându-se în mod corespunzător. Contestațiile se soluționează în termenul stabilit de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii prin calendarul de concurs.

(6) Contestațiile la notele obținute la proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice se soluționează de către subcomisia de soluționare a contestațiilor formulate împotriva rezultatelor.

(7) Pentru a fi declarat admis la proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice, candidatul trebuie să obțină cel puțin nota 5 la fiecare lucrare și cel puțin media 6, calculată potrivit alin. (4).

Art. 73. – Candidații declarați admiși la cele două probe scrise susțin testarea psihologică prin care se constată îndeplinirea condiției de a fi apt din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției. Dispozițiile art. 17 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 74. – Candidații care îndeplinesc condiția de a fi apți din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției susțin un interviu, din comisia de interviu sau din fiecare subcomisie de interviu, după caz, făcând parte un psiholog, doi judecători, un procuror și un cadru didactic universitar selectat,

de regulă, din rândul celor ce au gradul didactic de profesor universitar. Numărul subcomisiilor de interviu se stabilește în funcție de numărul candidaților declarați admiși după prima etapă eliminatorie. Dispozițiile art. 18 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 75. – (1) După cele două etape ale concursului sunt declarați admiși candidații care au obținut calificativul „admis” la interviu, în ordinea descrescătoare a notei obținute la prima etapă a concursului, stabilite conform art. 70 alin. (4), în limita numărului de posturi scoase la concurs.

(2) Lista cuprinzând rezultatele definitive ale concursului se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(3) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate dispune suplimentarea posturilor scoase la concurs în situația în care mai mulți candidați au obținut note egale cu cea a ultimului candidat declarat admis după cele două etape ale concursului, cu posturi vacante de judecători și procurori de la instanțe și parchete unde există dificultăți de ocupare a acestor posturi.

(4) Dacă nu există posturi vacante de natura celor prevăzute la alin. (3), departajarea candidaților care au obținut note egale cu cea a ultimului candidat declarat admis după cele două etape ale concursului se face în ordinea descrescătoare a notelor obținute la proba scrisă de verificare a cunoștințelor juridice. Când notele obținute de candidați la această probă de concurs sunt identice, departajarea se face, în ordine, în funcție de vechimea în specialitate juridică, de deținerea titlului științific de doctor în drept, a calității de doctorand în drept, de activitatea publicistică de specialitate.

(5) În circumscripțiile instanțelor și parchetelor unde o minoritate națională are o pondere de cel puțin 50% din numărul locuitorilor, la medii egale, au prioritate față de criteriile de la alin. (4), candidații cunoscători ai limbii acelei minorități.

(6) Candidații clasificați în ordinea descrescătoare a notelor obținute la concurs, formulează, în această ordine, în termenul stabilit de comisia de organizare a concursului, opțiune pentru unul dintre posturile scoase la concurs sau, după caz, suplimentate. Candidații pot formula o singură opțiune, care nu poate fi modificată decât în situațiile expres prevăzute de prezenta lege. La note egale, departajarea candidaților se face conform alin. (4) și (5).

Art. 76. – (1) După afișarea rezultatelor definitive ale concursului, candidații admiși după cele două etape ale concursului vor fi verificați sub aspectul îndeplinirii condiției bunei reputații prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. c).

(2) Verificările privind îndeplinirea condiției bunei reputații se vor face cu respectarea legislației în vigoare referitoare la protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(3) Regulamentul prevăzut la art. 63 alin. (3) stabilește documentele pe care candidații au obligația de a le depune în vederea verificării îndeplinirii condiției bune reputații. Dispozițiile art. 21 alin. (4) – (7) se aplică în mod corespunzător.

Art. 77. – (1) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște cu privire la îndeplinirea de către candidații admiși după cele două etape ale concursului a condiției prevăzute la art. 76 alin. (1) și validează rezultatele concursului.

(2) Candidații care nu se bucură de o bună reputație sunt declarați respinși.

Art. 78. – (1) Dacă unul dintre candidați a fost respins în condițiile art. 77 alin. (2) sau a renunțat la opțiunea formulată conform art. 75 alin. (6), procedura prevăzută la art. 75 alin. (6) se reia pentru candidații care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 71 alin. (4) și art. 72 alin. (7) și care au obținut calificativul „admis” la interviu, care ocupă pozițiile următoare acestui candidat în lista cuprinzând rezultatele definitive ale concursului. În termenul stabilit de comisia de organizare a concursului, candidații își pot menține opțiunea inițială sau pot formula o nouă opțiune, dar numai pentru postul pentru care optase candidatul respins sau, după ocuparea acestuia, pentru postul rămas astfel neocupat, după caz.

(2) Pentru posturile ce au devenit vacante după parcurgerea procedurii prevăzute la alin. (1) pot opta, în termenul stabilit de comisia de organizare a concursului, candidații care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 71 alin. (4) și art. 72 alin. (7) și care au obținut calificativul „admis” la interviu, în ordinea descrescătoare a notei obținute la concurs, stabilite conform art. 70 alin. (4).

(3) La note egale, departajarea candidaților se face conform art. 75 alin. (4) și (5).

(4) Dispozițiile art. 76 și 77 se aplică în mod corespunzător.

Art. 79. – (1) În termen de cel mult 30 de zile de la data validării concursului de admitere în magistratură, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcția de judecător sau, după caz, de procuror a candidaților admiși. Dispozițiile art. 61 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) După numirea în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii, care va cuprinde în mod obligatoriu elemente de drept al Uniunii Europene.

Art. 80. – (1) Înainte de a începe să-și exercite funcția, judecătorii și procurorii depun următorul jurământ: „Jur să respect Constituția și legile țării, să apăr drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, să-mi îndeplinesc atribuțiile cu onoare, conștiință și fără părtinire. Așa să-mi ajute Dumnezeu!” Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a judecătorilor și procurorilor și este facultativă.

(2) Refuzul depunerii jurământului atrage, de drept, nulitatea numirii în funcție.

(3) Jurământul se depune în ședință solemnă, în fața judecătorilor instanței sau, după caz, a procurorilor parchetului la care a fost numit judecătorul sau procurorul, după citirea actului de numire.

(4) Depunerea jurământului se consemnează într-un proces-verbal, care se semnează de conducătorul instanței sau, după caz, al parchetului și de 2 dintre judecătorii sau procurorii prezenți, precum și de cel care a depus jurământul.

(5) Depunerea jurământului nu este necesară în cazul transferului sau al promovării judecătorului ori procurorului în altă funcție.

CAPITOLUL IV

Formarea profesională continuă

Art. 81. – (1) Formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor constituie garanția independenței și imparțialității în exercitarea funcției. Formarea inițială și continuă este un drept și o îndatorire pentru judecători și procurori.

(2) Formarea profesională continuă trebuie să țină seama de dinamica procesului legislativ și constă, în principal, în cunoașterea și aprofundarea legislației interne, a documentelor europene și internaționale la care România este parte, a jurisprudenței instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, a dreptului comparat, a normelor deontologice, în abordarea multidisciplinară a instituțiilor cu caracter de noutate, precum și în cunoașterea și aprofundarea unor limbi străine și operarea pe calculator.

Art. 82. – Responsabilitatea pentru formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor revine Institutului Național al Magistraturii, conducătorilor instanțelor sau parchetelor la care aceștia își desfășoară activitatea, precum și fiecărui judecător și procuror, prin pregătire individuală.

Art. 83. – (1) Judecătorii și procurorii participă, cel puțin o dată la 3 ani, la programe de formare profesională continuă organizate de Institutul

Național al Magistraturii, de instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate ori la alte forme de perfecționare profesională.

(2) Cheltuielile de cazare și masă ale judecătorilor și procurorilor străini, ale cursanților sau ale reprezentanților altor instituții de formare profesională din străinătate, care participă, în cadrul unor programe de cooperare, la activitățile de formare profesională organizate de Institutul Național al Magistraturii, pot fi suportate din bugetul acestei instituții.

(3) Judecătorii și procurorii au obligația de a urma în cadrul programelor de formare profesională continuă un curs intensiv pentru învățarea sau aprofundarea unei limbi străine și un curs intensiv pentru inițierea sau aprofundarea cunoștințelor de operare pe calculator organizate de Institutul Național al Magistraturii sau de instanțele judecătorești sau parchete, de instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate, precum și de alte instituții de specialitate.

(4) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii aprobă anual, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, programul de formare profesională continuă a judecătorilor și procurorilor.

(5) Formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor se realizează ținând seama de necesitatea specializării lor.

Art. 84. – (1) Cheltuielile de cazare și masă ale judecătorilor, procurorilor, personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, auditorilor de justiție, personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii, care participă la activitățile de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, se suportă din bugetul acestei instituții.

(2) Plafonul maxim al cheltuielilor prevăzute la alin. (1) și la art. 83 alin. (2) se stabilește prin decizie a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Cazarea participanților se poate realiza în structurile de primire turistice în limita plafonului maxim stabilit prin decizie a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, independent de clasificarea acestora.

(3) Cheltuielile de transport ale judecătorilor, procurorilor, personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor aferente activităților de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, se suportă din bugetul instituțiilor unde îndeplinesc funcția de bază.

(4) Cheltuielile de transport ale auditorilor de justiție și ale personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii aferente activităților de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, se suportă din bugetul acestei instituții.

(5) Judecătorii, procurorii, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, auditorii de justiție, precum și personalul de instruire care participă la activitățile de formare organizate de Institutul Național al Magistraturii nu beneficiază de diurnă de delegare de la instituțiile unde îndeplinesc funcția de bază.

Art. 85. – (1) În cadrul fiecărei curți de apel și în cadrul fiecărui parchet de pe lângă curtea de apel se organizează periodic activități de formare profesională continuă, constând în consultări, dezbateri, seminare, sesiuni sau mese rotunde, cu participarea Institutului Național al Magistraturii. Tematica acestora se aprobă de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Cheltuielile aferente organizării activităților prevăzute la alin. (1), inclusiv cele privind cazarea, masa și transportul personalului de instruire și al participanților, se suportă din bugetul curții de apel sau, după caz, al parchetului de pe lângă curtea de apel. În cazul personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii care participă, la propunerea Institutului, în această calitate, la activitățile prevăzute la alin. (1), cheltuielile privind cazarea, masa și transportul acestuia se suportă din bugetul Institutului Național al Magistraturii.

(3) Plafonul maxim al cheltuielilor prevăzute la alin. (2) se stabilește prin ordin al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În cazul personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii care participă, la propunerea Institutului, în această calitate, conform programului anual de formare profesională continuă al judecătorilor și procurorilor, la activitățile prevăzute la alin. (1), plafonul maxim al cheltuielilor se stabilește în conformitate cu dispozițiile art. 84 alin. (2).

(4) Cheltuielile cu salarizarea personalului de instruire care participă la activitățile prevăzute la alin. (1) se suportă din bugetul curții de apel sau, după caz, al parchetului de pe lângă curtea de apel. În cazul personalului de instruire angajat la plată cu ora al Institutului Național al Magistraturii care participă, la propunerea Institutului, în această calitate, conform programului anual de formare profesională continuă al judecătorilor și procurorilor, la activitățile prevăzute la alin. (1), cheltuielile cu salarizarea personalului de instruire se suportă din bugetul Institutului Național al Magistraturii.

(5) Judecătorii, procurorii, precum și personalul de instruire care participă la activitățile prevăzute la alin. (1) nu beneficiază de diurnă de delegare de la instituțiile unde îndeplinesc funcția de bază.

(6) Președintele curții de apel sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel desemnează judecătorii, respectiv procurorii, care răspund de organizarea activității de formare profesională

continuă a judecătorilor și procurorilor de la curtea de apel și instanțele din circumscripția acesteia, respectiv de la parchetul de pe lângă curtea de apel și parchetele subordonate.

Art. 86. – Dispozițiile privind formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor se aplică în mod corespunzător și personalului de specialitate juridică asimilat acestora.

CAPITOLUL V

Evaluarea profesională a judecătorilor și procurorilor

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 87. – (1) Evaluarea profesională individuală a judecătorilor și procurorilor presupune analiza și notarea criteriilor și indicatorilor de evaluare a performanțelor profesionale ale judecătorilor și procurorilor care privesc, în principal, calitatea activității, eficiența, integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale. Criteriile și indicatorii de evaluare profesională sunt prevăzuți în anexa nr. 1.

(2) Evaluarea profesională a judecătorilor și procurorilor are ca obiectiv stabilirea nivelului de competență profesională al acestora și vizează îmbunătățirea performanțelor profesionale, creșterea eficienței activității instanțelor și parchetelor și a încrederii publice în autoritatea judecătorească, menținerea și consolidarea calității sistemului judiciar.

(3) Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor se aprobă prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, iar Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a procurorilor se aprobă prin hotărâre a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Hotărârile prevăzute la alin. (3) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 88. – (1) În raport cu vechimea în funcția de judecător, respectiv de procuror, evaluarea se realizează după cum urmează:

a) o dată la 2 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între un an și 5 ani;

b) o dată la 3 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 5 și 10 ani;

c) o dată la 4 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 10 și 15 ani;

d) o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime mai mare de 15 ani.

(2) Judecătorii Înaltei Curte de Casație și Justiție nu sunt supuși evaluării.

(3) Evaluarea profesională se poate efectua și ori de câte ori se solicită de către judecător sau procuror.

Art. 89. – (1) Evaluarea prevăzută la art. 87 se face de comisii de evaluare constituite separat pentru judecători și procurori, astfel:

a) pentru evaluarea președintelui, a vicepreședintelui și a președintelui de secție de la judecătorii, tribunale, tribunale specializate, tribunale militare, curți de apel și Curtea Militară de Apel, comisia este formată din președintele instanței ierarhic superioare, președintele secției instanței ierarhic superioare corespunzătoare specializării judecătorului evaluat, precum și un judecător de la instanța superioară, desemnat de colegiul de conducere al acelei instanțe;

b) pentru evaluarea celorlalți judecători de la instanțele prevăzute la lit. a), comisia de evaluare este alcătuită din președintele instanței unde funcționează persoana evaluată, precum și doi judecători de la instanța ierarhic superioară, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe, cu aceeași specializare cu judecătorul evaluat;

c) pentru evaluarea conducătorului parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale, tribunale specializate, tribunale militare, curți de apel și al Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, adjuncților acestuia și a procurorilor-șefi de secții în cadrul acestora, comisia este formată din conducătorul parchetului ierarhic superior, un procuror cu funcție de conducere corespunzătoare specializării procurorului evaluat de la parchetul ierarhic superior și un alt procuror, desemnați de colegiul de conducere al parchetului ierarhic superior;

d) pentru evaluarea celorlalți procurori de la parchetele prevăzute la lit. c), comisia de evaluare este alcătuită din conducătorul parchetului din care face parte persoana evaluată, precum și doi procurori de la parchetul ierarhic superior, desemnați de colegiul de conducere al acelui parchet, cu aceeași specializare cu procurorul evaluat, după caz;

e) pentru evaluarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctului procurorului general, adjunctului acestuia, procurorilor-șefi ai Direcției Naționale Anticorupție și a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncților acestora, evaluarea se face de o comisie compusă din trei procurori din cadrul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii desemnați de Secția pentru procurori și doi procurori desemnați de colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție, respectiv al Direcției Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, după caz, din componența căreia nu poate face parte persoana evaluată;

f) pentru evaluarea procurorilor-șefi de secție și a procurorilor cu funcții de conducere din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și a procurorilor consilieri ai procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ai procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție și ai Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, comisia este formată din procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție sau, după caz, al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și 2 procurori desemnați de colegiul de conducere al fiecăruia din aceste parchete;

g) pentru evaluarea procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu funcții de execuție, comisia este formată din conducătorul secției sau, după caz, al direcției/serviciului, dacă acestea există, unde este încadrat procurorul și 2 procurori desemnați de colegiul de conducere al fiecăruia din aceste parchete.

(2) Pentru fiecare dintre comisiile prevăzute la alin. (1), se desemnează în mod similar și câte un membru supleant. În situația în care președinții instanțelor sau conducătorii parchetelor nu pot, din motive obiective temporare, să exercite atribuțiile specifice în cadrul comisiei de evaluare ori sunt incompatibili, aceștia sunt înlocuiți de vicepreședinte sau, după caz, adjunctul acestora, iar dacă sunt mai mulți vicepreședinți sau adjuncti, de unul dintre aceștia desemnat de colegiul de conducere al acelei instanțe sau parchet.

(3) Președintele comisiei de evaluare este cel care este membru de drept, iar în comisiile de evaluare în care sunt mai mulți membri de drept, președinte este cel cu vechimea cea mai mare în funcția de judecător sau de procuror, după caz.

(4) Judecătorii și procurorii, precum și membrii supleanți sunt desemnați în comisiile de evaluare având în vedere următoarele criterii: pregătirea și experiența profesională, reputația de care se bucură, abilitățile de comunicare, precum și rezultatul obținut la ultima evaluare și trebuie să aibă aceeași specializare cu judecătorul sau procurorul evaluat. Nu pot fi numiți în comisiile de evaluare judecătorii și procurorii care nu au fost evaluați în funcția de judecător sau procuror ori cei care au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare.

(5) Nu pot face parte din aceeași comisie de evaluare judecătorii și procurorii care sunt soți, rude sau afini până la al patrulea grad inclusiv.

Art. 90. – (1) Membrii comisiilor de evaluare și membrii supleanți, cu excepția membrilor de drept, sunt desemnați pentru o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, prin aceeași procedură.

(2) După desemnarea ca membri în comisiile de evaluare, dacă nu au urmat cursuri de pregătire pentru activitatea de evaluare organizate de Institutul Național al Magistraturii, aceștia vor fi instruiți ca evaluatori de către unul dintre ceilalți membri ai comisiei sau de unul din membrii comisiei de evaluare constituite la nivelul instanței ierarhic superioare sau parchetului ierarhic superior, desemnat de conducătorul acelei instanțe sau, după caz, al aceluia parchet.

(3) Comisiile funcționează cu participarea tuturor membrilor și hotărăsc cu majoritatea voturilor acestora cu privire la acordarea punctajelor pentru fiecare indicator și acordarea calificativului.

(4) În cazul în care, din motive obiective, unul dintre membri se află în imposibilitatea de a exercita funcția de evaluator sau i-a încetat mandatul unuia dintre membri, evaluarea se va face după înlocuirea acestuia cu membrul supleant. Actele îndeplinite până la momentul înlocuirii rămân valabile.

Art. 91. – (1) Există incompatibilitate între membrii comisiei de evaluare și judecătorul sau procurorul evaluat, în următoarele situații:

a) când unul dintre membrii comisiei de evaluare este soț, rudă sau afîn până la al patrulea grad inclusiv cu judecătorul sau procurorul evaluat;

b) când există sau a existat în perioada de 5 ani înaintea evaluării un litigiu între unul dintre membrii comisiei de evaluare și judecătorul sau procurorul evaluat.

(2) Dacă un membru al comisiei de evaluare se află într-o situație care, deși nu se încadrează în cazurile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1), este de natură să îi afecteze obiectivitatea în evaluarea unui judecător sau procuror, acesta are obligația de a anunța de îndată colegiul de conducere al instanței sau parchetului.

(3) Competența de a decide înlocuirea membrului comisiei de evaluare cu membrul supleant revine colegiului de conducere care a desemnat acel membru în comisia de evaluare, din care nu poate face parte judecătorul sau procurorul care este membru sau supleant în comisia de evaluare.

(4) În situația în care se constată situația de incompatibilitate, colegiul de conducere dispune înlocuirea sa cu membrul supleant.

Art. 92. – (1) Membrii comisiilor de evaluare, inclusiv membrii supleanți, pot fi revocați pentru neîndeplinirea atribuțiilor ce le revin sau

îndeplinirea necorespunzătoare a acestora, în mod similar desemnării acestora, la sesizarea oricărui membru al comisiei de evaluare sau a oricărui judecător sau procuror din cadrul instanței sau al parchetului unde funcționează membrul comisiei de evaluare.

(2) În funcție de volumul de activitate de la instanțe și parchete, colegiile de conducere pot dispune degrevarea parțială a evaluatorilor de anumite activități, expres prevăzute în hotărârea colegiului de conducere unde funcționează.

SECȚIUNEA a 2-a *Procedura de evaluare*

Art. 93. – Procesul de evaluare a judecătorilor și procurorilor implică parcurgerea următoarelor etape: observarea activităților profesionale cu caracter public desfășurate de judecătorul/procurorul evaluat, analiza documentelor care conțin rezultatele activității profesionale a judecătorului sau procurorului evaluat și acordarea calificativului. Procesul de evaluare a judecătorilor și procurorilor poate cuprinde și un interviu de evaluare, precum și stabilirea de comun acord a unui plan individual de dezvoltare profesională.

Art. 94. – (1) Indicatorii de evaluare a performanțelor profesionale ale judecătorilor și procurorilor sunt structurați în funcție de specificul activității judecătorilor și procurorilor, astfel încât să stimuleze dezvoltarea profesională a acestora și să le diferențieze performanțele profesionale, fără a le afecta independența.

(2) În vederea realizării unei evaluări unitare, modalitatea concretă de apreciere a fiecărui indicator și criteriu, domeniile din care se culeg datele și informațiile necesare evaluării judecătorilor și procurorilor, precum și desfășurarea interviului vor fi detaliate în cuprinsul Ghidului de evaluare a judecătorilor, respectiv a procurorilor, care face parte din Regulamentele prevăzute la art. 87 alin. (3).

Art. 95. – (1) Prima evaluare a judecătorilor și procurorilor se face la 2 ani de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a decretului de numire în funcție, iar următoarele evaluări se fac potrivit art. 88, de regulă până în luna iunie a anului următor. Evaluarea poate fi realizată și în altă perioadă calendaristică, la cererea judecătorului sau a procurorului, în măsura în care evaluarea este necesară pentru promovarea în funcții de execuție ori numirea în funcții de conducere sau pentru alte situații prevăzute de lege.

(2) Pentru judecătorii și procurorii, membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, evaluarea se face după cel puțin 3 ani de la încetarea mandatului, cu respectarea art. 88.

(3) Evaluarea activității profesionale a judecătorilor, respectiv a procurorilor, care au îndeplinit și funcția de procuror, respectiv de judecător în perioada supusă evaluării, se va realiza în termen de 2 ani de la numirea în funcția de judecător, respectiv de procuror, prin decret al Președintelui României.

(4) Evaluarea judecătorilor și procurorilor detașați la alte instituții decât instanțele și parchetele se face după încetarea detașării, la împlinirea a 2 ani, în cazul primei evaluări, iar în cazul celorlalte evaluări, la împlinirea vechimii prevăzute la art. 88 alin. (1), prin cumularea perioadei anterioare detașării cu perioada ulterioară acesteia.

(5) În cazul judecătorilor sau procurorilor care pe parcursul perioadei evaluate își desfășoară activitatea la instanțe sau parchete diferite, ca urmare a delegării, detașării, transferului sau a promovării, președintele comisiei de evaluare constituite înainte de a fi transferat, detașat, delegat sau promovat are obligația de a transmite instanței, respectiv parchetului la care funcționează judecătorul ori procurorul evaluat dosarul de evaluare întocmit, inclusiv datele statistice.

(6) Evaluarea judecătorilor și procurorilor transferați sau promovați la terminarea unei perioade de evaluare, dar înainte de finalizarea raportului de evaluare, se va realiza de aceeași comisie de evaluare constituită anterior datei transferului sau promovării.

(7) La calculul intervalului la care se realizează evaluarea se ține seama doar de perioada în care cel evaluat a desfășurat efectiv activitate ca judecător sau procuror, de perioadele în care acesta s-a aflat în concediu de odihnă, precum și de perioadele în care acesta s-a aflat în alte concedii care, cumulate, nu depășesc 3 luni.

Art. 96. – (1) Evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor se desfășoară pe parcursul întregii perioade evaluate.

(2) Comisia de evaluare, prin secretariatul acesteia, întocmește un dosar de evaluare pentru fiecare judecător sau procuror, dosar care va cuprinde datele statistice cu privire la volumul de activitate și la indicatorii de eficiență, depuse anual, raportul de evaluare, observațiile și obiecțiunile celui evaluat, precum și orice alte acte, date sau informații pe baza cărora se realizează evaluarea. Dacă este cazul, la dosarul de evaluare se depune și planul individual de dezvoltare profesională.

(3) Judecătorii și procurorii au acces oricând la propriul dosar de evaluare.

(4) Președintele comisiei de evaluare ia măsurile necesare pentru păstrarea dosarului de evaluare, astfel încât să fie asigurată confidențialitatea acestuia.

Art. 97. – (1) În procedura de evaluare, comisiile pot consulta și, după caz, pot solicita orice evidență sau document al instanțelor sau parchetelor, inclusiv actele de control.

(2) Culegerea datelor și a informațiilor necesare evaluării poate fi făcută de oricare dintre membrii comisiei de evaluare. Inspekția Judiciară și judecătorii, respectiv procurorii care ocupă funcții de conducere la instanța sau, după caz, la parchetul unde își desfășoară activitatea judecătorul ori procurorul evaluat sau la instanțele, respectiv parchetele ierarhic superioare pot transmite și din oficiu comisiei de evaluare date și informații utile pentru efectuarea evaluării.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii transmite comisiilor de evaluare hotărârile definitive adoptate de Plen sau, după caz, de secțiile acestuia, cu relevanță în aprecierea indicatorilor de integritate.

Art. 98. – (1) Pentru evaluarea calității redactării hotărârilor, judecătorul evaluat selecționează, pentru fiecare an de activitate, un număr de cel puțin 5 hotărâri cu obiect diferit, cu un grad de complexitate cel puțin mediu, pronunțate în diferite stadii procesuale, pe care le consideră relevante pentru activitatea desfășurată. Comisia de evaluare poate să selecteze, pentru fiecare an de activitate, în sistem computerizat, cel puțin alte 5 hotărâri relevante pentru activitatea profesională desfășurată de judecător. Nu vor fi avute în vedere hotărârile judecătorești prin care sunt soluționate incidente procedurale, se ia act de renunțarea la judecată, de renunțarea la drept sau de retragerea unei căi de atac, se constată perimarea ori cererea este anulată, sau care au ca obiect încuviințarea executării silite, confirmarea renunțării la urmărirea penală ori acordul de recunoaștere a vinovăției. Comisia de evaluare poate stabili, pentru toți judecătorii pe care îi evaluează, și alte categorii de hotărâri care nu vor fi avute în vedere la realizarea selecției.

(2) Pentru evaluarea calității activității profesionale a procurorilor, procurorul evaluat selecționează, pentru fiecare an de activitate, un număr de cel puțin 5 lucrări cu obiect diferit, cu un grad de complexitate cel puțin mediu, pe care le consideră relevante pentru activitatea desfășurată. Comisia de evaluare poate să selecteze, pentru fiecare an de activitate, în sistem computerizat, cel puțin alte 5 lucrări relevante pentru activitatea profesională desfășurată de procuror.

(3) Lucrările prevăzute la alin. (1) și (2) se depun la dosarul de evaluare în format electronic. Alte acte întocmite de judecător sau procuror, considerate de acesta și de membrii comisiei relevante sub aspectul calității activității, se atașează la raportul de evaluare în copie sau în format electronic ori sunt indicate prin menționarea numărului lucrării.

(4) În cadrul procesului de evaluare a conduitei în timpul ședințelor de judecată, cel puțin un membru al comisiei de evaluare asistă la cel puțin o ședință

de judecată condusă de judecătorul evaluat ori la care participă procurorul evaluat și întocmește un proces-verbal în care se menționează abilitățile de comunicare clară și logică și profesionalismul interacțiunii sociale. Membrii comisiei de evaluare pot asculta înregistrările ședințelor de judecată conduse de judecătorul evaluat sau la care participă procurorul evaluat.

(5) Pentru evaluarea indicatorilor privind activitatea desfășurată de judecătorii și procurorii care ocupă funcții de conducere, judecătorul sau procurorul evaluat va depune la dosarul de evaluare un număr minim de 5 acte relevante pentru activitatea sa managerială, comisia de evaluare putând avea în vedere, dacă apreciază necesar, și un număr de cel puțin 5 alte acte relevante din perspectiva modului de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

Art. 99. – (1) Interviu de evaluare reprezintă discuția purtată între judecătorul sau procurorul evaluat și membrii comisiei de evaluare la finalul perioadei de evaluare, atât cu privire la aspectele care nu au putut fi clarificate ca urmare a culegerii datelor și informațiilor necesare evaluării, cât și cu privire la aspectele în legătură cu care judecătorul sau procurorul a formulat observații și obiecții. În perioada supusă evaluării, între judecătorul sau procurorul evaluat și membrii comisiei de evaluare pot avea loc periodic discuții cu privire la orice aspecte privind procesul de evaluare.

(2) Interviu de evaluare are loc la cererea judecătorului sau a procurorului evaluat sau în cazul în care comisia de evaluare apreciază că este necesar. În cadrul interviului de evaluare pot fi discutate și aspecte referitoare la modul în care judecătorul sau procurorul își apreciază propria activitate.

(3) Refuzul persoanei evaluate de a se prezenta la interviu, în situația în care comisia apreciază necesar, nu împiedică parcurgerea următoarelor etape ale procedurii de evaluare și finalizarea acesteia.

Art. 100. – (1) Pentru fiecare dintre criteriile privind eficiența activității, calitatea activității și integritatea se acordă un punctaj de cel mult 30 de puncte, iar pentru criteriul privind obligația de formare profesională continuă și absolvirea unor cursuri de specializare, punctajul maxim este de 10 puncte.

(2) Dacă pentru un criteriu există mai mulți indicatori, punctajul prevăzut la alin. (1) se distribuie în mod egal între aceștia. În situația în care activitatea desfășurată de judecătorul ori de procurorul evaluat nu privește unul sau mai mulți indicatori, punctajul aferent se distribuie celorlalți indicatori.

(3) Punctajul obținut de judecătorul sau procurorul evaluat la fiecare criteriu de evaluare reprezintă suma punctelor acordate de comisia de evaluare la indicatorii corespunzători aceluși criteriu, iar punctajul final reprezintă suma punctelor acordate de comisia de evaluare pentru fiecare criteriu de evaluare.

(4) Calificativul se acordă în funcție de punctajul final, astfel:

a) de la 90 de puncte (inclusiv) la 100 de puncte – calificativul „Foarte bine”;

b) de la 70 de puncte (inclusiv) la 90 de puncte – calificativul „Bine”;

c) de la 50 de puncte (inclusiv) la 70 de puncte – calificativul „Satisfăcător”;

d) sub 50 de puncte – calificativul „Nesatisfăcător”.

(5) Pentru judecătorii și procurorii care, în perioada supusă evaluării, au desfășurat numai activitate specifică funcției de conducere, punctajul final se acordă astfel: la criteriul privind modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale, cel mult 60 de puncte, la criteriul de evaluare privind integritatea, cel mult 30 de puncte, iar la criteriul de evaluare privind formarea profesională, cel mult 10 puncte. Dispozițiile art. 16 alin. (2) din anexa nr. 1 se aplică în mod corespunzător numai pentru procurori.

(6) Pentru judecătorii și procurorii care, în perioada supusă evaluării, au desfășurat atât activitate specifică funcției de execuție, cât și activitate specifică funcției de conducere, concomitent sau succesiv, punctajul final se acordă astfel: la criteriile de evaluare privind eficiența și calitatea activității, câte cel mult 15 puncte, la criteriul privind modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale, cel mult 30 de puncte, la criteriul privind integritatea, cel mult 30 de puncte, iar la criteriul privind formarea profesională, cel mult 10 puncte. Dispozițiile art. 16 alin. (2) din anexa nr. 1 se aplică în mod corespunzător numai pentru procurori.

(7) Pentru ipoteza prevăzută la alin. (6), se acordă câte un punctaj corespunzător pentru fiecare categorie de atribuții, potrivit alin. (1) – (5), și se va stabili media aritmetică a acestora. La criteriile „integritate” și „obligația formării profesionale continue” se acordă un singur punctaj. Dispozițiile art. 16 alin. (2) din anexa nr. 1 se aplică în mod corespunzător numai pentru procurori.

(8) Punctajul obținut la fiecare indicator de evaluare, precum și calificativul acordat trebuie să corespundă datelor, constatărilor și observațiilor comisiei de evaluare.

Art. 101. – (1) Raportul de evaluare a activității profesionale are caracter confidențial, se întocmește separat pentru fiecare judecător și procuror, pe baza actelor dosarului de evaluare, după care se comunică celui evaluat.

(2) Raportul de evaluare cuprinde descrierea activităților desfășurate de comisia de evaluare, fișa de evaluare, recomandările făcute judecătorului sau procurorului evaluat și se întocmește în 3 exemplare, dintre care unul se comunică judecătorului sau procurorului evaluat, unul se păstrează la dosarul de evaluare, iar unul se atașează la mapa profesională.

(3) Prin raportul de evaluare a activității profesionale a judecătorului sau procurorului se acordă unul dintre următoarele calificative: „Foarte bine”,

„Bine”, „Satisfăcător” sau „Nesatisfăcător”, potrivit art. 100 alin. (4). În situația în care judecătorul sau procurorul este evaluat atât pentru funcția de execuție, cât și pentru funcția de conducere, prin raportul de evaluare se acordă un singur calificativ.

(4) Înainte de întocmirea raportului de evaluare, comisia de evaluare întocmește un proiect de raport care se comunică judecătorului sau, după caz, procurorului evaluat, acesta având dreptul de a formula observații și obiecții în termen de cel mult 15 zile de la comunicare.

(5) Observațiile și obiecțiile se depun în scris la comisia de evaluare care se pronunță asupra acestora în termen de cel mult 15 zile. În situația în care observațiile și obiecțiile se admit, se vor face modificările corespunzătoare în cuprinsul raportului de evaluare. În raport se vor consemna obiecțiile și observațiile celui evaluat și soluția argumentată a comisiei cu privire la acestea.

Art. 102. – (1) Judecătorii sau procurorii nemulțumiți de calificativul acordat pot face contestație la Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea raportului final. Magistratii care au făcut parte din comisia de evaluare nu pot participa la soluționarea contestației de către secția Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Contestația se depune la președintele comisiei de evaluare care, în termen de cel mult 3 zile, o transmite Consiliului Superior al Magistraturii, împreună cu dosarul de evaluare.

(3) Pentru soluționarea contestației, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot cere comisiilor de evaluare orice informații pe care le consideră necesare. Contestația se soluționează cu citarea obligatorie a judecătorului sau, după caz, a procurorului. Audierea judecătorului sau a procurorului prezent este obligatorie. Neprezentarea judecătorului sau a procurorului legal citat, respectiv refuzul de a fi audiat nu împiedică soluționarea contestației.

(4) În soluționarea contestației, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii poate:

- a) respinge contestația ca neîntemeiată, tardivă sau inadmisibilă;
- b) admite contestația.

(5) În situația admiterii contestației potrivit alin. (4) lit. b), Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii:

- a) modifică raportul de evaluare, acordând un alt calificativ;
- b) desființează raportul de evaluare și dispune refacerea evaluării, în situația în care constată încălcări ale procedurii de evaluare de natură să influențeze calificativul acordat;

- c) desființează raportul de evaluare, în situația în care evaluarea a fost efectuată înainte de perioada de evaluare.

(6) Ca urmare a soluției adoptate, nu se poate crea o situație mai grea pentru cel care a formulat contestația.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (5) lit. b) și c), Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii stabilește termenul și, după caz, limitele în care se va reface evaluarea.

(8) Hotărârile secțiilor pot fi atacate la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile. Hotărârea curții de apel este definitivă.

Art. 103. – (1) În cazul în care judecătorul sau procurorul primește calificativul „Satisfăcător” sau „Nesatisfăcător”, după rămânerea definitivă a calificativului, comisia de evaluare și judecătorul sau procurorul evaluat stabilesc, de comun acord, un plan individual de dezvoltare profesională.

(2) În situația în care comisia de evaluare și judecătorul sau procurorul evaluat nu ajung la un acord, planul individual de dezvoltare profesională se stabilește de comisia de evaluare.

Art. 104. – (1) Judecătorii și procurorii care primesc calificativul „Nesatisfăcător” sunt obligați să urmeze, pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni, cursuri organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(2) Judecătorii și procurorii care primesc calificativul „Satisfăcător” în urma a două evaluări consecutive sunt obligați să urmeze, pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni, cursuri organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(3) Pentru judecătorii sau procurorii care primesc în urma a două evaluări consecutive calificativul „Nesatisfăcător” sau care nu au promovat examenul prevăzut la art. 105, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii propune Președintelui României eliberarea din funcție, pentru incapacitate profesională.

Art. 105. – (1) Cursurile prevăzute la art. 104 se încheie cu susținerea unui examen, organizat de Consiliul Superior al Magistraturii, cu sprijinul Institutului Național al Magistraturii.

(2) Disciplinele cursurilor ce vor fi urmate de judecătorii sau procurorii care au primit calificativul „Nesatisfăcător” sau care au primit la două evaluări consecutive calificativul „Satisfăcător”, tematica și bibliografia de examen se aprobă de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de recomandarea comisiilor de evaluare.

(3) Examenul prevăzut la alin. (1) se susține la disciplinele cursurilor urmate de judecătorul sau procurorul respectiv și constă într-o probă scrisă, cu caracter teoretic și practic, la fiecare din aceste discipline.

(4) Comisiile de examen sunt comisia de corectare și comisia de soluționare a contestațiilor, comisia de corectare având atribuții de elaborare a baremelor, a subiectelor și de corectare și notare a lucrărilor, iar comisia de contestații având atribuția soluționării contestațiilor la barem și la proba scrisă.

(5) Comisiile sunt numite de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, fiind distincte pentru judecători și procurori și sunt alcătuite din 2 judecători sau, după caz, 2 procurori care au cel puțin același grad profesional cu judecătorul sau procurorul examinat, și câte un membru al personalului de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii.

(6) Baremul de evaluare și notare la proba scrisă se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii. În termen de 24 de ore de la publicarea pe pagina de internet, candidații pot face contestații la barem, care se depun, inclusiv prin fax sau e-mail, la Institutul Național al Magistraturii. Contestațiile la barem se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor, în cel mult 48 de ore de la expirarea termenului de contestare. Baremul stabilit în urma soluționării contestațiilor se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(7) Notarea la proba scrisă se face cu note de la 0 la 10, iar pentru a promova examenul, candidatul trebuie să obțină cel puțin nota 7,00 la fiecare dintre disciplinele de examen.

(8) Rezultatul probei scrise se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii. Candidatul nemulțumit de rezultatul obținut poate face contestație în termen de 24 de ore de la publicare, care se soluționează în maximum 24 de ore de la expirarea termenului de depunere.

(9) Rezultatele finale ale examenului se afișează potrivit alin. (8) și se prezintă Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii în vederea validării. Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii poate invalida examenul, în tot sau în parte, în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile cu privire la organizarea examenului sau că există dovada săvârșirii unei fraude.

(10) Absența nejustificată la examen echivalează cu nepromovarea acestuia.

(11) Pentru cei care din motive temeinice nu pot participa la examen, acesta se va susține în termen de maximum o lună de la încetarea cauzei ce a determinat neprezentarea. În aceste situații, judecătorul sau procurorul are obligația de a înștiința conducerea Institutului Național al Magistraturii atât cu privire la motivul neprezentării la examen, cât și cu privire la data încetării acestuia, prezentând dovada motivelor invocate.

Art. 106. – (1) Dispozițiile legale privind evaluarea profesională a judecătorilor și procurorilor se aplică în mod corespunzător magistraților-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

(2) Regulamentul privind procedura și criteriile de evaluare profesională pentru magistrații-asistenți se aprobă prin ordin al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Criteriile și indicatorii de evaluare pentru personalul asimilat judecătorilor și procurorilor sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(4) Evaluarea se realizează de comisii constituite prin act al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru magistrații-asistenți sau prin act al conducătorului instituției, pentru celălalt personal.

Art. 107. – (1) Evoluția carierei de judecător sau procuror se consemnează în fișa din dosarul profesional, care se întocmește și se păstrează de Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Datele conținute în dosarul profesional sunt confidențiale, în condițiile prevăzute de lege.

(3) Judecătorii și procurorii au acces la propriul dosar profesional și pot obține copii ale actelor existente în dosar.

CAPITOLUL VI

Promovarea judecătorilor și procurorilor

SECȚIUNEA 1

Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție

Art. 108. – (1) Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție se face numai prin concurs organizat ori de câte ori este necesar, în limita posturilor vacante, de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Posturile scoase la concurs se stabilesc de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, în mod distinct pentru fiecare secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru care există locuri vacante.

(3) Pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție judecătorii care au îndeplinit efectiv cel puțin 5 ani funcția de judecător la curtea de apel, au obținut calificativul „foarte bine” la ultimele 3 evaluări, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare și au o vechime în funcția de judecător sau procuror de cel puțin 18 ani. La calculul acestei vechimi nu se ia în considerare perioada cât persoana a fost auditor de justiție.

(4) Condițiile de vechime prevăzute de alin. (3) trebuie să fie îndeplinite la data expirării perioadei de depunere a cererilor de înscriere.

(5) Nu pot participa la concursul de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție judecătorii care au făcut parte din serviciile de informații sau au colaborat cu acestea ori judecătorii care au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(6) Judecătorii care participă la concurs sunt obligați să dea o declarație pe proprie răspundere din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații și nici nu au colaborat cu acestea și o declarație din care să rezulte că nu au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(7) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică și comunică, în termen de cel mult 15 zile de la solicitarea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, dacă judecătorul a făcut parte din serviciile de informații sau a colaborat cu acestea.

Art. 109. – (1) Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție se organizează pe baza unor criterii obiective de apreciere a performanțelor profesionale ale judecătorilor, precum și a conduitei acestora.

(2) Data, locul și modul de desfășurare a concursului se aprobă prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii. În cuprinsul anunțului privind organizarea concursului de promovare se precizează specializările la care se poate susține concursul, în funcție de secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) și posturile vacante pentru care se organizează concursul se comunică tuturor judecătorilor prin curțile de apel și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu cel puțin 40 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

(4) În termen de 15 zile de la data publicării datelor prevăzute la alin. (3), cei interesați pot depune cereri de înscriere la concurs la Consiliul Superior al Magistraturii.

(5) Cererile de înscriere la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție cuprind precizarea a două specializări, una corespunzătoare secției pentru care candidează și o altă specializare corespunzătoare altei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție, specializare care fie rezultă din activitatea profesională anterioară din cariera candidatului, dovedită cu documente care se depun odată cu cererea de înscriere, fie ca urmare a opțiunii sale.

(6) Fiecare candidat poate opta cu privire la o singură secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție la care susține concursul. Candidatul are dreptul de a reveni asupra opțiunii formulate până la data expirării termenului de înscriere.

(7) Cererea de înscriere va fi însoțită de un curriculum vitae, de declarațiile și documentele prevăzute de lege.

(8) La cererea de înscriere pot fi atașate, în copii certificate, maximum 10 hotărâri judecătorești cu obiect diferit, în ambele specializări menționate în cererea de înscriere, după caz. Candidatul poate depune și lucrări de specialitate publicate, dacă este cazul, precum și orice alte înscrisuri pe care le consideră relevante, în limba română.

Art. 110. – (1) Centralizarea cererilor de înscriere la concurs ale judecătorilor și verificarea îndeplinirii condițiilor legale de participare la concurs se realizează de comisia de organizare a concursului.

(2) Comisia de organizare a concursului întocmește lista candidaților care îndeplinesc condițiile legale de participare la concurs și o publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații în termen de 48 de ore de la publicarea listei prevăzute la alin. (2). Contestațiile se depun la Consiliul Superior al Magistraturii.

(4) Contestațiile se soluționează, în termen de cel mult 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3), de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) În termen de cel mult 5 zile de la expirarea perioadei prevăzute la alin. (4), comisia de organizare a concursului întocmește lista finală a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs și o publică în condițiile alin. (2).

Art. 111. – (1) Cererile de înscriere la concurs ale candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, însoțite de un anunț prin care se aduce la cunoștința publică posibilitatea oricărei persoane de a transmite comisiilor de concurs hotărâri judecătorești redactate de candidați, precum și termenul în care acestea pot fi transmise.

(2) Hotărârile judecătorești transmise după expirarea termenului prevăzut în anunț nu se iau în considerare.

(3) În termen de două zile de la afișarea listei finale prevăzute la art. 110 alin. (5), comisia de organizare solicită Inspecției Judiciare să efectueze verificarea aspectelor privind integritatea candidaților.

Art. 112. – (1) Comisia de evaluare și comisia de soluționare a contestațiilor, denumite *comisii de concurs*, sunt numite în raport de secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru care s-au depus candidaturi. În cadrul comisiilor de concurs se pot constitui subcomisii.

(2) Comisia de organizare a concursului este numită prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Comisiile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt conduse de câte un președinte. Președintele fiecărei comisii soluționează situațiile de incompatibilitate a membrilor comisiei pe care o conduce. Situațiile de incompatibilitate a președinților comisiilor se soluționează de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Membrii comisiilor nu pot avea apartenență politică la data formării comisiilor. Toți membrii comisiilor completează declarații în acest sens.

Art. 113. – (1) Nu pot fi numite în comisiile de concurs și de organizare a concursului persoane care au soțul sau soția, rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv în rândul candidaților. Toți membrii comisiilor completează declarații în acest sens. Dacă incompatibilitatea se ivește ulterior desemnării membrilor comisiilor, persoana în cauză are obligația să se retragă și să comunice de îndată această situație președintelui comisiei.

(2) Aceeași persoană nu poate face parte în același timp din comisia de evaluare și din comisia de soluționare a contestațiilor.

(3) Din aceeași comisie sau din comisii diferite nu pot face parte soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv.

Art. 114. – Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție constă în:

a) o probă având ca obiect evaluarea hotărârilor judecătorești redactate;

b) un interviu susținut în fața Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 115. – (1) Fiecare comisie de concurs, respectiv subcomisie, dacă aceasta s-a constituit, are următoarea componență:

a) 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, numiți de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, la recomandarea președinților de secții;

b) un profesor universitar de la o facultate de drept care are un contract de muncă pe perioadă nedeterminată cu o universitate de cercetare avansată și educație, astfel cum este clasificată pe baza evaluării prevăzute de Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

propus de facultatea de drept, numit de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Desemnarea membrilor comisiilor de concurs se face pe baza consimțământului scris, exprimat anterior.

(3) În componența comisiilor sunt numiți în același mod și membrii supleanți care îi vor înlocui, de drept, în ordinea stabilită prin hotărârea de numire a comisiilor, pe acei membri ai comisiei care, din motive întemeiate, nu își pot exercita atribuțiile. Înlocuirea se efectuează de președintele comisiei din care face parte persoana respectivă.

(4) Atribuțiile comisiilor/subcomisiilor de concurs, ale comisiei de organizare, ale președinților acestora și ale membrilor se stabilesc prin Regulamentul privind concursul de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 116. – (1) În vederea evaluării candidaților în cadrul probei prevăzute la art. 114 lit. a), comisia de organizare solicită Consiliului Superior al Magistraturii listele hotărârilor judecătorești pronunțate și redactate de acești candidați pe toată perioada funcționării la curtea de apel, cu evidențierea datei și numărului hotărârii, a numărului de dosar în care aceasta a fost pronunțată, a obiectului cauzei, a stadiului procesual, a tipului hotărârii și cu mențiunea că soluția a fost desființată/casată, dacă este cazul. Listele sunt generate exclusiv în format electronic.

(2) În vederea înaintării lor către comisiile de evaluare, listele prevăzute la alin. (1) sunt anonimizate de comisia de organizare, prin înlocuirea numelui candidatului cu codul numeric atribuit acestuia și prin eliminarea menționării instanței la care își desfășoară activitatea candidatul și a numărului de dosar în care a fost pronunțată respectiva hotărâre.

(3) În termen de 5 zile de la primirea listelor anonimizate prevăzute la alin. (2) de la comisia de organizare, comisiile de evaluare stabilesc criteriile unitare pe fiecare specializare pentru selectarea aleatorie a câte 30 de hotărâri judecătorești pentru fiecare candidat, ce vor fi supuse evaluării, cu respectarea ponderii referitoare la diferitele stadii procesuale ale cauzelor, stabilite de comisiile de evaluare. La stabilirea criteriilor de selecție, comisiile de evaluare vor ține seama ca hotărârile judecătorești să aibă obiect diferit și să fie întocmite în faze procesuale diferite.

(4) În termenul și pe baza criteriilor stabilite potrivit alin. (3), comisiile de evaluare realizează selecția hotărârilor judecătorești, prin intermediul unui program informatic. Selecția se face cu sprijinul compartimentului informatic, în prezența președintelui comisiei de organizare sau a altui membru al acestei comisii, desemnat de președinte.

(5) Dacă programul informatic prevăzut la alin. (4) nu este disponibil, selecția hotărârilor judecătorești se realizează de comisiile de evaluare, în termenul și pe baza criteriilor prevăzute la alin. (3).

(6) Curțile de apel transmit comisiei de organizare hotărârile judecătorești solicitate, în termen de 5 zile de la primirea solicitărilor în acest sens. Hotărârile sunt înaintate și în format electronic, în măsura în care există în acest format.

(7) După anonimizarea hotărârilor primite de la curțile de apel, comisia de organizare le înaintează comisiilor de evaluare. Comisia de organizare transmite comisiei de evaluare și hotărârile judecătorești prevăzute la art. 109 alin. (8) și art. 111 alin. (1).

(8) În situația în care comisiile de evaluare apreciază că nu toate hotărârile judecătorești selectate sunt reprezentative pentru activitatea candidatului, acestea vor realiza, în completare, o singură dată, o nouă selecție, pe baza procedurii prevăzute la alin. (4) sau (5), după caz.

(9) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și judecătorilor de supraveghere a privării de libertate.

(10) Hotărârile prevăzute la alin. (7) se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu respectarea dispozițiilor legale privind protejarea datelor cu caracter personal, cu anonimizarea datelor care ar permite identificarea candidatului și cu indicarea codului acestuia, pentru a fi supuse dezbaterii publice o perioadă de 7 zile de la publicare.

(11) Orice persoană poate trimite în scris sesizări sau observații în legătură cu actele publicate conform alin. (10) pentru a fi avute în vedere la evaluare. Sesizările și observațiile anonime nu se iau în considerare și nu se trimit comisiilor de evaluare. Sesizările și observațiile care privesc și integritatea candidatului se trimit Inspecției Judiciare pentru a fi avute în vedere la întocmirea raportului de către Inspecția Judiciară cu privire la aspectele prevăzute la art. 111 alin. (3).

Art. 117. – (1) Evaluarea hotărârilor judecătorești redactate se realizează de către comisia de evaluare.

(2) Evaluarea hotărârilor judecătorești are ca obiect:

- a) verificarea capacității de analiză și sinteză;
- b) verificarea coerenței în exprimare;
- c) verificarea argumentației din punctul de vedere al clarității și logicii;
- d) încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept;
- e) argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice;

f) evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare;
g) redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare;

h) analiza și interpretarea probelor administrate;

i) modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiției, Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când e cazul;

j) verificarea respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor.

(3) Punctajul maxim ce poate fi atribuit la această probă este de 100 de puncte, iar punctajul minim pentru a fi declarat admis este de 70 de puncte.

(4) Fiecare criteriu din cele enumerate la alin. (2) are pondere egală, respectiv de maximum 10 puncte.

(5) În cadrul procedurii de evaluare, comisiile pot solicita candidaților explicații cu privire la orice aspect supus evaluării, prin intermediul comisiei de organizare a concursului. Explicațiile furnizate de către candidat vor fi anonimizate și vor fi înaintate comisiei de evaluare, cu indicarea codului candidatului.

(6) Sesizările sau observațiile primite din partea opiniei publice până la finalul dezbaterii publice pot fi avute în vedere la evaluare. Comisiile de evaluare pot lua în considerare acele sesizări și observații primite din partea opiniei publice care se referă la criteriile prevăzute de alin. (2).

(7) Comisiile de evaluare întocmesc un raport motivat în care, pentru fiecare candidat identificat prin cod numeric, se arată: punctajul obținut la fiecare criteriu dintre cele prevăzute la alin. (2); punctajul total obținut de candidat; motivarea acordării punctajului pentru fiecare criteriu; explicațiile cerute candidatului și răspunsul acestuia, dacă este cazul; argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate susținerile candidatului ori sesizările și observațiile opiniei publice; sesizările și observațiile al căror conținut excedează prevederilor alin. (2).

(8) Raportul comisiei de evaluare se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu codurile candidaților.

Art. 118. – (1) Împotriva punctajului obținut la evaluare candidatul poate face contestație în termen de 3 zile de la publicare, expunând argumentele pentru care critică punctajul acordat, pe criterii de notare. Contestația se depune la Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Contestația este anonimizată pentru a nu permite identificarea candidatului și este înaintată, împreună cu mapa candidatului, comisiei de soluționare a contestațiilor.

(3) Comisia de soluționare a contestațiilor se pronunță asupra acestora în cel mult 10 zile.

(4) Comisia de soluționare a contestațiilor întocmește un raport motivat pentru fiecare contestație, cu arătarea argumentelor pentru care a modificat punctajul, separat pentru fiecare criteriu, respectiv a argumentelor pentru care a înlăturat susținerile candidatului, în cazul în care menține punctajul comisiei de evaluare.

(5) Ca urmare a contestației, unui candidat nu i se poate acorda un punctaj mai mic decât cel obținut la evaluarea inițială, pentru fiecare criteriu.

(6) Rapoartele întocmite de comisia de soluționare a contestațiilor se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu codurile candidaților.

Art. 119. – Comisia de organizare a concursului întocmește lista cu rezultatele finale obținute la proba având ca obiect evaluarea actelor întocmite de candidați care se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, menționându-se, pentru fiecare candidat, dacă a fost admis ori respins, în funcție de punctajul obținut.

Art. 120. – (1) Anunțul privind programarea interviului și ordinea susținerii lui de către candidați, stabilită în funcție de secțiile pentru care se organizează concursul, se publică cu oel puțin 24 de ore înainte de data interviului.

(2) În cadrul probei interviului, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii evaluează aspecte referitoare la integritate, modul în care candidații se raportează la valori precum independența justiției și imparțialitatea judecătorilor, motivația candidatului, competențele umane și sociale ale candidatului, conduita profesională a acestuia și relațiile cu personalul instanțelor.

(3) La ședința Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii în care se susține interviul participă, cu rol consultativ, și un psiholog desemnat de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii care poate adresa întrebări candidaților, în scopul evaluării motivației și competențelor umane și sociale ale acestora.

Art. 121. – (1) Evaluarea candidaților se face pe baza raportului Inspecției Judiciare prevăzut la art. 116 alin. (11), precum și a răspunsurilor primite de la candidat la întrebările puse acestuia pe baza acestui raport, a datelor existente la dosarul profesional, a documentelor depuse de candidat, precum și a aspectelor ridicate în cadrul discuțiilor.

(2) Raportul întocmit de Inspekția Judiciară se trimite comisiei de organizare a concursului cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită pentru proba interviului.

(3) Comisia de organizare a concursului comunică raportul prevăzut la alin. (2) candidatului, împreună cu traseul profesional întocmit de direcția de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Înregistrarea interviului prin mijloace tehnice audio-video este obligatorie.

(5) La interviu se acordă unul din calificativele „admis” sau „respins”.

Art. 122. – Pentru a fi declarat admis la concursul de promovare, candidatul trebuie să obțină minimum 70 de puncte la proba privind evaluarea hotărârilor judecătorești și calificativul „admis” la interviu.

Art. 123. – Comisia de organizare a concursului întocmește, în ordinea punctajului prevăzut la art. 122, lista cu rezultatele finale ale concursului care se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 124. – (1) Rezultatele finale se prezintă Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea validării.

(2) Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, concursul de promovare în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege ori de regulament cu privire la organizarea concursului sau că există dovada unei fraude.

Art. 125. – (1) În termen de cel mult 15 zile de la comunicarea rezultatelor concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii dispune, prin hotărâre, promovarea candidaților declarați admiși.

(2) Promovarea candidaților declarați admiși la concurs se face în ordinea punctajului, potrivit art. 122, în limita numărului de posturi scoase la concurs pentru fiecare secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Promovarea se face numai la secția pentru care candidatul a susținut concursul.

(4) La punctaje egale au prioritate, în următoarea ordine: candidații care au o vechime mai mare în funcția de judecător, cei care au vechime mai mare la curtea de apel, cei care au titlul științific de doctor în drept.

Art. 126. – Regulamentul privind concursul de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție se aprobă prin hotărâre a Secției pentru judecători

a Consiliului Superior al Magistraturii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

SECȚIUNEA a 2-a

Promovarea judecătorilor și procurorilor la tribunale, tribunale specializate, curți de apel și parchete de pe lângă acestea, precum și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Art. 127. – (1) Promovarea judecătorilor și procurorilor la instanțe și parchete superioare, efectivă sau pe loc, se face potrivit prezentei secțiuni, la instanța sau parchetul imediat superior, respectiv în gradul imediat superior celui pe care îl deține judecătorul ori procurorul, până la nivelul curții de apel pentru judecători, respectiv până la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru promovarea efectivă a procurorilor sau până la nivelul parchetului de pe lângă curtea de apel, pentru promovarea pe loc a procurorilor.

(2) Promovarea judecătorilor și procurorilor la instanțe și parchete superioare, efectivă sau pe loc, se face doar prin concurs organizat la nivel național, în limita posturilor vacante, pentru promovarea efectivă, respectiv în limita locurilor scoase la concurs, pentru promovarea pe loc.

(3) Concursul pentru promovarea judecătorilor și procurorilor se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, cu sprijinul Institutului Național al Magistraturii.

(4) Posturile scoase la concurs pentru promovarea efectivă, respectiv locurile scoase la concurs pentru promovarea pe loc, se stabilesc de către Secția pentru judecători, respectiv de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în mod distinct. La promovarea efectivă, posturile se stabilesc pentru fiecare instanță sau parchet, în urma consultării instanțelor/parchetelor, în funcție de necesarul de resurse umane, în limita posturilor vacante existente.

(5) Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pot candida pentru promovare efectivă la oricare dintre instanțele sau, după caz, parchetele pentru care s-au scos la concurs posturile vacante, indiferent de instanța/parchetul la care funcționează.

(6) Promovarea în gradul profesional imediat superior a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Ministerului Justiției, precum și al instituțiilor coordonate sau subordonate acestora se face prin concursul de promovare pe loc organizat pentru judecători și procurori, la alegere, în condițiile prezentei secțiuni care se aplică în mod corespunzător.

(7) Promovarea personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor se poate face doar în gradul imediat superior celui

deținut, în cadrul instituției unde își desfășoară activitatea, până la gradul profesional corespunzător judecătorului de curte de apel.

Art. 128. – (1) Pot participa la concursul de promovare efectivă sau pe loc judecătorii și procurorii care au avut calificativul „foarte bine” la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) 7 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția ori, după caz, gradul de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;

b) 9 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția ori, după caz, gradul de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;

c) 10 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Vechimile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie îndeplinite până la data corespunzătoare ultimei zile inclusiv a termenului de înscriere la concursul de promovare. În calculul acestor vechimi nu se ia în considerare perioada cât persoana a fost auditor de justiție.

(3) În cazul promovării efective la instanțele și parchetele imediat superioare, judecătorii și procurorii trebuie să fi funcționat efectiv timp de cel puțin un an la instanța sau parchetul ierarhic inferior ori la structurile de parchet specializate.

(4) În cazul personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, la calcularea condiției minime de vechime pentru a participa la concursul de promovare se ia în considerare atât perioada în care candidații au îndeplinit această funcție, cât și perioada în care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror.

Art. 129. – (1) Data și locul organizării concursului de promovare efectivă sau pe loc, modul de desfășurare a concursului, calendarul de desfășurare, precum și tematica și bibliografia de concurs se aprobă, pentru judecători, prin hotărâre a Secției pentru judecători, iar pentru procurori, prin hotărâre a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Datele prevăzute la alin. (1), precum și posturile/locurile care se scot la concurs se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs și se comunică, împreună cu cererea tipizată de înscriere, elaborată de comisia de organizare, tuturor curților de apel

și parchetelor de pe lângă acestea care le vor transmite de îndată instanțelor și parchetelor din circumscripția lor, pentru a fi aduse la cunoștința tuturor judecătorilor și procurorilor, precum și, dacă este cazul, Ministerului Public și Ministerului Justiției, care le vor transmite instituțiilor coordonate sau subordonate acestora, Inspecției Judiciare și Institutului Național al Magistraturii, pentru a fi publicate pe paginile de internet ale acestora și aduse la cunoștința personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

(3) În cuprinsul anunțului privind organizarea concursului de promovare se precizează materiile la care se susține concursul, în cazul promovării pe loc.

(4) În termen de cel mult 15 zile de la data publicării datelor prevăzute la alin. (2), cei interesați pot depune cereri de înscriere la concurs la Institutul Național al Magistraturii, în care se menționează felul promovării, efectivă sau pe loc, instanța ori parchetul la care se solicită promovarea, respectiv gradul profesional în care se dorește promovarea pe loc, specializarea și secția pentru care optează sau, în cazul promovării pe loc, materia de concurs aferentă locului pentru care se optează.

(5) Fiecare candidat poate formula o singură opțiune cu privire la felul promovării, instanța ori parchetul la care solicită promovarea efectivă, respectiv secția și specializarea pentru care optează, inclusiv în vederea stabilirii materiilor de concurs. În cazul promovării pe loc, opțiunea candidatului poate privi un singur loc.

(6) În cazul promovării efective, pentru tribunale și curți de apel, candidații sunt obligați să aleagă una dintre specializările secției pentru care au optat. Prin excepție, în cazul acelor instanțe în cadrul cărora funcționează mai multe secții pentru care s-au scos la concurs posturi pentru a căror ocupare este necesară cel puțin o specializare comună, candidații care aleg specializarea comună pot opta pentru una sau pentru mai multe dintre aceste secții, indicându-le în ordinea preferințelor.

(7) Candidatul are dreptul de a reveni asupra opțiunii formulate sau asupra ordinii de preferință a opțiunilor multiple prevăzute la alin. (6) până la data expirării termenului de înscriere.

Art. 130. – (1) Comisia de organizare a concursului, comisia de elaborare a subiectelor și comisia de soluționare a contestațiilor, precum și comisia de evaluare sunt numite de Secția pentru judecători, respectiv Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii. În cadrul acestor comisii, se pot înființa și subcomisii pentru fiecare materie de concurs, cu excepția comisiei de evaluare. Pentru fiecare comisie/subcomisie este desemnat un președinte.

(2) Nu pot fi numite în comisii persoanele care au soțul sau soția, rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv în rândul candidaților. Toți membrii comisiilor completează declarații în acest sens. Dacă incompatibilitatea se ivește ulterior desemnării membrilor comisiilor, persoana în cauză are obligația să se retragă și să comunice de îndată această situație președintelui comisiei în vederea înlocuirii sale.

(3) O persoană poate face parte dintr-o singură comisie. Din aceeași comisie sau din comisii diferite nu pot face parte soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv.

(4) Atribuțiile fiecărei comisii, ale președinților și ale membrilor acestora se stabilesc prin Regulamentul privind concursul de promovare a judecătorilor și respectiv prin Regulamentul privind concursul de promovare a procurorilor.

Art. 131. – Comisia de organizare a concursului coordonează organizarea și desfășurarea concursului și verifică îndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs. Comisia de organizare a concursului se compune din președinte, vicepreședinte și membri, desemnați din rândul personalului din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii, inclusiv al celor cu funcții de conducere. Responsabili de sală și supraveghetorii, precum și alte persoane care desfășoară activitatea pentru buna organizare a concursului sunt desemnați de președintele comisiei de organizare.

Art. 132. – (1) În cazul promovării pe loc, fiecare comisie pentru judecători este alcătuită din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel și formatori de la Institutul Național al Magistraturii.

(2) În cazul promovării pe loc, fiecare comisie pentru procurori este alcătuită din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și formatori de la Institutul Național al Magistraturii.

(3) În cadrul comisiilor prevăzute la alin. (1) și (2), pot fi desemnate și cadre didactice universitare care au cel puțin gradul de conferențiar.

(4) Numărul membrilor comisiilor sau, după caz, al subcomisiilor se stabilește în funcție de numărul candidaților și de materiile pentru care aceștia au optat, dar acesta nu poate fi mai mic de 3 membri pentru fiecare subcomisie de concurs.

(5) În comisiile prevăzute la alin. (1) – (3) sunt numiți și membri supleanți care îi vor înlocui de drept, în ordinea stabilită de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii pe acei membri ai

comisiei care, din motive întemeiate, nu își pot exercita atribuțiile. Înlocuirea se efectuează de președintele comisiei respective de concurs.

(6) În cazul promovării efective a judecătorilor, comisiile de evaluare se constituie la nivelul fiecărei curți de apel și sunt alcătuite din președintele curții de apel, care este și președintele comisiei, și alți 4 judecători cu specializarea corespunzătoare secțiilor în cadrul cărora sunt posturile vacante scoase la concurs, propuși de colegiul de conducere al curții de apel; pentru promovarea la tribunale sau tribunale specializate, se pot constitui în același mod comisii ai căror membri pot fi desemnați și din rândul judecătorilor de la tribunalele din circumscripția curții de apel, care au specializarea corespunzătoare secțiilor în cadrul cărora sunt posturile vacante scoase la concurs.

(7) În cazul promovării efective a procurorilor, comisiile de evaluare se constituie la nivel național, și sunt alcătuite din:

a) procurori care dețin gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau formatori la Institutul Național al Magistraturii, pentru comisia de evaluare pentru promovarea efectivă în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

b) procurori care dețin gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori care dețin gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă curtea de apel sau formatori la Institutul Național al Magistraturii, pentru comisia de evaluare pentru promovarea efectivă în cadrul parchetelor de pe lângă curțile de apel;

c) procurori care dețin gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori care dețin gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă curtea de apel, procurori care dețin gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal sau formatori la Institutul Național al Magistraturii, pentru comisia de evaluare pentru promovarea efectivă în cadrul parchetelor de pe lângă tribunale.

(8) Desemnarea membrilor comisiilor se face numai pe baza consimțământului acestora, exprimat anterior.

(9) Nu pot face parte din comisia de elaborare a subiectelor, comisia de soluționare a contestațiilor și comisia de evaluare membrii Consiliului Superior al Magistraturii sau persoane din conducerea Consiliului Superior al Magistraturii ori a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 133. – (1) Comisia de elaborare a subiectelor elaborează subiectele și baremele de evaluare și notare pentru probele de concurs.

(2) Comisia de soluționare a contestațiilor soluționează contestațiile la barem și la probele de concurs.

(3) Comisia de evaluare evaluează hotărârile judecătorești sau, în cazul procurorilor, actele întocmite de aceștia, precum și conduita

judecătorului sau procurorului și acordă un punctaj cu privire la modul de îndeplinire a criteriilor de evaluare, potrivit prezentei legi.

Art. 134. – (1) Centralizarea cererilor de înscriere la concurs ale judecătorilor și procurorilor și verificarea îndeplinirii condițiilor legale de participare la concurs se realizează de comisia de organizare a concursului.

(2) Cu cel puțin 25 de zile înainte de data desfășurării concursului, comisia de organizare a concursului întocmește lista candidaților pentru promovarea pe loc, respectiv pentru promovarea efectivă, care îndeplinesc condițiile legale de participare la concurs. Lista candidaților se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, a Institutului Național al Magistraturii și a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații în termen de 48 de ore de la publicarea listelor prevăzute la alin. (2).

(4) Contestațiile se depun la sediile curților de apel, respectiv ale parchetelor de pe lângă curțile de apel ori, după caz, la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și se înaintează de îndată, prin fax sau e-mail, comisiei de organizare a concursului.

(5) Contestațiile sunt soluționate prin hotărâre definitivă a Secției pentru judecători, respectiv a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(6) Comisia de organizare a concursului întocmește, de îndată după pronunțarea hotărârii Secției Consiliului Superior al Magistraturii, lista finală a candidaților pentru promovarea pe loc, respectiv pentru promovarea efectivă care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, care se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, a Institutului Național al Magistraturii și a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 135. – (1) Concursul pentru promovarea pe loc constă în susținerea unor probe scrise cu caracter teoretic și practic.

(2) Probele scrise cu caracter teoretic și practic se susțin la:

a) una dintre următoarele materii, în funcție de secția, specializarea și, după caz, de locul pentru care optează judecătorul/procurorul: drept civil, drept penal, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii și asigurărilor sociale;

b) drept procesual civil pentru materiile de specialitate: drept civil, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii și asigurărilor sociale sau drept procesual penal pentru materia de specialitate drept penal;

(3) În cadrul probelor prevăzute la alin. (2), se vor evalua, indiferent de specializare, și cunoștințele în materia jurisprudenței Înaltei Curți de

Casație și Justiție, a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(4) Probele scrise se desfășoară în două etape și constau în:

a) susținerea unei probe scrise tip grilă pentru verificarea cunoștințelor teoretice;

b) susținerea unei probe scrise tip grilă pentru verificarea cunoștințelor practice.

(5) Evaluarea răspunsurilor la întrebările testelor-grilă se realizează prin procesare electronică.

Art. 136. – (1) Baremele de evaluare și notare se afișează la centrele de concurs la încheierea probei scrise și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii. În termen de 3 zile de la publicarea baremelor, candidații pot face contestații la bareme, care se depun la Institutul Național al Magistraturii.

(2) Contestațiile la barem se soluționează în termen de 3 zile de la expirarea termenului de contestare de către comisiile/subcomisiile de contestații. Baremele definitive stabilite în urma soluționării contestațiilor se publică de îndată pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(3) Subcomisiile de soluționare a contestațiilor, constituite pentru fiecare materie de concurs pentru care s-au formulat opțiuni, examinează, sub coordonarea președintelui comisiei de soluționare a contestațiilor și cu consultarea subcomisiilor de elaborare a subiectelor, în limita motivelor invocate de candidați, contestațiile la bareme.

(4) În cazul în care subcomisia de soluționare a contestațiilor respinge toate contestațiile, baremele inițiale de evaluare și notare devin definitive.

(5) În cazul în care membrii subcomisiei de soluționare a contestațiilor apreciază că răspunsul corect este altul decât cel indicat în barem sau că răspunsul corect indicat în barem nu este singurul răspuns corect ori că se impune anularea uneia sau mai multor întrebări din testul-grilă, iar membrii subcomisiei de elaborare a subiectelor sunt de acord cu această soluție, subcomisia de soluționare a contestațiilor adoptă baremele definitive.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5), dacă membrii subcomisiei de soluționare a contestațiilor și cei ai subcomisiei de elaborare a subiectelor nu ajung la un acord, baremele de evaluare și notare definitive se stabilesc de către aceste subcomisii reunite, cu votul majorității membrilor. În scopul realizării majorității, președintele comisiei de soluționare a contestațiilor asigură medierea. Dacă membrii comisiilor au mai mult de două opinii, cei ale căror păreri se apropie mai mult sunt datori să se unească într-o singură opinie.

(7) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebări este în mod evident altul

decât cel indicat în barem, fără a fi incidente dispozițiile alin. (8), se corectează baremul și se va acorda punctajul corespunzător întrebării respective numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.

(8) În ipoteza în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul indicat ca fiind corect în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, baremul definitiv va cuprinde atât punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de elaborare a subiectelor în baremul inițial, cât și punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de contestații.

(9) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (6), în ipoteza în care nu se poate realiza majoritatea, baremul definitiv va cuprinde atât varianta de răspuns stabilită de comisia de elaborare a subiectelor în baremul inițial, cât și varianta de răspuns stabilită de comisia de contestații, punctajul corespunzător întrebării respective acordându-se pentru ambele variante.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (6), în ipoteza în care nu se poate realiza majoritatea, dacă subcomisia de soluționare a contestațiilor apreciază că se impune anularea uneia sau a mai multor întrebări din testul-grilă, iar subcomisia de elaborare a subiectelor nu este de acord cu această soluție, întrebările respective se anulează și punctajul corespunzător acestora se acordă tuturor candidaților.

(12) Baremele definitive stabilite în urma soluționării contestațiilor se publică de îndată pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(13) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii poate să dispună sancționarea, cu reducerea drepturilor bănești cuvenite pentru activitatea prestată, a membrilor comisiilor care sunt răspunzători pentru anularea unor subiecte sau modificarea unor bareme, în măsura în care se reține reaua-credință sau grava neglijență a acestora. Acestor persoane le poate fi interzisă și participarea în comisii similare pe o perioadă de până la 3 ani.

(14) Sancțiunile prevăzute la alin. (10) se aplică în funcție de circumstanțele concrete și proporțional cu consecințele produse.

Art. 137. – (1) Rezultatele probelor scrise se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Candidații pot contesta notele obținute la probele scrise tip grilă.

(3) Contestațiile se depun la curțile de apel, respectiv la parchetele de pe lângă acestea ori, după caz, la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație

și Justiție, în termen de 3 zile de la publicarea rezultatelor, care le transmit de îndată, prin fax sau e-mail, la Institutul Național al Magistraturii.

(4) În vederea soluționării contestațiilor, lucrările scrise se renumerotează și se sigilează, fiind înscrise într-un borderou separat.

(5) Nota acordată de comisia de soluționare a contestațiilor este definitivă și nu poate fi mai mică decât nota contestată.

(6) În urma calculării mediilor generale ale candidaților, comisia de organizare a concursului întocmește listele finale.

(7) Rezultatele finale ale concursului se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 138. – (1) Nota obținută la concursul de promovare pe loc este media notelor obținute la proba teoretică și proba practică, în următoarea pondere: 75% proba practică și 25% proba teoretică.

(2) Pentru a fi declarat admis la concursul de promovare pe loc candidatul trebuie să obțină cel puțin media generală 7, dar nu mai puțin de 5 la fiecare dintre cele două probe de concurs.

(3) Rezultatele finale se prezintă Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea validării.

(4) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, concursul de promovare pe loc în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege ori de regulament cu privire la organizarea concursului sau că există dovada săvârșirii unei fraude.

(5) În cazul promovării pe loc, ocuparea locurilor se realizează în ordinea mediilor obținute, în limita numărului de locuri scoase la concurs aferente gradului profesional și materiei pentru care s-a optat.

(6) La note egale, numărul de posturi este suplimentat de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, astfel încât să fie declarați admiși toți candidații care au note egale cu cea a ultimului candidat declarat admis, corespunzător gradului și materiei pentru care a candidat.

Art. 139. – (1) Concursul de promovare efectivă constă în susținerea unei probe având ca obiect evaluarea activității și a conduitei candidaților în ultimii 3 ani de activitate efectiv desfășurată.

(2) Pentru evaluarea activității judecătorilor sunt avute în vedere hotărârile judecătorești redactate de candidați în ultimii 3 ani de activitate efectiv desfășurată, iar pentru evaluarea activității procurorilor sunt avute în vedere actele întocmite de candidați în ultimii 3 ani de activitate efectiv desfășurată. Hotărârile judecătorești și actele procurorului trebuie să fie

relevante pentru activitatea candidatului, să aibă obiecte diferite și să fie întocmite în faze procesuale diferite.

(3) Pentru procurori, constituie acte întocmite de candidați sau care privesc activitatea acestora: actele întocmite de procurori în faza de urmărire penală ori în faza judecătii, punctele de vedere care conțin abordarea unor probleme de drept întocmite în cadrul diverselor atribuții, transcrierea înregistrărilor susținerilor orale ale procurorului de ședință, proiectele de recurs în interesul legii, referatele în dosarele în care s-au pronunțat soluții definitive de achitare sau restituire, precum și orice alte acte întocmite în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Se au în vedere inclusiv actele infirmate ori urmate de hotărâri judecătorești de restituire a cauzei la parchet sau de achitare, respectiv apeluri ori recursuri respinse, dacă există, urmând a fi atașate și hotărârile judecătorești sau actele procurorului prin care s-a dispus asupra soluției candidatului.

(4) Pentru judecători, se iau în considerare inclusiv hotărârile judecătorești casate sau desființate, urmând a fi atașate și hotărârile pronunțate în căile de atac; nu se iau în considerare hotărârile judecătorești prin care se ia act de renunțarea la judecată, de renunțarea la drept sau de retragerea unei căi de atac, se pronunță suspendarea judecării procesului, se constată perimarea ori cererea este anulată, precum și hotărârile judecătorești care consfințesc tranzacția intervenită între părți sau care au ca obiect încuviințarea executării silite, confirmarea renunțării la urmărirea penală ori acordul de recunoaștere a vinovăției. Comisia de evaluare poate stabili, pentru toți candidații pe care îi evaluează, și alte categorii de hotărâri care nu vor fi avute în vedere la realizarea selecției.

(5) Imediat după publicarea listei finale a candidaților prevăzute la art. 134 alin. (6), comisia de evaluare solicită instanțelor/parchetelor în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații listele hotărârilor judecătorești pronunțate și redactate, respectiv a actelor întocmite de către aceștia în ultimii 3 ani de activitate efectiv desfășurată, cu evidențierea datei și numărului hotărârii/actului întocmit, a numărului de dosar, a obiectului cauzei, a stadiului procesual, a tipului hotărârii/actului, a soluției pronunțate și cu mențiunea că aceasta a fost desființată/casată/infirmată, dacă este cazul. Listele sunt generate exclusiv în format electronic. În cazul candidaților care în perioada supusă evaluării și-au desfășurat activitatea în cadrul mai multor instanțe/parchete, listele sunt solicitate de la fiecare dintre aceste instanțe/parchete.

(6) Imediat după primirea listelor prevăzute la alin. (5), comisia de evaluare stabilește criteriile unitare pe fiecare specializare pentru selectarea aleatorie a câte 10 hotărâri judecătorești, respectiv a câte 10 acte pentru fiecare candidat, ce vor fi supuse evaluării. La stabilirea criteriilor de selecție, comisia de evaluare va ține seama și de dispozițiile alin. (2) – (4).

(7) Pe baza criteriilor stabilite potrivit alin. (2) – (4), comisia de evaluare realizează selecția hotărârilor judecătorești/a actelor procurorilor, cu sprijinul comisiei de organizare și al aplicației informatice special furnizate în acest scop de către Consiliul Superior al Magistraturii.

(8) După selecția realizată potrivit alin. (7), comisia de evaluare solicită de la instanțele/parchetele în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații hotărârile/actele selectate.

(9) Instanțele/parchetele transmit comisiei de evaluare hotărârile judecătorești/actele solicitate în termen de 5 zile de la primirea adreselor. Hotărârile judecătorești/actele procurorului sunt înaintate și în format electronic, împreună cu fișele din sistemul electronic de management al dosarelor, denumit în continuare *ECRIS*, după caz.

(10) Odată cu cererea de înscriere la concurs, candidatul poate transmite comisiei de evaluare cel mult 5 hotărâri judecătorești redactate în perioada supusă evaluării, indiferent de materia în care au fost pronunțate și de obiectul acestora, care vor fi avute în vedere la evaluarea activității ori, după caz, cel mult 5 acte cu obiect diferit întocmite de procurori în perioada supusă evaluării.

(11) Comisia de evaluare analizează, pentru toți candidații, și modul în care aceștia au respectat jurisprudența unitară a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau a instanțelor superioare, solicitând în acest sens informațiile pe care le apreciază necesare de la instanțele/parchetele în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații.

(12) În vederea verificării modului în care candidatul respectă termenele de soluționare a lucrărilor, cu privire la întreaga perioadă supusă evaluării, imediat după publicarea listei finale a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, comisia de evaluare solicită instanțelor/parchetelor în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidații transmiterea documentelor necesare și a datelor statistice privind:

a) activitatea candidatului: pentru judecători – numărul de ședințe de judecată, numărul de cauze la care a participat la judecată, numărul de cauze soluționate, numărul de hotărâri redactate, numărul de hotărâri nemotivate în termen, numărul mediu de zile cu care a fost depășit acest termen, perioada medie de soluționare a cauzelor de către candidat, alte activități desfășurate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar pentru procurori – numărul dosarelor sau al lucrărilor soluționate, numărul de ședințe de judecată la care a participat, perioada medie de soluționare a cauzelor de către candidat, numărul căilor de atac declarate și motivate, alte activități desfășurate în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

b) activitatea instanței/parchetului la secția la care a funcționat judecătorul/procurorul: pentru judecători – încărcătura medie de cauze pe judecător, numărul mediu de participări în ședințe de judecată, timpul mediu

de soluționare pe tipuri de cauze, numărul mediu de hotărâri redactate de judecători, numărul mediu de hotărâri neredactate în termen, iar pentru procurori – numărul mediu de dosare/lucrări soluționate de procurori, numărul mediu de participări în ședințe de judecată, numărul mediu de căi de atac declarate și motivate, timpul mediu de soluționare a cauzelor.

c) fișele ECRIS ale dosarelor prevăzute la alin. (9) și (10), analizând informațiile din sistemul ECRIS referitoare la fiecare dintre aceste dosare, după caz.

(13) Președinții instanțelor sau conducătorii parchetelor în cadrul cărora își desfășoară activitatea candidatul iau măsurile necesare pentru strângerea informațiilor prevăzute la alin. (12) și pentru transmiterea acestora comisiei de evaluare în cel mai scurt timp.

(14) Imediat după publicarea listei finale a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, comisiile de evaluare solicită, cu privire la fiecare candidat, opinia motivată a secției corespunzătoare specializării candidatului de la instanța ierarhic superioară/parchetul ierarhic superior celei/celui unde funcționează acesta. În acest scop, judecătorii/procurorii secției sunt consultați cu respectarea confidențialității opiniilor exprimate, rezultatul consemnându-se într-un referat, semnat de președintele/procurorul-șef al secției și datat, care se transmite comisiei de evaluare. În cazul în care la instanța ierarhic superioară/parchetul ierarhic superior celei/celui la care funcționează candidatul există mai multe secții cu specializare comună, se procedează la consultarea tuturor secțiilor cu specializare comună, fiind întocmit un referat unic semnat de președinții secțiilor respective.

(15) Opinia secției sau a secțiilor corespunzătoare specializării candidatului are rol consultativ pentru comisia de evaluare.

Art. 140. – (1) Comisiile de evaluare efectuează evaluarea activității în funcție de următoarele criterii:

- a) capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare;
- b) argumentație sub aspectul clarității și logicii, analiza argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței unitare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a curților de apel;
- c) respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor/lucrărilor și de redactare a hotărârilor, ținând seama de volumul de activitate;

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) privesc evaluarea hotărârilor judecătorești, respectiv a actelor procurorului.

(3) Punctajul maxim total ce poate fi atribuit ca urmare a evaluării activității este de 60 de puncte, pentru fiecare dintre criteriile prevăzute la alin. (1) putând fi acordate cel mult 20 de puncte.

(4) Comisia acordă un singur punctaj total pentru fiecare candidat, președintele comisiei asigurând medierea în caz de divergențe între membrii comisiei.

(5) Evaluarea conduitei candidaților din ultimii 3 ani de activitate efectiv desfășurată se face pe baza criteriilor prevăzute la alin. (7). În cazul judecătorilor, evaluarea se face pe baza înregistrărilor unor ședințe de judecată în care completul a fost condus de candidat, a datelor existente la dosarul profesional și a informațiilor solicitate de la Inspekția Judiciară referitoare la eventualele abateri disciplinare și încălcări ale Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor din ultimii 3 ani de activitate efectivă, precum și a oricăror alte informații despre candidat care pot fi verificate, iar în cazul procurorilor pe baza raportului de evaluare întocmit de comisiile prevăzute la art. 89, a datelor existente la dosarul profesional și a informațiilor solicitate de la Inspekția Judiciară referitoare la eventualele abateri disciplinare și încălcări ale Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor din ultimii 3 ani de activitate. În acest scop, imediat după publicarea listei finale a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, comisia de evaluare solicită instanțelor/parchetelor în cadrul cărora aceștia și-au desfășurat activitatea în perioada supusă evaluării, compartimentului de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și Inspekției Judiciare informațiile necesare pentru evaluarea conduitei candidaților.

(6) Comisia de evaluare stabilește un număr relevant de ședințe de judecată în care completul a fost condus de candidați, în privința cărora va solicita înregistrările de la instanțele în cadrul cărora aceștia și-au desfășurat activitatea în perioada supusă evaluării. Comisia de evaluare poate proceda la ascultarea prin sondaj a înregistrărilor primite.

(7) Comisia de evaluare efectuează evaluarea conduitei candidaților în funcție de următoarele criterii:

a) atitudinea corespunzătoare în relația cu justițiabilii, avocații, experții, interpreții în timpul ședinței de judecată sau, după caz, în timpul activității de urmărire penală, de supraveghere a cercetărilor penale sau a activității de participare la ședințele de judecată, precum și în îndeplinirea altor îndatoriri profesionale, folosirea unui ton adecvat, politicos, evitarea manifestărilor și atitudinilor arogante sau disprețuitoare, capacitatea de a gestiona situațiile ivite în sala de judecată;

b) capacitatea de a colabora cu ceilalți membri care compun, respectiv constituie completul de judecată, precum și comportamentul și comunicarea cu ceilalți judecători/procurori și cu personalul din cadrul propriei instanțe/parchet sau din cadrul instanțelor/parchetelor superioare ori inferioare ierarhic.

(8) Punctajul maxim total ce poate fi atribuit ca urmare a evaluării conduitei este de 40 de puncte, pentru fiecare dintre criteriile prevăzute la alin. (7) putând fi acordate cel mult 20 de puncte. Comisia acordă un singur punctaj

total pentru fiecare candidat, președintele comisiei asigurând medierea în caz de divergențe între membrii comisiei.

(9) Comisiile de evaluare întocmesc un raport motivat în care se arată punctajele obținute pentru fiecare criteriu și punctajul total obținut de candidat, precum și motivarea acordării aceluși punctaj. Raportul de evaluare se transmite comisiei de organizare.

(10) Punctajul final total obținut de fiecare candidat se publică pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii și al Institutului Național al Magistraturii, cu codurile candidaților.

(11) Împotriva punctajului obținut la evaluare candidatul poate face contestație în termen de 48 de ore de la publicare, expunând argumentele pentru care critică punctajul acordat. Contestația se transmite prin fax sau e-mail ori se depune la Institutul Național al Magistraturii, conform indicațiilor din anunțul privind posibilitatea depunerii contestațiilor, și se înaintează spre soluționare Secției pentru judecători, respectiv Secției pentru procurori, în termenul prevăzut de calendarul concursului.

(12) În vederea soluționării contestațiilor, la cererea comisiei de organizare, comisia de evaluare transmite, de îndată, Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii mapa candidatului, care conține toate documentele care au stat la baza evaluării, precum și raportul motivat al comisiei.

(13) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii analizează contestația, în raport cu criticile formulate și cu documentele primite și întocmește un raport motivat pentru fiecare contestație, cu indicarea argumentelor pentru care s-a modificat punctajul, separat pentru fiecare criteriu, respectiv a argumentelor pentru care s-au înlăturat susținerile candidatului, în cazul în care se menține punctajul comisiei de evaluare. Punctajul astfel acordat este definitiv.

(14) După soluționarea contestațiilor, comisia de organizare a concursului întocmește lista cu rezultatele finale ale concursului de promovare efectivă, stabilindu-se pentru fiecare candidat dacă este admis sau respins, în funcție de punctajul obținut.

(15) Pentru a fi declarat admis la concurs, candidatul trebuie să obțină un punctaj total de cel puțin 70 de puncte.

(16) Dispozițiile art. 138 alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 141. – (1) Promovarea efectivă se face în ordinea mediilor obținute, în limita numărului de posturi scoase la concurs, în raport de opțiunea candidatului. În ipoteza art. 129 alin. (6) teza a II-a, la promovarea efectivă se va ține seama de ordinea de preferință indicată de candidați.

(2) La medii egale au prioritate, în următoarea ordine: cei care au un punctaj mai mare la evaluarea criteriului evaluării activității, cei care au vechimea mai mare la instanța/parchetul al cărei/căru grad profesional îl

deține judecătorul/procurorul, candidații care au titlul științific de doctor în drept, cei care au vechime mai mare în funcția de judecător sau de procuror ori media mai mare la examenul de capacitate.

(3) În termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea rezultatelor, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune, prin hotărâre, promovarea judecătorilor, respectiv a procurorilor declarați admiși.

(4) Judecătorii și procurorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare nu pot fi delegați, detașați sau transferați timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

(5) Judecătorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la instanțe superioare nu pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii care au promovat efectiv în funcții de execuție la parchete superioare nu pot fi numiți în funcția de judecător timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.

(6) Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 140 alin. (15), dar care nu au fost promovați ca urmare a lipsei posturilor vacante, pot fi promovați în posturile ce se vacantează la instanțele sau parchetele pentru care au optat la înscriere, în termen de 6 luni de la data validării concursului. Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

(7) Regulamentul privind concursul de promovare a judecătorilor se aprobă prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, iar Regulamentul privind concursul de promovare a procurorilor se aprobă prin hotărâre a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii. Regulamentele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL VII

Numirea în funcții de conducere la instanțe și parchete și revocarea din aceste funcții

SECȚIUNEA 1

Numirea în funcții de conducere la Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

Art. 142. – (1) Președintele, vicepreședinții și președinții de secție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au funcționat la această instanță cel puțin 2 ani și care nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare.

(2) Numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, în același mod.

(3) Procedura de ocupare a posturilor prevăzute la alin. (1) se declanșează de președintele Consiliului Superior al Magistraturii într-un termen care nu poate fi mai mare de 30 de zile de la data la care funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție a devenit vacantă, cu excepția situației în care vacantarea postului este urmarea expirării mandatului, caz în care declanșarea procedurii se face cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea mandatului, dar nu mai devreme de 60 de zile până la momentul la care funcția urmează a se vacanta. Consiliul Superior al Magistraturii publică pe pagina sa de internet anunțul privind declanșarea procedurii și calendarul acesteia.

(4) Nu pot fi numiți în funcțiile prevăzute la alin. (1) judecătorii care au făcut parte din serviciile de informații sau au colaborat cu acestea ori judecătorii care au un interes personal, ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(5) Judecătorii care candidează sunt obligați să dea, pe proprie răspundere, o declarație din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații și nici nu au colaborat cu acestea și o declarație din care să rezulte că nu au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(6) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică și comunică, în termen de cel mult 15 zile de la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii, dacă judecătorul a făcut parte din serviciile de informații sau a colaborat cu acestea.

(7) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile, însoțite de un curriculum vitae, de declarațiile prevăzute la alin. (5) și de un proiect referitor la exercitarea atribuțiilor manageriale, la Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, în termenul stabilit în calendar.

(8) La expirarea termenului de depunere a candidaturilor, Consiliul Superior al Magistraturii publică pe pagina sa de internet lista cu candidații înscriși și proiectele referitoare la exercitarea atribuțiilor manageriale.

Art. 143. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii întocmește, prin compartimentul de specialitate, un referat în care consemnează:

a) evoluția carierei profesionale a judecătorului care candidează, cu evidențierea calificativului acordat la ultima evaluare și, dacă este cazul, a mențiunii privind sancțiunile disciplinare aplicate în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare;

b) îndeplinirea condițiilor de vechime stabilite de lege pentru funcția cu privire la care a fost depusă candidatura;

c) depunerea declarațiilor prevăzute de lege și a rezultatului verificărilor efectuate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor

Securității și Consiliului Suprem de Apărare a Țării, dacă acesta s-a primit în termenul prevăzut de lege.

(2) În cazul candidaților pentru funcțiile de vicepreședinte și președinte de secție, Secția pentru judecători a Înaltei Curți de Casație și Justiție solicită președintelui Înaltei Curte de Casație și Justiție avizul cu privire la compatibilitatea planului managerial întocmit de candidat cu planul său managerial.

(3) Candidații pentru funcțiile de președinte, vicepreședinte și președinte de secție la Înalta Curte de Casație și Justiție susțin în fața Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii un interviu care poate fi realizat și prin videoconferință care constă în:

a) susținerea planului managerial sub următoarele aspecte: prezentarea sintetică a instanței sau a secției pentru a cărei conducere candidează; identificarea unor eventuale disfuncții și vulnerabilități, precum și a soluțiilor propuse pentru prevenirea și înlăturarea acestora; propuneri pentru îmbunătățirea activității manageriale a instanței sau a secției pentru a cărei conducere candidează; compatibilitatea planului managerial întocmit de candidat cu cel al președintelui instanței, dacă este cazul.

b) verificarea aptitudinilor manageriale și de comunicare, vizând în esență capacitatea de organizare, rapiditatea în luarea deciziilor, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativă, capacitatea de adaptare rapidă, capacitatea de relaționare și comunicare;

c) verificarea cunoștințelor specifice funcției pentru care s-a depus candidatura.

(4) Membrii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii pot adresa candidatului întrebări referitoare la conduita și deontologia profesională, precum și la împrejurări rezultate din prezentarea planului managerial și pot consulta ultimul raport de evaluare a activității profesionale a candidatului.

(5) La interviu poate participa și un psiholog din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii sau al Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnat de Secția pentru judecători, care poate adresa întrebări candidatului.

(6) În situația reînvestirii în funcția de conducere sau a numirii într-o altă funcție de conducere la Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii poate avea în vedere rezultatele evaluărilor anterioare ale activității candidatului întocmite de conducerea instanței, precum și rezultatele controalelor tematice efectuate de Inspectia Judiciară cu privire la îndeplinirea atribuțiilor manageriale de către candidat.

(7) În cazul în care au fost depuse mai multe candidaturi, Secția pentru judecători selectează una dintre candidaturi, motivând într-un referat

alegerea acesteia; referatul cuprinde și o analiză detaliată a tuturor candidaturilor depuse, cu justificarea respingerii celorlalte candidaturi.

Art. 144. – (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjunctii acestora, procurorii-șefi de secție ai Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ai Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 15 ani în funcția de procuror sau judecător, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, în același mod.

(2) Nu pot fi numiți în funcțiile prevăzute la alin. (1) procurorii care au făcut parte din serviciile de informații sau au colaborat cu acestea ori cei care au un interes personal, ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(3) Procurorii care candidează sunt obligați să dea, pe proprie răspundere, o declarație din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații și nici nu au colaborat cu acestea și o declarație din care să rezulte că nu au un interes personal, ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(4) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică și comunică, în termen de cel mult 15 zile de la solicitarea Ministerului Justiției, dacă procurorul a făcut parte din serviciile de informații sau a colaborat cu acestea.

Art. 145. – (1) În vederea formulării propunerilor de numire în funcțiile de conducere prevăzute la art. 144 alin. (1) ministrul justiției organizează procedura de selecție, conform prevederilor prezentei legi.

(2) Anunțul cuprinzând calendarul procedurii de selecție, modul de desfășurare a acesteia, data și locul interviului și posturile de conducere vacante pentru care se organizează selecția se publică pe pagina de internet a Ministerului Justiției cu cel puțin 40 de zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea interviului.

(3) Cererile de participare la selecție a procurorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 144 alin. (1), cuprinzând precizarea funcției de conducere pentru care se depune candidatura, se depun la Ministerul Justiției până la expirarea termenului stabilit la alin. (2) și vor fi însoțite de următoarele acte:

- a) un proiect privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care participă la selecție, care se depune atât pe suport hârtie, cât și în format electronic, pe suport specific;
- b) declarațiile prevăzute la art. 144 alin. (3);
- c) dovada îndeplinirii condițiilor de vechime cerute de lege;
- d) un curriculum vitae al procurorului, conform modelului comun european;
- e) un număr de minimum 10 lucrări întocmite de procuror în compartimentele în care și-a desfășurat activitatea în ultimii 5 ani;
- f) ultimul raport de evaluare a activității profesionale a procurorului participant la selecție;
- g) orice alte înscrisuri considerate relevante.

(4) După verificarea participanților la selecție sub aspectul îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 144 alin. (1) și (2) și al depunerii înscrisurilor prevăzute la alin. (3), Ministerul Justiției publice pe pagina de internet lista procurorilor participanți la selecție ce îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

Art. 146. – (1) Procurorii participanți la selecție care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege susțin un interviu în fața unei comisii constituite prin ordin al ministrului justiției.

(2) Din comisia prevăzută la alin. (1) face parte ministrul justiției care este și președintele acesteia, 2 reprezentanți ai Ministerului Justiției, 2 procurori desemnați de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, un reprezentant al Institutului Național al Magistraturii desemnat de către Consiliul științific al acesteia, un specialist în management, organizare instituțională și comunicare desemnat de Academia de Studii Economice – Facultatea de management și un psiholog din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii ori din cadrul instanțelor sau al parchetelor.

(3) Comisia de interviu are rolul de a-l sprijini pe ministrul justiției în desfășurarea interviului, putând adresa liber, direct sau prin intermediul ministrului întrebări candidatului, precum și, ulterior, prin formularea de opinii consultative și recomandări ministrului justiției.

(4) În cadrul interviului se susține proiectul privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care candidează, se verifică aptitudinile manageriale și de comunicare ale candidatului și se evaluează aspectele legate de modul în care candidatul se raportează la valorile profesiei și ale funcției pentru care candidează.

(5) Cu privire la susținerea proiectului privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care candidează se vor avea în vedere următoarele: cunoașterea specificului unității sau a structurii pentru care candidează, sub aspectul activității desfășurate și a modului de organizare;

viziunea asupra modului în care candidatul înțelege să organizeze instituția în vederea îndeplinirii atribuțiilor constituționale de promovare a intereselor generale ale societății și apărării ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor; identificarea unor eventuale disfuncții și vulnerabilități ale unității sau structurii pentru care candidează; propunerea de soluții pentru prevenirea sau înlăturarea disfuncțiilor sau vulnerabilităților identificate; compatibilitatea proiectului managerial cu cel al procurorului ierarhic superior, dacă este cazul.

(6) Cu privire la verificarea aptitudinilor manageriale și de comunicare se vor avea în vedere: capacitatea de organizare; asumarea responsabilităților; rapiditatea în luarea deciziilor; rezistența la stres; autoperfecționarea; capacitatea de analiză, sinteză, previziune și planificare pe termen scurt, mediu și lung; inițiativa în modernizarea managementului unității/structurii; capacitatea de adaptare rapidă; capacitatea de relaționare și comunicare; capacitatea și disponibilitatea de a lucra în echipă și de a colabora cu colegii; cunoștințe privind comunicarea publică și interpersonală, rezolvarea conflictelor și a situațiilor de criză; cunoștințe de management judiciar.

(7) Cu privire la evaluarea aspectelor legate de modul în care candidatul se raportează la valorile profesiei și ale funcției pentru care candidează, se vor avea în vedere: motivația candidatului de a ocupa funcția, atitudinea față de valorile profesiei și ale funcției de conducere, aprecierile personale cu privire la nivelul de integritate, deontologia profesională, responsabilitate, propuneri și soluții pentru creșterea încrederii cetățenilor în justiție.

(8) În vederea asigurării transparenței, audierea candidaților în cadrul interviului se transmite în direct, audio-video, pe pagina de internet a Ministerului Justiției, se înregistrează și se publică pe pagina de internet a ministerului.

Art. 147. – (1) Ministrul justiției realizează selecția candidaților și formulează o propunere motivată pentru fiecare dintre funcțiile de conducere.

(2) Ministrul justiției înaintează, de îndată, propunerile motivate de numire pentru fiecare funcție de conducere vacantă, însoțite de toate documentele depuse de către candidații propuși, Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea emiterii avizului. Concomitent cu transmiterea propunerilor către Secția pentru procurori, acestea se aduc și la cunoștința publicului, prin publicarea pe pagina de Internet a Ministerului Justiției.

(3) În procedura de emiterie a avizului de către Secția pentru procurori a Consiliul Superior al Magistraturii, dispozițiile art. 168 se aplică în mod corespunzător. Avizul motivat al Consiliului Superior al Magistraturii se emite în termen de cel mult 30 de zile de la primirea solicitării ministrului justiției. Avizul negativ poate fi motivat doar pe baza aspectelor privind cariera

procurorului sau a celor privind modul de susținere a interviului în fața Secției pentru procurori.

(4) Neemiterea avizului în termenul prevăzut la alin. (3) nu împiedică continuarea procedurii.

Art. 148. – (1) După emiterea avizului Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii ori la expirarea termenului prevăzut la art. 147 alin. (3), ministrul justiției poate continua procedura, prin transmiterea către Președintele României a propunerii de numire în funcția de conducere, însoțită de toate documentele relevante.

(2) Președintele României poate refuza, motivat, numirea în funcțiile de conducere prevăzute la art. 144 alin. (1), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului. Decretul Președintelui României de numire în funcție sau refuzul motivat al acestuia se emit în maximum 60 de zile de la data transmiterii propunerii de către ministrul justiției.

Art. 149. – (1) Numirea în alte funcții de conducere decât cele prevăzute la art. 144 alin. (1) în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, în același mod, de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție sau a procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, după caz, cu recomandarea conducătorului secției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție sau Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, unde urmează să fie numit procurorul.

(2) Pot fi numiți în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) procurorii care nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare și au o vechime minimă de 12 ani în funcția de procuror sau judecător. Dispozițiile art. 144 alin. (2) – (4) se aplică în mod corespunzător.

(3) Fiecare candidatură este însoțită de curriculum vitae, declarațiile prevăzute de lege, un proiect privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și de orice alte înscrisuri considerate relevante.

(4) Pe baza candidaturilor depuse, conducătorul parchetului consultă procurorii secției/serviciului/biroului unde s-a depus candidatura, cu respectarea confidențialității opțiunilor, și consemnează rezultatul într-un referat, semnat și datat.

(5) După consultarea procurorilor, conducătorul parchetului solicită avizul colegiului de conducere al parchetului.

(6) Avizul colegiului de conducere trebuie să fie motivat, pe baza elementelor privind competența profesională a candidatului și a percepției pe care colegii o au asupra acestuia.

(7) În cazul în care pentru aceeași funcție au fost depuse mai multe candidaturi, conducătorul parchetului, pe baza aprecierilor proprii, a rezultatelor consultării procurorilor secției pentru care s-a depus candidatura și a avizului motivat al colegiului de conducere, selectează una dintre candidaturi.

(8) Motivarea propunerii candidaturii procurorului selectat trebuie să cuprindă o analiză a candidaturilor depuse, temeiurile care au justificat selecția și motivele respingerii celorlalte candidaturi. Propunerea motivată se transmite Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, însoțită de candidatura depusă, de avizul colegiului de conducere, referatul de consultare a procurorilor și recomandarea prevăzută de lege. Dispozițiile art. 168 se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 2-a

Numirea în funcțiile de conducere din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, tribunalelor specializate, curților de apel și parchetelor de pe lângă acestea

§1. Dispoziții comune

Art. 150. – (1) Numirea în funcțiile de președinte la judecătoria, tribunale, tribunale specializate și curți de apel, precum și numirea în funcțiile de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal, tribunal specializat sau judecătorie se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, cu sprijinul Institutului Național al Magistraturii.

(2) Numirea în alte funcții de conducere decât cele prevăzute la alin. (1) din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, tribunalelor specializate și curților de apel și al parchetelor de pe lângă acestea se face fără concurs sau examen, la propunerea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului, potrivit procedurii prevăzute de prezenta lege.

(3) Numirea în funcții de conducere la judecătoria, tribunale, tribunale specializate și curți de apel, precum și la parchetele de pe lângă acestea se face prin hotărâre a Secției pentru judecători, respectiv a Secției pentru procurori, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Nu pot fi numiți în funcții de conducere judecătoria și procurorii care au făcut parte din serviciile de informații sau au colaborat cu acestea ori judecătoria și procurorii care au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(5) Candidații la funcții de conducere sunt obligați să dea, pe proprie răspundere, o declarație din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații și nici nu au colaborat cu acestea și o declarație din care să rezulte că nu au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(6) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică și comunică, în termen de cel mult 15 zile de la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii, dacă judecătorul sau procurorul a făcut parte din serviciile de informații sau a colaborat cu acestea.

(7) Regulamentul privind numirea în funcții de conducere a judecătorilor se aprobă prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, iar Regulamentul privind numirea în funcții de conducere a procurorilor se aprobă prin hotărâre a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 151. – (1) Pot candida pentru o funcție de conducere la judecătoria, tribunale, tribunale specializate și curți de apel, precum și la parchetele de pe lângă acestea, în condițiile art. 150, judecătoria, respectiv procurorii care au calificativul „foarte bine” la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani nu a fost sancționat disciplinar, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) pentru funcția de președinte, vicepreședinte ori președinte de secție la judecătoria, prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătoria și adjunct al acestuia, o vechime de 5 ani în funcția de judecător sau procuror;

b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal sau tribunal specializat, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror-șef de secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime de 8 ani în funcția de judecător sau procuror;

c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și

adjunct al acestuia, procuror-șef de secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime de 10 ani în funcția de judecător sau procuror.

(2) Condițiile de vechime trebuie îndeplinite până la data expirării perioadei de înscriere la concurs/examen ori, după caz, a termenului de depunere a candidaturilor. Vechimea în calitate de auditor de justiție nu se ia în considerare la calculul vechimilor prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru a candida la o funcție de conducere la judecătorii, tribunale, tribunale specializate și curți de apel, judecătorul trebuie să fi funcționat cel puțin un an la instanța la care este vacantă funcția de conducere pentru care își depune candidatura.

(4) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3), în situația în care la două concursuri/examene ori, după caz, proceduri de selecție consecutive pentru numirea în funcții de conducere la instanțe nu se prezintă niciun candidat, la următorul concurs sau examen ori, după caz, procedură de selecție pentru numirea în aceeași funcție de conducere pot participa și judecători de la altă instanță din circumscripția aceleiași curți de apel care au dreptul să funcționeze la instanța pentru care își depun candidatura.

Art. 152. – (1) Evidența posturilor vacante de conducere de la instanțele judecătorești și parchete este publică și disponibilă permanent pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Justiției, ale instanțelor judecătorești și ale parchetelor.

(2) Posturile de conducere prevăzute la alin. (1) care urmează a se vacanta se publică pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Ministerului Justiției, instanțelor și parchetelor, cu 90 de zile înainte de data expirării mandatelor.

§2. Concursul/examenul pentru numirea în funcții de conducere

Art. 153. – Data, locul, tematica, bibliografia și calendarul concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere se aprobă de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Ministerului Justiției, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia. Anunțul cuprinde și posturile pentru care se organizează concursul/examenul.

Art. 154. – (1) Judecătorii și procurorii își depun candidaturile la Institutul Național al Magistraturii însoțite de declarațiile prevăzute la art. 150 alin. (5) și documentele considerate relevante, în termen de 20 de zile de la publicarea datei concursului sau examenului.

(2) Modificarea opțiunilor în ceea ce privește depunerea candidaturilor poate fi realizată până la data expirării termenului de depunere a candidaturilor.

(3) Proiectul referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere se depune la Institutul Național al Magistraturii până la termenul prevăzut de calendarul concursului sau examenului, atât pe suport hârtie, cât și în format electronic, pe suport specific. Depășirea, din motive imputabile, a termenului de depunere a proiectului atrage decăderea din dreptul de a mai participa la concurs sau examen.

Art. 155. – (1) Comisia de organizare, comisia de examinare, comisia de contestații, precum și comisia de testare psihologică pentru concursul de numire în funcțiile de conducere sunt numite de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Atribuțiile comisiilor, ale președinților acestora și ale membrilor, după caz, se stabilesc prin Regulamentul privind numirea în funcții de conducere a judecătorilor, respectiv Regulamentul privind numirea în funcții de conducere a procurorilor.

Art. 156. – (1) Comisia de examinare pentru judecători este formată din 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 judecători de la curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, judecătorii care au urmat cursuri de management, precum și cei care au experiență managerială. În comisia de examinare sunt desemnați și membri supleanți care îi vor înlocui de drept, în baza hotărârii președintelui comisiei de examinare, în ordinea stabilită de Secția corespunzătoare a Consiliului, pe acei membri ai comisiei care nu își pot exercita atribuțiile.

(2) Comisia de examinare pentru procurori este formată din 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, procurorii care au urmat cursuri de management, precum și cei care au experiență managerială. În comisia de examinare sunt desemnați și membri supleanți care îi vor înlocui de drept, în baza hotărârii președintelui comisiei de examinare, în ordinea stabilită de Secția corespunzătoare a Consiliului, pe acei membri ai comisiei care nu își pot exercita atribuțiile.

(3) Comisia de contestații pentru judecători este formată din trei membri: un judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție, un judecător de la curțile de apel și un specialist în management și organizare instituțională, alții decât cei din comisia de examinare. Comisia de contestații pentru

procurori este formată din trei membri: un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, un procuror de la parchetele de pe lângă curțile de apel și un specialist în management și organizare instituțională, alții decât cei din comisia de examinare. În aceeași componență sunt desemnați și membrii supleanți ai acestor comisii.

(4) Comisia de examinare și comisia de contestații sunt prezidate de un judecător, respectiv de un procuror desemnat de Secția corespunzătoare a Consiliului care stabilește și ordinea în care ceilalți membri ai comisiei îndeplinesc funcția de președinte în cazul incompatibilității președintelui desemnat sau în situațiile în care acesta nu își poate exercita atribuțiile.

(5) În caz de incompatibilitate sau în cazul în care nu-și pot exercita atribuțiile, membrii comisiilor sunt înlocuiți de membrii supleanți, în condițiile și cu respectarea componenței prevăzute la alin. (1) – (3).

(6) Judecătorii sau procurorii care au făcut parte din comisia de examinare/contestații la concursul sau examenul anterior nu vor putea fi desemnați în aceste comisii pentru următoarele două sesiuni. Aceste dispoziții se aplică, în măsura în care este posibil, și specialiștilor în management și organizare instituțională.

(7) Din comisia de examinare nu pot face parte membrii Consiliului Superior al Magistraturii și nici persoane din conducerea Consiliului Superior al Magistraturii sau a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 157. – (1) Nu pot fi numite în comisii persoanele care au soțul sau soția, rude ori afini până la gradul al patrulea inclusiv în rândul candidaților. Din aceeași comisie sau din comisii diferite nu pot face parte soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv.

(2) Desemnarea membrilor comisiilor se face pe baza consimțământului scris, exprimat anterior.

(3) În cazul în care un membru al unei comisii funcționează la instanța/parchetul de la care provin unul sau mai mulți candidați, acesta are obligația să se retragă de la examinarea acestora și să comunice de îndată această situație președintelui comisiei în vederea înlocuirii sale, în ceea ce îi privește pe acești candidați.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în situația în care un membru al comisiei a fost examinat anterior de unul dintre candidați, la un concurs sau examen pentru ocuparea unei funcții de conducere, desfășurat în ultimii 3 ani.

(5) În alte situații în care se formulează o cerere de retragere a unui membru al comisiei, de către acesta sau de către unul dintre candidați, președintele apreciază cu privire la înlocuire.

(6) În toate cazurile în care se dispune înlocuirea, membrul respectiv nu va putea participa la examinarea niciunuia dintre candidații la funcția de conducere de la instanța respectivă/parchetul respectiv.

(7) O persoană nu poate face parte din mai mult de o comisie din cadrul aceluiași concurs sau examen.

Art. 158. – (1) La data prevăzută de calendarul concursului sau examenului, listele cu candidații care îndeplinesc condițiile legale de participare la concurs sau examen se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații, în termen de 24 de ore de la publicarea listelor. Contestațiile se depun la Institutul Național al Magistraturii și se soluționează de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termenul prevăzut de calendarul concursului sau examenului.

(3) După pronunțarea hotărârii Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, se întocmește lista finală a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs sau examen, listă care se aduce la cunoștință publică prin modalitatea prevăzută la alin. (1).

Art. 159. – Concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere constă în susținerea următoarelor probe:

a) o testare psihologică prin care se evaluează inclusiv capacitatea candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, precum și rezistența la stres;

b) prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției pentru care candidează;

c) o testare scrisă privind managementul, comunicarea și resursele umane.

Art. 160. – (1) Testarea psihologică constă în susținerea unui test scris și a unui interviu în fața comisiei/comisiilor formate din câte doi psihologi desemnați din rândul psihologilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, al Institutului Național al Magistraturii, al instanțelor, parchetelor sau din Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România atestați în condițiile legii.

(2) În comisia de testare psihologică vor fi desemnați și membri supleanți care îi vor înlocui de drept, în baza hotărârii președintelui comisiei de examinare, în ordinea stabilită de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, pe membrii comisiei care nu își pot exercita atribuțiile.

(3) În vederea publicării rezultatelor testării psihologice, fiecărui candidat îi va fi atribuit un cod alcătuit dintr-o literă și 4 cifre.

(4) Rezultatele testării psihologice vor fi concretizate într-un raport care va cuprinde profilul psihologic al fiecărui candidat în raport cu funcția pentru care candidează, precum și calificativul „apt” sau „inapt”; calificativul acordat se aduce la cunoștință publică prin publicarea pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

(5) Candidații nemulțumiți de calificativul acordat pot formula, în termen de 3 zile de la publicarea rezultatelor testării, contestații care se transmit, inclusiv prin fax sau e-mail, la Institutul Național al Magistraturii.

(6) Contestațiile sunt soluționate, în termen de trei zile de la expirarea termenului de depunere, de o comisie formată din trei psihologi desemnați în mod similar celui prevăzut la alin. (1), alții decât cei care au examinat candidații inițial, pe baza reevaluării testului scris aplicat și a susținerii unui nou interviu. Calificativul acordat în urma soluționării contestațiilor este definitiv.

(7) Rezultatele finale ale testării psihologice, concretizate în raportul care cuprinde profilul psihologic al candidatului în raport cu funcția pentru care candidează și calificativul obținut se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii și sunt aduse la cunoștința membrilor comisiei de examinare.

Art. 161. – (1) Candidații susțin oral, în fața comisiei de examinare, proiectul referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere.

(2) În aprecierea susținerii proiectului vor fi avute în vedere, în principal, următoarele criterii:

a) capacitatea de organizare, capacitatea rapidă de decizie, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativa și capacitatea de adaptare rapidă;

b) îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente, cunoașterea și capacitatea de a pune în practică politicile publice din domeniul justiției, strategiile naționale și sectoriale în domeniul justiției și respectarea principiului repartizării aleatorii;

c) comportamentul și comunicarea cu judecătorii, procurorii, personalul auxiliar, justițiabilii, persoanele implicate în actul de justiție, alte instituții, mass-media, asigurarea accesului la informațiile de interes public din cadrul instanței și transparența actului de conducere;

d) folosirea adecvată a resurselor umane și materiale, evaluarea necesităților, gestionarea situațiilor de criză, raportul resurse investite - rezultate obținute, gestionarea informațiilor, organizarea pregătirii și perfecționării profesionale și repartizarea sarcinilor în cadrul instanțelor.

(3) În vederea evaluării proiectului, comisia de examinare poate solicita Inspecției Judiciare rapoartele de control efectuate la instanța/parchetul pentru care se candidează.

(4) Pentru fiecare categorie de criterii dintre cele prevăzute la alin. (2) se acordă maximum 2,5 puncte din totalul punctajului maxim pentru această probă care este de 10 puncte. Nota finală la susținerea proiectului reprezintă media aritmetică a notelor acordate de fiecare membru al comisiei.

(5) Desfășurarea probei constând în susținerea proiectului se înregistrează prin mijloace tehnice audio-video.

(6) În cazul în care nota calculată potrivit alin. (4) este mai mică de 5, la cererea candidatului, membrii comisiei vor motiva notele acordate în cuprinsul unui proces-verbal.

(7) Rezultatele susținerii proiectului se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii, după susținerea probei de către toți candidații.

(8) Candidații pot contesta nota acordată la proba constând în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere. Contestația se transmite prin fax sau e-mail la Institutul Național al Magistraturii, în termen de 3 zile de la data publicării rezultatelor prevăzute la alin. (7). Contestațiile se soluționează de comisia de contestații în termenul stabilit de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii prin calendarul de concurs. Soluționarea contestației se realizează prin reevaluarea probei, pe baza înregistrării audio-video și a analizei scrise depuse de candidați. Rezultatele finale ale probei se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 162. – (1) Testarea scrisă constă într-un test-grilă prin care sunt verificate cunoștințele privind managementul, comunicarea și resursele umane.

(2) Baremul de evaluare și notare și timpul pentru rezolvarea testului-grilă se stabilesc de comisia de examinare; punctajul și timpul de rezolvare se face cunoscut candidaților odată cu subiectele, iar baremul de evaluare și notare se afișează la centrele de concurs sau examen și se publică, împreună cu subiectele, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii, după încheierea testării scrise.

(3) În termen de 3 zile de la publicarea baremului de evaluare și notare, candidații pot face contestații la barem, care se transmit inclusiv prin fax sau e-mail la Institutul Național al Magistraturii și se soluționează de comisia de contestații, în termenul prevăzut de calendarul concursului sau examenului. Soluția se motivează în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru soluționarea contestațiilor. Baremul de evaluare și notare

definitiv, stabilit în urma soluționării contestațiilor, se publică de îndată pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(4) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(5) În ipoteza în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul indicat ca fiind corect în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, baremul definitiv va cuprinde atât punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite în baremul inițial, cât și punctajul corespunzător variantei de răspuns stabilite de comisia de contestații.

(6) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebări este în mod evident altul decât cel indicat în barem, fără a fi incidente dispozițiile alin. (5), se corectează baremul și se va acorda punctajul corespunzător întrebării respective numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.

(7) Dispozițiile art. 14 alin. (6) – (8) se aplică în mod corespunzător.

Art. 163. – (1) Evaluarea și notarea lucrărilor la testarea scrisă se realizează prin procesare electronică.

(2) Rezultatul testării scrise se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 164. – (1) Candidatul nemulțumit de nota obținută la testarea scrisă poate formula contestație în termen de 3 zile de la publicarea rezultatelor. Contestațiile se transmit, inclusiv prin fax sau e-mail, Institutului Național al Magistraturii.

(2) În vederea soluționării contestațiilor de către comisia de contestații, lucrările scrise vor fi renumerotate și resigilate, fiind înscrise într-un borderou separat.

(3) Nota obținută în urma contestației este definitivă și nu poate fi mai mică decât nota contestată.

(4) Rezultatele în urma contestațiilor se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

Art. 165. – (1) Nota finală a concursului sau examenului reprezintă media aritmetică dintre nota de la proiectul referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și nota de la testarea scrisă.

(2) Este declarat admis la concurs sau examen judecătorul sau procurorul care a obținut cel puțin nota finală 7 și cel puțin 5, atât la proiect, cât și la testarea scrisă.

(3) Pe baza notei finale se întocmește tabelul de clasificare a candidaților care se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(4) Funcția de conducere vacantă va fi ocupată de candidatul care a obținut cea mai mare notă finală.

(5) În caz de note egale, departajarea candidaților se face, în ordine, funcție de vechimea cea mai mare în funcția de judecător la instanța pentru care candidează sau în funcția de procuror la parchetul pentru care candidează, vechimea mai mare în funcții de conducere la instanțe sau parchete, vechimea mai mare în funcția de judecător sau procuror.

(6) În circumscripțiile instanțelor/parchetelor unde o minoritate națională are o pondere de cel puțin 50% din numărul locuitorilor, la medii egale, au prioritate față de criteriile prevăzute la alin. (5), candidații cunoscători ai limbii acelei minorități.

Art. 166. – (1) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor, în termen de 15 zile de la publicarea rezultatelor finale.

(2) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, concursul sau examenul, în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege ori de regulament cu privire la organizarea concursului sau examenului ori că există dovada săvârșirii unei fraude.

§3. Numirea în alte funcții de conducere la instanțe sau parchete

Art. 167. – (1) Numirea judecătorilor în funcțiile de vicepreședinte și președinte de secție vacante la judecătorii, tribunale, tribunale specializate și curți de apel se face de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței, pe baza candidaturilor depuse de judecători.

(2) Numirea procurorilor în alte funcții de conducere decât cele care se ocupă prin concurs sau examen, la parchetele de pe lângă judecătorii, parchetele de pe lângă tribunale sau tribunale pentru minori și familie și parchetele de pe lângă curțile de apel, se face de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea conducătorului parchetului unde este postul vacant, pe baza candidaturilor depuse de procurori.

(3) Fiecare candidatură este însoțită de curriculum vitae, declarațiile prevăzute la art. 150 alin. (5), un proiect privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și de orice alte înscrisuri considerate relevante.

(4) Pe baza candidaturilor depuse, președintele instanței sau conducătorul parchetului consultă judecătorii din cadrul instanței sau al secției unde s-a depus candidatura, după caz, respectiv procurorii parchetului sau ai secției unde s-a depus candidatura, după caz, cu respectarea confidențialității opțiunilor, și consemnează rezultatul într-un referat, semnat și datat. Pentru instanțele/parchetele unde nu există secții, sunt consultați judecătorii sau procurorii instanței/parchetului respectiv.

(5) După consultarea prevăzută la alin. (4), președintele instanței/conducătorul parchetului solicită avizul colegiului de conducere al instanței/parchetului.

(6) Avizul colegiului de conducere trebuie să fie motivat, pe baza elementelor privind competența profesională a candidatului și a percepției pe care colegii o au asupra acestuia.

(7) În cazul în care pentru aceeași funcție au fost depuse mai multe candidaturi, președintele instanței/conducătorul parchetului, pe baza aprecierilor proprii, a rezultatelor consultării judecătorilor/procurorilor și a avizului motivat al colegiului de conducere, selectează una dintre candidaturi.

(8) Motivarea propunerii candidaturii judecătorului/procurorului selectat potrivit alin. (7) trebuie să cuprindă o analiză a candidaturilor depuse, temeiurile care au justificat selecția și motivele respingerii celorlalte candidaturi.

(9) În cazul judecătorilor, propunerea făcută de președintele judecătoriei, tribunalului, tribunalului specializat sau al curții de apel însoțită de candidatura judecătorului selectat de acesta și de documentele prevăzute la alin. (3), de avizul motivat al colegiului de conducere și de referatul privind consultarea judecătorilor, se trimite Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

(10) În cazul procurorilor, conducătorul parchetului formulează o propunere motivată de numire în funcție pe care o transmite Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, însoțită de candidatura depusă de procurorul selectat, precum și de înscrisurile prevăzute la alin. (3), de avizul motivat al colegiului de conducere și de referatul privind consultarea procurorilor.

Art. 168. – (1) Pe baza propunerii formulate, Consiliul Superior al Magistraturii întocmește, prin compartimentul de specialitate, un referat în care consemnează:

a) evoluția carierei profesionale a judecătorului/procurorului propus pentru numire, cu evidențierea calificativului acordat la ultima evaluare și, dacă este cazul, a mențiunii privind sancțiunile disciplinare aplicate în ultimii 3 ani nu a fost sancționat disciplinat, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare;

b) îndeplinirea condițiilor de vechime stabilite de lege pentru funcția cu privire la care a fost depusă candidatura;

c) depunerea declarațiilor prevăzute la art. 150 alin. (5) și a rezultatului verificărilor efectuate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și Consiliul Suprem de Apărare a Țării, dacă acesta s-a primit în termenul prevăzut de lege;

d) conținutul avizului motivat al colegiului de conducere și al consultării judecătorilor/procurorilor.

(2) Atunci când Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii apreciază necesar, judecătorul/procurorul propus pentru numirea în funcția de conducere potrivit art. 167 va susține în fața Secției pentru judecători, respectiv a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii un interviu, care poate fi realizat și prin videoconferință. Interviul constă în:

a) susținerea proiectului privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere sub următoarele aspecte: prezentarea sintetică a instanței sau a parchetului, respectiv a secției/compartimentului pentru a cărei conducere candidează; identificarea unor eventuale disfuncții și vulnerabilități, precum și a soluțiilor propuse pentru prevenirea și înlăturarea acestora; propuneri pentru îmbunătățirea activității manageriale a secției/compartimentului pentru a cărei conducere candidează; compatibilitatea planului managerial întocmit de candidat cu cel al președintelui instanței/conducătorului parchetului, dacă este cazul;

b) verificarea aptitudinilor manageriale și de comunicare, vizând în esență capacitatea de organizare, rapiditatea în luarea deciziilor, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativă, capacitatea de adaptare rapidă, capacitatea de relaționare și comunicare;

c) verificarea cunoștințelor specifice funcției pentru care s-a depus candidatura.

(3) Membrii Secției pentru judecători, respectiv ai Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii pot adresa candidatului întrebări referitoare la conduita și deontologia profesională, precum și la împrejurări rezultate din cuprinsul propunerii motivate întocmite de președintele instanței/conducătorului parchetului sau al avizului motivat primit din partea colegiului de conducere și pot consulta ultimul raport de evaluare a activității profesionale a candidatului.

(4) La interviu poate participa și un psiholog care, prin intermediul președintelui de ședință, poate adresa întrebări candidatului. Psihologul este desemnat de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii din rândul psihologilor prevăzuți la art. 17 alin. (1).

(5) În situația reînvestirii în funcția de conducere sau numirii pe o altă funcție de conducere la aceeași instanță sau parchet, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii poate avea în vedere rezultatele evaluărilor anterioare ale activității candidatului, precum și rezultatele controalelor tematice efectuate de Inspekția Judiciară cu privire la îndeplinirea atribuțiilor manageriale de către candidat.

SECȚIUNEA a 3-a

Revocarea din funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor

Art. 169. – (1) Revocarea judecătorilor și procurorilor din funcții de conducere din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, tribunalelor specializate, curților de apel și a parchetelor de pe lângă acestea, precum și din funcțiile de conducere prevăzute la art. 149 se dispune de Secția pentru judecători, respectiv de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea adunării generale ori a președintelui instanței/conducătorului parchetului, pentru următoarele motive:

a) în cazul în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile necesare pentru numirea în funcția de conducere;

b) în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale;

c) în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare, cu excepția avertismentului și a sancțiunilor pentru care a intervenit radierea.

(2) La verificarea organizării eficiente a activității vor fi avute în vedere: folosirea adecvată a resurselor umane și materiale, evaluarea necesităților, gestionarea situațiilor de criză, raportul resurse investite - rezultate obținute, gestionarea informațiilor, organizarea pregătirii și perfecționării profesionale și repartizarea sarcinilor în cadrul instanțelor sau parchetelor.

(3) La verificarea comportamentului și comunicării vor fi avute în vedere: comportamentul și comunicarea cu judecătorii, procurorii, personalul auxiliar, justițiabilii, persoanele implicate în actul de justiție, alte instituții, mass-media, asigurarea accesului la informațiile de interes public din cadrul instanței sau parchetului și transparența actului de conducere.

(4) La verificarea asumării responsabilității vor fi avute în vedere: îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente, implementarea strategiilor naționale și secvențiale în domeniul justiției și respectarea principiului distribuirii aleatorii sau, după caz, al repartizării pe criterii obiective a cauzelor.

(5) La verificarea aptitudinilor manageriale vor fi avute în vedere: capacitatea de organizare, capacitatea rapidă de decizie, rezistența la stres,

autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativă și capacitatea de adaptare rapidă.

(6) Până la finalizarea procedurii de revocare din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1), Secția pentru judecători, respectiv Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, după caz, poate dispune suspendarea judecătorului sau procurorului din funcția de conducere.

(7) Hotărârea Secției prevăzute la alin. (6) se motivează în termen de 5 zile de la pronunțare și poate fi atacată cu contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 5 zile de la comunicare, fără îndeplinirea procedurii prealabile.

(8) Până la soluționarea contestației, instanța poate dispune, la cerere, suspendarea executării hotărârii de suspendare.

Art. 170. – (1) Revocarea din funcțiile de conducere prevăzute la art. 169 alin. (1) pentru motivul prevăzut la art. 169 alin. (1) lit. b) se face în baza verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară.

(2) În urma verificărilor efectuate la instanță sau, după caz, parchet, în termen de cel mult 45 de zile de la solicitare, Inspekția Judiciară întocmește un raport pe care îl prezintă Secției pentru judecători, respectiv Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) După primirea raportului, Secția pentru judecători, respectiv Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii fixează un termen de cel mult 20 de zile pentru dezbateră acestuia, dispunând citarea judecătorului sau procurorului cu funcție de conducere și comunicarea raportului, în vederea luării la cunoștință și, eventual, pentru a formula obiecții.

(4) Judecătorul/procurorul cu funcție de conducere are dreptul să solicite administrarea probei cu înscrisuri în apărare.

(5) La termenul fixat, Secția pentru judecători, respectiv Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii dezbate raportul și eventualele obiecții formulate de judecătorul sau procurorul vizat de măsura revocării. Dacă apreciază necesar, Secția corespunzătoare poate decide completarea raportului Inspekției Judiciare cu privire la aspectele sesizate în cuprinsul propunerii de revocare sau întocmirea unui nou raport, cu respectarea termenelor și a procedurii de la alin. (2) și (3).

(6) În situația în care se constată exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale, Secția pentru judecători, respectiv Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii dispune revocarea judecătorului/procurorului din funcția de conducere.

(7) Revocarea din funcția de conducere a judecătorilor/procurorilor pentru motivele prevăzute la art. 169 alin. (1) lit. a) și c) se face în baza verificărilor efectuate de compartimentul de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cu citarea judecătorului/procurorului cu funcție de conducere.

(8) Hotărârea Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii prin care se dispune revocarea din funcție se redactează în termen de 20 de zile de la pronunțare și se comunică de îndată celui revocat din funcția de conducere.

(9) Hotărârea Secției pentru judecători, respectiv a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii de revocare din funcția de conducere poate fi atacată cu contestație la secția de contencios administrativ a curții de apel competente, conform dreptului comun. Contestația suspendă executarea hotărârii Secției până la soluționarea definitivă a cauzei.

Art. 171. – (1) Revocarea din funcție a președintelui, vicepreședinților și președinților de secție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, care fie se poate sesiza din oficiu, fie poate fi sesizată de adunarea generală a judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 169 și art. 170 se aplică în mod corespunzător.

(2) La încetarea mandatului pentru funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1), judecătorii revin pe funcțiile deținute anterior în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 172. – (1) Revocarea din funcțiile de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunct și adjunct al acestuia, procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjunct al acestora, procuror-șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se face de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, art. 169 aplicându-se în mod corespunzător. Ministrul Justiției se poate sesiza din oficiu ori la cererea adunării generale a procurorilor acelui parchet sau la cererea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, după caz.

(2) Propunerea de revocare din funcție în condițiile alin. (1) se face de ministrul justiției pe baza unei analize detaliate a motivelor de revocare

prevăzute la art. 169. Dispozițiile art. 170 alin. (1) – (5) se aplică în mod corespunzător.

(3) Propunerea de revocare, însoțită, după caz, de documentele relevante, se transmite Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea emiterii avizului.

(4) Avizul Secției pentru procurori se emite în termen de cel mult 30 de zile de la primirea solicitării ministrului justiției. Neemiterea avizului în acest termen nu împiedică continuarea procedurii.

(5) După emiterea avizului Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii ori la expirarea termenului prevăzut la alin. (4), ministrul justiției poate continua procedura, prin transmiterea către Președintele României a propunerii de revocare din funcția de conducere, însoțită de toate documentele relevante.

(6) Președintele României poate refuza, doar pentru motive de legalitate, revocarea din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.

(7) Decretul Președintelui României de revocare din funcție sau refuzul motivat al acestuia se emite în maximum 60 de zile de la data transmiterii propunerii de către ministrul justiției.

(8) Decretul Președintelui României de revocare din funcția de conducere poate fi atacat de procurorul revocat din funcție la instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii, fără parcurgerea procedurii prealabile. În cadrul procesului, care se judecă de urgență și cu precădere, instanța va putea verifica legalitatea și temeinicia propunerii ministrului justiției de revocare din funcția de conducere.

(9) De la data încetării mandatului funcției de conducere, procurorii prevăzuți la alin. (1) își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție ori al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Art. 173. – (1) Funcțiile de conducere prevăzute de prezentul capitol pot înceta și prin demisie, cu respectarea unui termen de preaviz de minimum 30 de zile lucrătoare.

(2) La încetarea mandatului funcției de conducere, din orice motiv, judecătorii sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute de prezenta lege, o altă funcție de conducere la aceeași instanță sau parchet ori pot ocupa o funcție de execuție la instanțele sau parchetele în cadrul cărora au deținut funcția de conducere sau unde au funcționat anterior numirii în funcții de conducere.

Art. 174. – (1) Suspendarea, în orice mod, a raportului de muncă nu suspendă durata mandatelor funcțiilor de conducere.

(2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de un an atrage încetarea mandatelor funcțiilor de conducere.

CAPITOLUL VIII

Delegarea, detașarea și transferul judecătorilor și procurorilor

Art. 175. – (1) Judecătorii și procurorii pot fi delegați sau detașați în condițiile prezentei legi, numai cu acordul scris al acestora.

(2) Judecătorii și procurorii pot fi delegați, inclusiv în funcții de conducere ori detașați numai la instanțe sau parchete la care au dreptul să funcționeze potrivit gradului profesional avut. Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției pentru Investigarea Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu pot fi delegați sau detașați la alte parchete sau instituții pe durata desfășurării activității în cadrul celor două direcții.

(3) Pe perioada delegării sau detașării, judecătorii și procurorii beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția în care sunt delegați sau detașați și de drepturile prevăzute de lege pentru personalul delegat/detașat. Când salariul și celelalte drepturi bănești prevăzute pentru funcția în care este delegat/detașat judecătorul sau procurorul sunt inferioare, acesta își păstrează indemnizația de încadrare lunară și celelalte drepturi bănești. Perioada delegării/detașării constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.

Art. 176. – (1) În cazuri obiective, temeinic justificate, legate exclusiv de necesitatea asigurării bunei funcționări a instanței unde se solicită delegarea, președintele curții de apel poate delega judecători de la curtea de apel sau de la o instanță din circumscripția acelei curți de apel la o altă instanță unde are dreptul să funcționeze cel delegat potrivit gradului profesional avut, din cadrul acelei circumscripții, la propunerea motivată a președintelui instanței unde se delegă.

(2) Pentru motivele prevăzute la alin. (1), Secția pentru judecători poate dispune delegarea judecătorilor la instanțe de același grad sau de grad inferior din afara circumscripției curții de apel unde funcționează judecătorul, la solicitarea președintelui curții de apel în circumscripția căreia se află instanța unde se solicită delegarea. În acest caz, solicitarea de delegare se face la propunerea motivată a președintelui respectivei instanțe.

(3) Delegarea în funcții de conducere vacante a judecătorilor se dispune prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, până la ocuparea funcției prin numire în condițiile prezentei legi,

la propunerea președintelui instanței unde se află funcția vacantă de conducere, iar dacă funcția vacantă este cea de președinte al instanței, la propunerea colegiului de conducere al instanței ierarhic superioare, cu excepția delegării pe funcția de președinte de curte de apel care se dispune la propunerea colegiului de conducere al acelei curți de apel. Delegarea în funcții de conducere vacante de la Înalta Curte de Casație și Justiție se dispune la propunerea președintelui acestei instanțe.

Art. 177. – (1) În cazuri obiective, temeinic justificate, legate exclusiv de necesitatea asigurării bunei funcționări al parchetului unde se solicită delegarea, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate dispune delegarea procurorilor, la propunerea:

a) procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel unde se solicită delegarea sau în circumscripția căruia se află parchetul unde se solicită delegarea, pentru delegarea procurorilor din cadrul parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale, tribunale specializate sau curți de apel la parchetele de pe lângă aceste instanțe;

b) procurorilor-șefi de secție ai Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție unde se solicită delegarea, pentru delegarea procurorilor din cadrul parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale, tribunale specializate sau curți de apel la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

c) procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel unde se solicită delegarea sau în circumscripția căruia se află parchetul unde se solicită delegarea, pentru delegarea procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la parchetele de pe lângă judecătorii, tribunale, tribunale specializate sau curți de apel;

d) procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pentru delegarea procurorilor la Direcția Națională Anticorupție și Direcția pentru Investigarea Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

(2) Delegarea în funcții de conducere a procurorilor se dispune prin hotărâre a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, până la ocuparea funcției prin numire în condițiile prezentei legi, la propunerea conducătorului parchetului unde se află funcția vacantă de conducere, iar dacă funcția vacantă este cea de prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătorie sau tribunal ori de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel, la propunerea conducătorului parchetului ierarhic superior.

(3) Funcțiile de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată de Terorism nu pot fi ocupate prin delegare, ministrul justiției având obligația de

a declanșa procedura de ocupare a posturilor respective în termen de cel mult 60 de zile de la vacantarea funcției.

Art. 178. – (1) Delegarea pe funcții de execuție se dispune pe baza unei analize care va cuprinde elemente precum: motivele pe care se întemeiază propunerea/cererea, specializarea judecătorului sau procurorului, situația posturilor ocupate, a posturilor vacante, a celor care urmează a se vacanta și a posturilor temporar vacante la instanța/parchetul unde funcționează și unde se solicită delegarea, datele statistice din ultimele 12 luni privind volumul de activitate și încărcătura efectivă pe judecător/procuror, inclusiv încărcătura pe schemă raportate la media pe țară la instanța/parchetul unde funcționează și unde se solicită delegarea, eventuale cereri de transfer formulate pentru acea instanță/parchet, precum și mențiuni privind incidența interdicțiilor prevăzute la art. 63 alin. (2) și art. 141 alin. (4).

(2) În cazul procurorilor, propunerea de delegare pe funcții de execuție se face pe baza solicitării motivate a conducătorului parchetului unde se solicită delegarea.

Art. 179. – (1) Pot fi delegați în funcții de conducere judecătorii sau procurorii care funcționează la instanța sau parchetul unde este vacantă funcția de conducere. În cazul în care la o instanță sau la un parchet unde este vacantă funcția de conducere, niciun judecător sau procuror nu își exprimă acordul în vederea delegării sau, din motive obiective, nu poate fi delegat niciun judecător sau procuror de la aceeași instanță sau parchet, poate fi delegat în respectiva funcție de conducere oricare dintre judecătorii sau, după caz, procurorii care funcționează la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel, respectiv parchet de pe lângă curtea de apel, cu respectarea art. 175 alin. (1).

(2) Propunerea de delegare în funcția de conducere cuprinde: acordul scris al judecătorului/procurorului, după caz, motivarea propunerii de delegare și este însoțită de declarațiile prevăzute de lege la numirea în respectiva funcție de conducere.

(3) Compartimentul de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii întocmește un referat în care prezintă documentele depuse și un rezumat al carierei profesionale a celui propus spre delegare, precum și situația funcției de conducere vacante pentru care se propune delegarea.

(4) Hotărârile emise de Secția pentru judecători, respectiv de Secția pentru procurori cu privire la delegarea în funcția de conducere, prelungirea și încetarea acestora se vor comunica președinților instanțelor, respectiv conducătorilor parchetelor implicate.

Art. 180. – (1) Durata delegării este de cel mult 6 luni și poate fi prelungită, în aceleași condiții și cu aceeași procedură, cu încă 6 luni.

(2) Delegarea procurorilor la Direcția Națională Anticorupție și Direcția pentru Investigarea Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se poate dispune o singură dată, pentru cel mult un an, fără posibilitatea prelungirii, fără a fi necesar gradul profesional prevăzut la art. 175 alin. (2), dar cu respectarea condițiilor de vechime prevăzute de lege pentru numirea în funcția de procuror la aceste structuri specializate.

(3) Delegarea poate înceta înainte de termen la cererea motivată a celui delegat, a președintelui instanței/parchetului unde este delegat sau a celui de unde este delegat. Delegarea în funcția de conducere poate înceta înainte de termen și în situația în care funcția este ocupată prin numire, în condițiile legii.

Art. 181. – (1) În interesul bunei funcționări a instanțelor sau parchetelor, judecătorii pot fi detașați pe posturi vacante la alte instanțe, iar procurorii pot fi detașați pe posturi vacante la alte parchete.

(2) Judecătorii și procurorii pot fi detașați și pe posturi vacante la Consiliul Superior al Magistraturii, Inspectia Judiciară, Institutul Național al Magistraturii, Școala Națională de Grefieri, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia, la solicitarea motivată a instituției respective care să justifice interesul detașării aceluia judecător sau procuror.

(3) Detașarea judecătorilor și procurorilor nu se poate dispune pe funcții de demnitate publică sau pe funcția de inspector judiciar.

(4) Pentru Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri, detașarea se dispune doar în cazul în care cel detașat își desfășoară activitatea de formare profesională cu normă întreagă.

Art. 182. – (1) Detașarea judecătorilor se dispune de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul președintelui curții de apel unde funcționează judecătorul.

(2) Detașarea judecătorilor la alte instanțe se dispune la propunerea motivată a președintelui instanței unde se detașează.

(3) Detașarea procurorilor se dispune de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la propunerea:

a) procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel unde se solicită detașarea sau în circumscripția căruia se află parchetul unde se solicită detașarea, pentru detașarea procurorilor din cadrul parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale, tribunale specializate sau curți de apel la parchetele de pe lângă aceste instanțe;

b) procurorului-șef de secție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție unde se solicită detașarea, pentru detașarea procurorilor din cadrul parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale, tribunale specializate sau curți de apel la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

c) procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel unde se solicită detașarea sau în circumscripția căruia se află parchetul unde se solicită detașarea, pentru detașarea procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la parchetele de pe lângă judecătorii, tribunale, tribunale specializate sau curți de apel.

(4) În cazul procurorilor, propunerea de detașare se face pe baza solicitării motivate a conducătorului parchetului unde se solicită detașarea.

Art. 183. – (1) Propunerea motivată a detașării care cuprinde și perioada pentru care se solicită detașarea, însoțită de acordul scris al judecătorului sau procurorului a cărui detașare se solicită, se transmite președintelui curții de apel unde funcționează sau în circumscripția căreia funcționează judecătorul ori, după caz, procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Pentru judecători, președintele curții de apel transmite această cerere Consiliului Superior al Magistraturii însoțită de avizul său. Consiliul Superior al Magistraturii va întocmi, prin compartimentul de specialitate, un referat care va cuprinde elementele prevăzute la alin. (3).

(3) Detașarea se dispune avându-se în vedere elemente precum: motivele pe care se întemeiază cererea, specializarea judecătorului sau a procurorului, situația posturilor ocupate, a posturilor vacante, a celor care urmează a se vacanta și a posturilor temporar vacante la instanța de la care se solicită detașarea și la care se solicită detașarea, datele statistice din ultimele 12 luni privind volumul de activitate și încărcătura efectivă pe judecător/procuror, inclusiv încărcătura pe schemă raportate la media pe țară, eventuale cereri de transfer formulate pentru acea instanță/parchet și incidența interdicțiilor prevăzute la art. 63 alin. (2) și art. 141 alin. (4).

Art. 184. – (1) Solicitățile de detașare la Consiliul Superior al Magistraturii, Inspecția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii, Școala Națională de Grefieri, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia se înaintează Consiliului Superior al Magistraturii, pentru judecători, respectiv Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru procurori, de către instituțiile interesate, se aprobă de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și cuprind motivele, perioada pentru care se solicită detașarea, funcția și atribuțiile postului pe care se solicită detașarea.

(2) Pentru detașările la instituțiile prevăzute la alin. (1), referatul privind detașarea prevăzut la art. 183 alin. (2) și (3) conține și mențiuni privind descrierea funcției pe care se solicită detașarea, modul în care aceasta corespunde statutului funcției de judecător sau procuror și modul în care

activitatea de judecător sau de procuror se va reflecta în activitatea specifică funcției pe care va fi detașat.

(3) În cazul detașării pe funcții de formator cu normă întreagă pentru care se susțin proceduri de selecție, Secția pentru judecători, respectiv procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție emite în prealabil, la cererea judecătorului sau a procurorului, un acord în vederea detașării.

(4) Pentru mutarea celui detașat pe o altă funcție decât cea pentru care s-a dispus detașarea este necesar acordul prealabil al celui care a dispus detașarea, alin. (1) și (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(5) Numărul judecătorilor și procurorilor detașați în instituțiile prevăzute la alin. (1) nu poate depăși 20% din numărul total de posturi aprobat pentru instituția respectivă.

Art. 185. – (1) Durata detașării nu poate depăși 3 ani. Detașarea se poate prelungi o singură dată, pentru o durată de până la încă 3 ani, în condițiile prevăzute pentru detașarea inițială.

(2) Cererile de prelungire a detașării se soluționează în mod similar procedurii prevăzute pentru dispunerea detașării.

Art. 186. – (1) Detașarea judecătorului sau a procurorului poate înceta anterior duratei pentru care a fost dispusă, prin act al celui care a dispus detașarea, la cererea instituției care a solicitat detașarea ori a judecătorului sau procurorului detașat ori în caz de eliberare din funcția de judecător sau procuror. După încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine pe funcția deținută anterior.

(2) Dacă judecătorul sau procurorul detașat ocupă o funcție de conducere la instanțe sau parchete, funcția de conducere devine vacantă în termen de o lună de la emiterea actului prin care s-a dispus detașarea; la încetarea detașării, judecătorului sau procurorului i se aplică în mod corespunzător prevederile art. 173 alin. (2).

Art. 187. – (1) Judecătorii, procurorii și personalul de specialitate juridică asimilat acestora pot ocupa funcții în instituții ale Uniunii Europene sau în organizații internaționale, dacă actul internațional care reglementează condițiile de ocupare a acestora condiționează în mod expres accesul la funcția respectivă de calitatea de magistrat.

(2) În cazul în care judecătorul, procurorul sau personalul de specialitate juridică asimilat acestuia își manifestă opțiunea de a exercita una dintre funcțiile prevăzute la alin. (1), iar Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii ori conducătorul instituției constată că ocuparea acelei funcții este condiționată în mod expres printr-un act internațional de

calitatea de magistrat, acesta este eliberat din funcție, prin demisie, cu rezervarea postului la cerere.

(3) La încetarea funcțiilor prevăzute la alin. (1), persoana are dreptul să revină în magistratură, la instanța sau parchetul ori compartimentul unde a funcționat anterior, pe postul rezervat în condițiile alin. (2) sau pe un alt post vacant la o altă instanță sau, după caz, parchet ori compartiment unde are dreptul să funcționeze, potrivit legii, dacă în cererea de demisie nu s-a solicitat expres rezervarea postului avut anterior.

(4) Perioada în care un judecător sau procuror a ocupat una din funcțiile prevăzute la alin. (1) constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.

Art. 188. – (1) Transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet, inclusiv la și de la instanțele și parchetele militare, ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul motivat al președintelui instanței sau al conducătorului parchetului de unde se transferă și unde se transferă, însoțite de punctul de vedere al președinților curților de apel sau al procurorilor generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel în circumscripția cărora se află instanța sau parchetul de unde se transferă și unde se transferă. În cazul în care transferul se solicită în circumscripția aceleiași curți de apel sau a aceluiași parchet de pe lângă curtea de apel este necesar punctul de vedere al președintelui respectivei curți de apel sau al procurorului general al parchetului de pe lângă respectiva curte de apel.

(2) Transferul nu se poate face la instanțe sau parchete de nivel superior celor la care judecătorul sau procurorul are dreptul să funcționeze, potrivit legii. În cazul transferului la instanțe sau parchete superioare unde are dreptul să funcționeze potrivit gradului profesional avut, judecătorul sau procurorul care se transferă trebuie să fi funcționat efectiv cel puțin un an la o instanță ierarhic inferioară sau, după caz, la un parchet ierarhic inferior ori la structurile de parchet specializate.

(3) Posturile vacante de conducere nu se pot ocupa prin transfer.

(4) Dobândirea calității de judecător militar sau procuror militar se face prin transfer sau prin procedura de numire a judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, după obținerea avizului conform al Ministerului Apărării Naționale referitor la îndeplinirea condițiilor legale specifice pentru dobândirea calității de ofițer activ în cadrul acestui minister. Avizul conform al Ministerului Apărării Naționale se eliberează în termen de cel mult 60 de zile de la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) Judecătorii pot fi transferați la instanțe militare și procurorii la parchete militare dacă au cel puțin gradul de tribunal, respectiv de parchet de pe lângă tribunal.

Art. 189. – (1) Declanșarea procedurii de transfer prevăzute la art. 188 se decide, de regulă, semestrial de președintele sau, după caz, de vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii și se face prin publicarea pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii a unui anunț în acest sens, însoțit de lista posturilor vacante de la instanțe sau parchete, precum și a posturilor care urmează a se vacanta, cu menționarea, acolo unde este cazul, a secției unde se regăsește postul vacant.

(2) Prin posturi ce urmează a se vacanta se înțelege, pentru posturile de judecător, acele posturi cu privire la care s-a decis, anterior publicării listei prevăzute la alin. (1) sau cel târziu la data publicării acesteia, promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție, promovarea la instanțe superioare, transferul, numirea judecătorilor în funcția de procuror, numirea în funcții de conducere ori eliberarea din funcție.

(3) Prin posturi ce urmează a se vacanta se înțelege, pentru posturile de procuror, acele posturi cu privire la care s-a decis, anterior publicării listei prevăzute la alin. (1) sau cel târziu la data publicării acesteia, promovarea la parchetele superioare, numirea în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, transferul, numirea procurorilor în funcția de judecător, numirea în funcții de conducere ori eliberarea din funcție.

(4) Avizul motivat prevăzut la art. 188 alin. (1) cuprinde mențiuni privind posturile vacante, posturile ocupate și încărcătura pe judecător sau pe procuror și pe schemă la instanța sau la parchetul de la care, respectiv la care se solicită transferul, precum și situația hotărârilor sau a lucrărilor restante ale judecătorului sau ale procurorului care solicită transferul. Avizul se solicită imediat după expirarea termenului de depunere a cererilor de transfer și se comunică Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 10 zile de la solicitare.

(5) Pentru fiecare solicitare de transfer, Consiliul Superior al Magistraturii, prin compartimentul de specialitate, întocmește un referat care cuprinde datele relevante privind cariera de judecător sau de procuror a solicitantului, motivele pe care se întemeiază cererea, situația posturilor ocupate, a posturilor vacante, a celor care urmează a se vacanta și a posturilor temporar vacante la instanța sau la parchetul de la care se solicită transferul, precum și la instanța sau la parchetul la care se solicită transferul, numărul cererilor de transfer formulate anterior și motivele admiterii sau ale respingerii acestora, precum și, dacă este cazul, mențiunea dacă pentru postul vizat s-au formulat cereri de numire a procurorilor în funcția de judecător sau a

judecătorilor în funcția de procuror. Referatul va cuprinde, obligatoriu, datele statistice din ultimele 12 luni privind volumul de activitate și încărcătura efectivă pe judecător sau pe procuror, inclusiv încărcătura pe schemă, la instanțele sau la parchetele implicate în procedura de transfer, raportate la media pe țară, precum și mențiuni privind incidența interdicțiilor prevăzute la art. 63 alin. (2) și art. 141 alin. (4), ori după caz, mențiuni privind judecătorii sau procurorii delegați de la instanța sau de la parchetul la care funcționează judecătorul sau procurorul care solicită transferul, precum și de la instanța sau de la parchetul la care se solicită transferul.

Art. 190. – (1) Cererile de transfer se depun la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data publicării anunțului prevăzut la art. 189 alin. (1). Cererea de transfer va conține informații privind specializarea judecătorului sau a procurorului și, dacă este cazul, disponibilitatea asumată a acestuia de a activa la instanța sau la parchetul la care solicită transferul, în oricare dintre secțiile sau completurile ori compartimentele la care cerințele acestei instanțe sau parchet o impun.

(2) După centralizare, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii se publică o situație privind cererile de transfer formulate și instanțele sau parchetele pentru care s-a solicitat transferul.

(3) În termen de 5 zile de la data publicării informațiilor prevăzute la alin. (2), judecătorii sau procurorii pot depune la Consiliul Superior al Magistraturii cereri de transfer pentru posturile care ar putea deveni vacante ca urmare a admiterii unei cereri de transfer formulate în condițiile alin. (1). Dispozițiile referitoare la conținutul cererii prevăzute la alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(4) Toate cererile de transfer formulate în condițiile alin. (1) pentru un anumit post vacant, depuse în termen la Consiliul Superior al Magistraturii se analizează și se soluționează de Secția pentru judecători, respectiv de Secția pentru procurori în aceeași ședință, în baza criteriilor prevăzute la art. 192.

(5) Cererile de transfer formulate potrivit alin. (3) se analizează și se soluționează de Secția pentru judecători, respectiv de Secția pentru procurori în ședința următoare celei prevăzute la alin. (4), în baza criteriilor prevăzute la art. 192.

(6) Dacă apreciază necesar, Secția pentru judecători, respectiv Secția pentru procurori poate invita solicitantul să își susțină cererea de transfer, personal sau prin videoconferință.

(7) Termenele prevăzute în procedura transferului se calculează potrivit dispozițiilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 191. – Hotărârile prin care se dispune cu privire la cererile de transfer pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată, în condițiile art. 29 alin. (7) – (9) din Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 192. – La soluționarea cererilor de transfer ale judecătorilor la alte instanțe și ale procurorilor la alte parchete se au în vedere următoarele criterii:

a) motivele cuprinse în avizele motivate și punctele de vedere prevăzute la art. 188 alin. (1);

b) volumul de activitate al instanței sau al parchetului de la care se solicită transferul și la care se solicită transferul, numărul posturilor vacante și al posturilor temporar vacante la instanțele sau la parchetele implicate și dificultățile de ocupare a acestora;

c) specializarea judecătorului sau a procurorului, specializările complementare, vechimea în cadrul secției sau completului corespunzător specializării;

d) vechimea la instanța sau la parchetul de la care se solicită transferul;

e) vechimea efectivă în funcția de judecător sau, după caz, de procuror;

f) vechimea în gradul aferent instanței sau parchetului la care se solicită transferul;

g) disponibilitatea de a activa în secția sau în completul corespunzător specializării postului vacant;

h) domiciliul sau, după caz, reședința solicitantului;

i) distanța dintre domiciliul sau, după caz, reședința și sediul instanței sau al parchetului la care funcționează judecătorul sau procurorul și posibilitățile reale de navetă, inclusiv timpul afectat acesteia;

j) starea de sănătate și situația familială.

Art. 193. – (1) Transferul unui judecător sau procuror la o altă instituție publică decât o instanță sau un parchet atrage eliberarea din funcție în condițiile art. 201 alin. (1) lit. c).

(2) Cererea de transfer însoțită de acordul scris al instituției la care se solicită transferul se depune la Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii, prin compartimentul de specialitate, întocmește un referat cuprinzând datele relevante privind cariera solicitantului și motivele pe care se întemeiază cererea și îl prezintă Secției pentru judecători sau, după caz, Secției pentru procurori.

(4) Dacă apreciază necesar, Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori poate invita solicitantul să își susțină cererea de transfer, personal sau prin videoconferință.

(5) Transferul produce efecte de la data publicării decretului de eliberare din funcție a judecătorului sau a procurorului.

(6) În cazuri justificate, Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori poate stabili un termen de cel mult 90 de zile până la transmiterea către Președintele României a propunerii de eliberare din funcție prin transfer, perioadă în care judecătorul sau procurorul este obligat să-și îndeplinească toate atribuțiile în vederea finalizării lucrărilor în curs. Dispozițiile art. 191 rămân aplicabile.

Art. 194. – (1) La cererea lor motivată, judecătorii pot fi numiți în funcția de procuror la parchetele de pe lângă judecătorii, iar procurorii pot fi numiți în funcția de judecător la judecătorii, prin decret al Președintelui României, la propunerea Secției Consiliului Superior al Magistraturii corespunzătoare funcției pe care va fi numit, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezenta lege. Propunerea de numire în funcția de judecător se formulează de către Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul conducătorului parchetului de la care provine și al președintelui instanței la care urmează să activeze, iar propunerea de numire a judecătorilor în funcția de procuror se formulează de către Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul președintelui instanței în care își desfășoară activitatea și al conducătorului parchetului la care urmează să activeze.

(2) În cazul în care se solicită numirea potrivit alin. (1) la instanțe sau parchete militare, numirea judecătorilor sau a judecătorilor militari se poate face doar la parchetele de pe lângă tribunalele militare, iar numirea procurorilor sau a procurorilor militari doar la tribunalele militare, cu condiția ca cei care solicită numirea să aibă cel puțin gradul de tribunal, respectiv de parchet de pe lângă tribunal.

Art. 195. – (1) Cererile de numire din funcția de judecător în funcția de procuror și din funcția de procuror în funcția de judecător se soluționează în sesiuni declanșate, de regulă, semestrial de președintele Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Cererea de numire a judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător se formulează în scris și se depune la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data publicării pe pagina de internet a Consiliului a anunțului și a listei de posturi rămase libere după organizarea transferurilor în condițiile art. 189. Dispozițiile art. 190 alin. (7) rămân aplicabile.

(3) Avizele se solicită de Consiliul Superior al Magistraturii imediat după expirarea termenului de depunere a cererilor de transfer și se transmit acestuia în termen de 5 zile de la solicitare.

(4) Pentru fiecare cerere de numire, Consiliul Superior al Magistraturii, prin compartimentul de specialitate, întocmește un referat care cuprinde: datele relevante privind cariera judecătorului sau a procurorului, situația posturilor ocupate, a posturilor vacante, a celor care urmează a se vacanta și a posturilor temporar vacante la instanța sau la parchetul la care funcționează judecătorul sau procurorul în cauză și la instanța ori parchetul la care se solicită numirea, datele privind procedurile aflate în curs de derulare pentru numirea sau promovarea în funcțiile de judecător ori de procuror, numărul cererilor de transfer formulate pentru instanța sau parchetul la care se propune ocuparea funcției în condițiile prezentului articol, precum și volumul de activitate și încărcătura pe judecător ori procuror la instanțele sau parchetele implicate în procedura de ocupare a funcției în condițiile prezentului articol. În cuprinsul referatului vor fi inserate precizări vizând dificultățile de ocupare a posturilor vacante la instanța sau la parchetul la care funcționează judecătorul sau procurorul în cauză și la parchetul ori instanța la care se solicită numirea și durata vacantării posturilor la instanța ori parchetul în cauză.

Art. 196. – (1) Judecătorul sau procurorul care solicită numirea în condițiile art. 195 susține un interviu în fața Secției Consiliului Superior al Magistraturii corespunzătoare funcției pe care va fi numit.

(2) În cadrul interviului, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii va avea în vedere următoarele:

- a) motivația de a accede în profesia de judecător, respectiv de procuror;
- b) activitatea și experiența profesională anterioară care vor fi prezentate din perspectiva modului în care se vor reflecta în activitatea specifică funcției pe care va fi numit;
- c) existența aptitudinilor specifice profesiei de judecător, respectiv de procuror;
- d) elemente de etică specifice profesiei, urmărindu-se modul în care candidatul se raportează la valori precum independența justiției, imparțialitatea judecătorilor și procurorilor, integritatea și responsabilitatea.

(3) La soluționarea cererilor, precum și în situația în care sunt mai multe solicitări pentru un singur post, se au în vedere următoarele criterii:

- a) volumul de activitate al instanței sau parchetului de la care provine solicitantul și la care se solicită numirea, numărul posturilor vacante la instanțele sau parchetele implicate și dificultățile de ocupare a acestora;
- b) vechimea efectivă în funcția de judecător sau procuror;
- c) vechimea la instanța sau parchetul de la care provine solicitantul;
- d) orice date relevante cuprinse în referatul compartimentului de specialitate al Consiliului Superior al Magistraturii sau în mapa profesională a judecătorului sau procurorului.

(4) Hotărârile Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care se propune eliberarea din funcția de judecător și numirea ca procuror sau, după caz, eliberarea din funcția de procuror și numirea ca judecător se transmit Președintelui României, în vederea emiterii decretului. Dispozițiile art. 193 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IX

Suspendarea din funcție și încetarea funcției de judecător sau de procuror

Art. 197. – (1) Judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:

a) când a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni, de la momentul rămânerei definitive a încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară a dispus începerea judecătii;

b) când față de acesta s-a dispus arestarea preventivă sau arestul la domiciliu;

c) când față de acesta s-a dispus măsura preventivă a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauciune și organul judiciar a stabilit în sarcina sa obligația de a nu exercita profesia în exercitarea căreia a săvârșit fapta;

d) când suferă de o boală psihică care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător;

e) când a fost sancționat disciplinar cu sancțiunea suspendării din funcție;

f) când, în cadrul procedurii disciplinare, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii a dispus suspendarea din funcție, în condițiile legii;

g) în perioada cuprinsă între data comunicării hotărârii secției corespunzătoare de aplicare a sancțiunii disciplinare a excluderii din magistratură și data eliberării din funcție, dacă Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori apreciază că se impune această măsură în raport cu natura și gravitatea faptei și urmările acesteia.

(2) Judecătorul sau procurorul care suferă de o altă afecțiune decât cea prevăzută la alin. (1) lit. d) care-l pune în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile poate fi suspendat din funcție, la cererea sa, a președintelui instanței sau al parchetului ori a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această măsură se poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile pentru incapacitate temporară de muncă. Afecțiunea se stabilește printr-o expertiză de specialitate care se efectuează de o comisie medicală de specialitate numită de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, pe baza propunerilor nominale ale ministrului

sănătății. Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire, constatată printr-o nouă expertiză medicală de specialitate efectuată de comisia medicală. Prin noul raport de expertiză comisia stabilește și termenul la care judecătorul sau procurorul urmează să revină la reexaminare. Dacă în urma noului raport de expertiză se constată însănătoșirea, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului. În caz contrar, Secția poate dispune prelungirea suspendării din funcție sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție prin pensionare. Metodologia privind efectuarea expertizei medicale de specialitate se aprobă de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea comisiei medicale de specialitate.

(3) Actul prin care s-au dispus măsurile prevăzute la alin. (1) lit. a) – c) cu privire la un judecător ori procuror se comunică în termen de 24 de ore Secției pentru judecători sau Secției pentru procurori, după caz, a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 198. – (1) Suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune de către Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, începând cu data stabilită în hotărârea Secției.

(2) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul art. 197 alin. (1) lit. a) – c) și e) – g), judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de art. 227 și 231 și nu i se plătesc drepturile salariale, dar i se plătește contribuția de asigurări sociale de sănătate, după caz. Această perioadă nu constituie vechime în muncă și în funcție.

(3) Pe perioada suspendării din funcție potrivit art. 197 alin. (1) lit. d) și alin. (2), judecătorului sau procurorului i se plătește o indemnizație neimpozabilă egală cu 80% din indemnizația de încadrare lunară netă din ultima lună de activitate înainte de data suspendării din funcție și îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de prezenta lege.

Art. 199. – (1) În cazul prevăzut la art. 197 alin. (1) lit. d), boala psihică se constată printr-o expertiză medicală de specialitate efectuată de o comisie medicală de specialitate numită de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, pe baza propunerilor nominale ale ministrului sănătății.

(2) În situația în care există indicii că un judecător sau procuror suferă de o boală psihică, la sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului, a colegiului de conducere al instanței sau parchetului ori din

oficiu, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune prezentarea judecătorului sau procurorului la expertiza medicală de specialitate prevăzută la alin. (1).

(3) În cazul în care comisia medicală de specialitate constată că judecătorul sau procurorul suferă de o boală psihică care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător, acesta este suspendat din funcție prin hotărâre a secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii. Prin raportul de expertiză comisia stabilește și termenul la care judecătorul sau procurorul urmează să revină la reexaminare.

(4) Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire, constatată printr-o nouă expertiză medicală de specialitate efectuată de comisia medicală. Dacă în urma noului raport de expertiză se constată însănătoșirea, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului. În caz contrar, Secția poate dispune prelungirea suspendării din funcție sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție prin pensionare.

(5) Metodologia privind efectuarea expertizei medicale de specialitate se aprobă de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea comisiei medicale de specialitate.

(6) În cazul în care judecătorul sau procurorul refuză în mod nejustificat să se prezinte, în termenele stabilite, la expertizele de specialitate sau dacă expertiza nu se poate efectua din motive imputabile judecătorului sau procurorului, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune suspendarea din funcție a acestuia pe o perioadă de un an. Pe perioada suspendării din funcție pentru acest motiv, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale și nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de art. 227 și 231. Această perioadă nu constituie vechime în funcție. Suspendarea din funcție încetează înainte de termenul de un an, ca urmare a prezentării judecătorului sau procurorului la expertiza de specialitate, încetarea suspendării constatându-se prin hotărâre a Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 200. – (1) Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori comunică de îndată judecătorului sau procurorului și conducerii instanței ori parchetului unde acesta funcționează hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție.

(2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător sau procuror, suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcția de execuție sau, după caz, pe perioada întregului mandat al funcției de conducere pe care nu l-a putut exercita din pricina suspendării. Drepturile

bănești acordate sunt majorate, indexate și reactualizate la data plății, incluzând și dobânda legală penalizatoare, obligații de plată ce se stabilesc prin ordin al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, după caz, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Judecătorului sau procurorului i se recunoaște vechimea în funcția de judecător sau procuror pe această perioadă.

(3) Suspendarea din funcție încetează și în situația în care achitarea sau încetarea procesului penal se pronunță în primă instanță. În acest caz, drepturile prevăzute la alin. (2) se acordă după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de achitare sau încetare a procesului penal.

Art. 201. – (1) Judecătorii și procurorii sunt eliberați din funcție în următoarele cazuri:

a) demisie;
 b) pensionare, potrivit legii;
 c) transfer într-o altă funcție, în condițiile legii;
 d) incapacitate profesională;
 e) ca sancțiune disciplinară;
 f) condamnarea definitivă a judecătorului sau procurorului;
 g) amânarea aplicării pedepsei sau renunțarea la aplicarea pedepsei, dispuse printr-o hotărâre judecătorească definitivă, precum și renunțarea la urmărirea penală confirmată de judecătorul de cameră preliminară, cu excepția situațiilor în care aceste soluții s-au dispus pentru infracțiuni săvârșite din culpă pentru care Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că nu afectează prestigiul justiției.

h) la expirarea termenului de un an prevăzut la art. 199 alin. (5) în care judecătorul sau procurorul nu s-a prezentat, în mod nejustificat, la expertiza de specialitate sau dacă expertiza nu se poate efectua din motive imputabile judecătorului sau procurorului;

i) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. a) și e);

(2) Eliberarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune prin decret al Președintelui României, la propunerea Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Eliberarea din funcție a judecătorilor stagieri și a procurorilor stagieri se face de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Trecerea în rezervă sau în retragere a judecătorilor militari și a procurorilor militari se face, în condițiile legii, de la data eliberării din funcție de către Președintele României, inclusiv ca urmare a pensionării.

(5) La numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, precum și la transferul judecătorilor și procurorilor militari la instanțe sau parchete, altele decât cele militare, trecerea în rezervă

sau în retragere se face în condițiile legii, de la data prevăzută în actul de transfer sau de numire.

(6) În cazul în care judecătorul sau procurorul cere eliberarea din funcție prin demisie, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în cazuri justificate, poate stabili un termen de maximum 90 de zile de la care demisia să devină efectivă, perioadă în care judecătorul sau procurorul este obligat să-și îndeplinească toate atribuțiile în vederea finalizării lucrărilor în curs. Președintele instanței ori conducătorul parchetului ia măsuri ca, până la data eliberării din funcție, judecătorul sau procurorul să își finalizeze lucrările în curs.

(7) Judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor.

Art. 202. – (1) În cazul în care judecătorul sau procurorul exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii Secției Consiliului Superior al Magistraturii de eliberare din funcție sau împotriva hotărârii prin care se propune eliberarea din funcție, acesta este suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă.

(2) În perioada suspendării prevăzute la alin. (1), judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 227 și art. 231 și nu i se plătesc drepturile salariale. În aceeași perioadă, judecătorului sau procurorului i se plătește contribuția de asigurări sociale de sănătate, după caz, potrivit legii.

Art. 203. – (1) În termen de cel mult 3 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate într-o cauză penală față de un judecător sau procuror, instanța de executare comunică Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii o copie de pe dispozitivul hotărârii.

(2) În sensul prezentei legi, se consideră eliberați din funcție din motive neimputabile judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care au fost eliberați din funcție prin demisie, pensionare și transfer, cu excepția situației în care, ulterior demisiei, pensionării sau transferului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură.

TITLUL III

Drepturi, îndatoriri, incompatibilități și interdicții

CAPITOLUL I

Drepturi și îndatoriri

Art. 204. – Stabilirea drepturilor judecătorilor și procurorilor se face ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea și complexitatea funcției de judecător și procuror, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru aceste funcții și urmărește garantarea independenței și imparțialității acestora.

Art. 205. – (1) Pentru activitatea desfășurată, judecătorii și procurorii au dreptul la o remunerație lunară stabilită în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută și, după caz, în raport cu vechimea sau alte criterii prevăzute de lege.

(2) Drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege. Salarizarea judecătorilor și a procurorilor se stabilește prin legea specială privind salarizarea și alte drepturi salariale în domeniul justiției.

(3) Judecătorii și procurorii militari sunt ofițeri activi în cadrul Ministerului Apărării Naționale și au toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate. Obligațiile în calitate de militari și structura militară de comandă nu pot afecta independența judecătorilor și procurorilor militari în exercitarea atribuțiilor judiciare.

(4) Salarizarea și celelalte drepturi cuvenite judecătorilor și procurorilor militari se asigură de Ministerul Apărării Naționale, în concordanță cu prevederile legislației privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din sistemul justiției și cu reglementările referitoare la drepturile materiale și bănești specifice calității de cadru militar activ. În situația în care anumite drepturi sunt prevăzute atât în legislația aplicabilă personalului din sistemul justiției, cât și în cea aplicabilă cadrelor militare, judecătorul sau procurorul militar optează pentru unul dintre aceste drepturi.

(5) Acordarea gradelor militare și înaintarea în gradul militar următor a judecătorilor și procurorilor militari se fac potrivit dispozițiilor legale aplicabile cadrelor militare din Ministerul Apărării Naționale.

(6) Înaintarea în gradul militar următor se face la propunerea președintelui Curții Militare de Apel, pentru judecătorii militari și la propunerea procurorului militar-șef al Secției parchetelor militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru procurorii militari.

(7) Promovarea în funcții de execuție sau numirea în funcții de conducere la instanțe militare și parchete militare se poate face indiferent de gradul militar corespunzător funcției respective, participarea la aceste proceduri fiind condiționată de deținerea calității de judecător militar sau procuror militar.

Art. 206. – Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării drepturilor și intereselor lor profesionale și pot fi membri ai societăților științifice sau academice, precum și ai oricăror persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, putând face parte din organele de conducere ale acestora.

Art. 207. – (1) Judecătorii și procurorii în funcție sau pensionari au dreptul de a li se asigura măsuri speciale de protecție împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe ei, familiile sau bunurile lor.

(2) Măsurile speciale de protecție, condițiile și modul de realizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Afacerilor Interne, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Măsurile concrete de protecție dispuse de organele competente pentru fiecare caz în parte se comunică de îndată, dar nu mai târziu de 48 de ore, Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 208. – (1) Judecătorii și procurorii, inclusiv cei pensionați, beneficiază de despăgubiri acordate din bugetul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Public, al Consiliului Superior al Magistraturii sau al Ministerului Apărării Naționale, după caz, în cazul în care viața, sănătatea ori bunurile le sunt afectate în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

(2) Despăgubirile prevăzute la alin. (1) se acordă în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 209. – (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora beneficiază anual de un concediu de odihnă plătit de 35 de zile lucrătoare.

(2) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii de studii de specialitate plătite pentru participarea la cursuri sau alte forme de specializare organizate în țară sau în străinătate, pentru pregătirea și susținerea examenului de capacitate și de doctorat, precum și la concedii fără plată, potrivit Regulamentului privind concediile judecătorilor, respectiv procurorilor care se

aprobă prin hotărâre a Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, precum și la alte concedii și indemnizații, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 210. – (1) Judecătorii și procurorii au dreptul la locuință de serviciu sau la decontarea contravalorii chiriei pentru o locuință, în limitele și condițiile stabilite de lege.

(2) Contractul de închiriere a locuințelor de serviciu încetează la data eliberării din funcție, inclusiv prin pensionare, a titularului.

(3) Judecătorii și procurorii beneficiază anual de trei călătorii în țară dus-întors, gratuite, la transportul pe calea ferată clasa I, auto, naval și aerian sau de decontarea a 7,5 litri combustibil la suta de kilometri pentru trei călătorii în țară dus-întors, în cazul în care deplasarea se efectuează cu autoturismul. Aceste drepturi nu au caracter salarial și nu se impozitează.

(4) Judecătorii și procurorii în activitate sau pensionari, soțul sau soția acestora, precum și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală constând în servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, care se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile contractului-cadru din sistemul de asigurări sociale de sănătate și ale respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate, cu excepția contribuției personale/coplății care se suportă din bugetul ordonatorilor principali de credite.

(5) Condițiile de acordare în mod gratuit a serviciilor medicale, a medicamentelor și dispozitivelor medicale prevăzute la alin. (4) sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului. Aceste drepturi nu au caracter salarial și nu se impozitează.

Art. 211. – (1) Judecătorii, procurorii, judecătorii de la Curtea Constituțională, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, indiferent de vârstă, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcțiile de judecător, procuror, judecător de la Curtea Constituțională, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Curtea Constituțională, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, judecător financiar, procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult se pot pensiona la cerere și pot beneficia de o pensie de serviciu în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Pentru fiecare an care depășește vechimea prevăzută la alin. (1), la cuantumul pensiei de serviciu se adaugă câte 1% din baza de calcul, fără a o putea depăși.

(3) De pensia de serviciu beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, judecătorii, procurorii, judecătorii de la Curtea Constituțională, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor cu o vechime între 20 și 25 de ani numai în aceste funcții, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul, pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală de 25 de ani în aceste funcții. Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute de prezentul alineat.

(4) Persoanele care au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcțiile enumerate la alin. (1) se pot pensiona la împlinirea vârstei de 60 de ani și pot beneficia de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia de serviciu este egală cu 80% din baza de calcul stabilită prin raportare la un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad profesional. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.

(5) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora au dreptul la pensie de invaliditate în cuantum de 80% din pensia de serviciu calculată potrivit bazei de calcul de la alin. (1), în condițiile prevăzute de legislația privind sistemul public de pensii. La data îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege, beneficiarii pensiei de invaliditate pot solicita pensie de serviciu.

(6) Personalul care are dreptul la pensia de serviciu stabilită potrivit prezentei legi, la pensie de serviciu stabilită potrivit altor acte normative sau la pensie în sistemul public de pensii are obligația de a opta pentru una din aceste pensii.

(7) Pensiile prevăzute de prezentul articol, cu excepția pensiei de la alin. (5), au regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă.

Art. 212. – (1) Soțul supraviețuitor al judecătorului sau procurorului are dreptul, la împlinirea vârstei de 60 de ani, la pensia de urmaș în condițiile prevăzute de legislația privind sistemul public de pensii, calculată din pensia de serviciu aflată în plată sau la care ar fi avut dreptul la data decesului susținătorului, actualizată, după caz.

(2) Copiii minori ai judecătorului sau procurorului decedat, copiii majori până la terminarea studiilor, dar nu mai mult de 26 de ani, precum și copiii cu dizabilități au dreptul la pensia de urmaș, calculată din pensia de serviciu aflată în plată sau la care ar fi avut dreptul la data decesului susținătorului decedat, actualizată, după caz, în condițiile prevăzute de legislația

privind sistemul public de pensii și în procentele prevăzute de această lege, în funcție de numărul de urmași.

(3) În cazul în care la data decesului judecătorul sau procurorul nu îndeplinește condițiile de acordare a pensiei de serviciu, copiii minori, copiii majori până la terminarea studiilor, dar nu mai mult de 26 de ani, precum și copiii cu dizabilități au dreptul la o pensie de urmaș în cuantum de 75% din baza de calcul prevăzută la art. 211 alin. (1) a susținătorului decedat în ultima lună de activitate, în condițiile prevăzute de legislația privind sistemul public de pensii.

Art. 213. – (1) Partea din pensia de serviciu, inclusiv pensia de invaliditate și pensia de urmaș, care depășește nivelul pensiei din sistemul public ori, după caz, nu se acoperă potrivit legislației privind sistemul public de pensii se suportă din bugetul de stat.

(2) Pensiile de serviciu, inclusiv pensia de invaliditate și pensia de urmaș, se actualizează procentual ori de câte ori se majorează indemnizația de încadrare brută lunară pentru judecătorii sau procurorii în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad profesional. Actualizarea se realizează prin aplicarea asupra pensiei a procentului de majorare a indemnizației de încadrare brută lunară pentru judecătorii sau procurorii în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad profesional. Data actualizării și procentul de majorare a indemnizației de încadrare brute lunare se comunică Casei Naționale de Pensii Publice sau casei de pensii teritoriale ori sectoriale competente de către ordonatorii principali de credite implicați.

(3) Cererile de pensionare formulate pentru acordarea pensiilor de serviciu prevăzute de prezenta lege se depun la casa teritorială sau sectorială de pensii competentă. Plata pensiei se face de la data prevăzută în decretul Președintelui României ca fiind cea a eliberării din funcție sau, în cazul lipsei unei astfel de date, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a decretului Președintelui României de eliberare din funcție.

(4) La data îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, casa de pensii competentă stabilește, din oficiu, pensia pentru limită de vârstă care face parte din pensia de serviciu.

Art. 214. – (1) Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 211 judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora care, chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv ori s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție, o infracțiune de serviciu sau o infracțiune în legătură cu acestea ori o infracțiune contra înfăptuirii justiției, săvârșite înainte de eliberarea din funcție. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public, în condițiile legii.

(2) Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alin. (1) atrage, de drept, suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu sau, după caz, suspendarea plății pensiei de serviciu, dacă aceasta a fost acordată până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală beneficiază, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.

(3) Dacă se dispune clasarea, renunțarea la urmărirea penală, achitarea, încetarea procesului penal sau renunțarea la aplicarea pedepsei față de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, acesta este repus în situația anterioară și i se plătește pensia de serviciu de care a fost lipsit ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale sau, după caz, diferența dintre aceasta și pensia din sistemul public încasată după punerea în mișcare a acțiunii penale.

(4) Hotărârea de condamnare sau prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, rămasă definitivă, se comunică de către instanța de executare Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii va informa Casa Națională de Pensii Publice cu privire la apariția uneia dintre situațiile prevăzute de prezentul articol care are ca efect acordarea, suspendarea, încetarea sau reluarea plății pensiei de serviciu ori, după caz, suspendarea sau reluarea procedurii de soluționare a cererii de acordare a pensiei de serviciu. Informarea Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii cuprinde elementele necesare pentru aplicarea măsurii respective de către casele teritoriale de pensii, inclusiv datele de identificare a persoanei, temeiul de drept al măsurii, precum și data de la care se aplică.

Art. 215. – Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 211 judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora cu privire la care s-a stabilit sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură. Aceste persoane pot beneficia de pensie în sistemul public, în condițiile legii.

Art. 216. – (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, precum și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor pot fi menținuți în funcție până la vârsta de 70 de ani. După împlinirea vârstei de 65 de ani, menținerea în activitate a acestora se realizează numai cu avizul anual al Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii sau al conducătorului instituției, după caz.

(2) Reîncadrarea în funcția de judecător sau procuror a foștilor judecători sau procurori eliberați din funcție prin pensionare se face fără concurs la instanțele sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea în cadrul cărora au dreptul să funcționeze potrivit gradului profesional avut la data

pensionării. Reîncadrarea se face numai la instanțe sau parchete care nu pot funcționa normal din cauza numărului mare al posturilor vacante ori din alte cauze obiective și numai dacă judecătorul sau procurorul a fost eliberat din funcție prin pensionare în ultimii 3 ani anterior reîncadrării. Pe perioada reîncadrării, cuantumul pensiei de serviciu se reduce cu 85%. Prevederile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și celui alt personal prevăzut la alin. (1).

(3) Reîncadrarea în funcție se face cu respectarea competenței prevăzute de lege pentru numirea în aceste funcții.

(4) La eliberarea din funcție, personalul menținut în funcție potrivit alin. (1) sau reîncadrat potrivit alin. (2), după caz, are dreptul să solicite recalcularea pensiei de serviciu, cu luarea în considerare a perioadei lucrate de la data deciziei de pensionare până la data eliberării din funcție prin decret al Președintelui României, în condițiile art. 211 alin. (2), prin raportare la funcția avută și la baza de calcul de la această ultimă dată.

Art. 217. – Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, precum și personalul de specialitate juridică asimilat acestora care au fost eliberați din funcție și care beneficiază de pensie de serviciu pot cumula pensia de serviciu cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective.

Art. 218. – (1) Judecătorul și procurorul este obligat să depună toate diligențele în vederea finalizării lucrărilor în curs până la data eliberării din funcție prin pensionare.

(2) Judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică care intenționează să solicite eliberarea din funcție prin pensionare are obligația de a notifica în scris în acest sens președintele instanței/conducătorul parchetului ori al instituției și, după caz, Consiliul Superior al Magistraturii, cu cel puțin 90 de zile înainte de data prevăzută în cererea acestuia ca fiind cea a eliberării din funcție prin pensionare. Președintele instanței ori conducătorul parchetului/instituției ia măsuri ca, până la data eliberării din funcție prin pensionare, judecătorul sau procurorul să își finalizeze lucrările în curs.

Art. 219. – În vederea aplicării prevederilor prezentei legi referitoare la pensiile de serviciu, se vor emite Norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției.

Art. 220. – (1) Pentru merite deosebite în activitate, judecătorii și procurorii pot fi distinși cu Diploma Meritul judiciar.

(2) Diploma Meritul judiciar se acordă de Președintele României, la propunerea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Modelul diplomei și modul de confecționare a acesteia se stabilesc, cu avizul conform al Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, de către ministrul Justiției.

Art. 221. – (1) Pe durata îndeplinirii funcției, personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național de Expertize Criminalistice și din Institutul Național al Magistraturii se bucură de stabilitate și este asimilat judecătorilor și procurorilor, inclusiv în ceea ce privește susținerea examenului de admitere, de capacitate și de promovare în grade, evaluarea activității profesionale, formarea profesională, dispozițiile prezentei legi aplicându-se în mod corespunzător.

(2) Dispozițiile prezentei legi privind cariera, incompatibilitățile și interdicțiile, drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor, precum și abaterile și sancțiunile disciplinare ale judecătorilor și procurorilor se aplică în mod corespunzător și personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Actele administrative prevăzute de lege privind personalul prevăzut la alin. (1) se emit de conducătorul instituției unde este încadrat.

Art. 222. – (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora au obligația de a se supune, la fiecare 5 ani, unei evaluări psihologice.

(2) Comisiile de evaluare psihologică sunt constituite prin hotărâre a Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii sau prin decizie a conducătorului instituției și sunt alcătuite din câte un psiholog din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori al curților de apel, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori al parchetelor de pe lângă curțile de apel, al Inspecției Judiciare ori al Institutului Național al Magistraturii sau din Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România atestați în condițiile legii. Rezultatele testării psihologice sunt concretizate într-un raport, care cuprinde profilul psihologic al fiecărei persoane, precum și calificativul „Recomandabil” sau „Nerecomandabil”, precum și recomandările prevăzute la alin. (3).

(3) Dacă în urma evaluării psihologice judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat acestora primește calificativul „Nerecomandabil”, comisia de evaluare sesizează Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii sau conducătorul instituției și recomandă efectuarea unei expertize medicale de specialitate, în condițiile legii și/sau urmarea unui program de consiliere psihologică cu o

durată de cel mult 6 luni, după care persoana va fi supusă unei noi evaluări psihologice, în condițiile prezentului articol.

(4) Procedura de evaluare/reevaluare psihologică, inclusiv plata membrilor comisiilor și desfășurarea programului de consiliere psihologică se stabilesc prin hotărâre a Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv prin ordin al conducătorului instituției.

Art. 223. – (1) Judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.

(2) Relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință.

Art. 224. – (1) Judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora, și să respecte secretul profesional.

(2) Judecătorul și magistratul-asistent este obligat să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor la care a participat, inclusiv după încetarea exercitării funcției.

Art. 225. – (1) Judecătorii și procurorii sunt obligați să aibă, în timpul ședințelor de judecată, ținuta vestimentară corespunzătoare instanței la care funcționează.

(2) Ținuta vestimentară se stabilește prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, și se asigură în mod gratuit.

Art. 226. – Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora sunt obligați să prezinte, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, declarația de avere și declarația de interese.

CAPITOLUL II

Incompatibilități și interdicții

Art. 227. – (1) Funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent și personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, astfel cum acestea sunt definite de legislația în vigoare și a funcțiilor didactice de la Institutul Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri.

(2) Persoanele care dețin funcțiile prevăzute la alin. (1) sunt obligate să se abțină de la orice activitate care presupune existența unui conflict între interesele lor personale și interesul public, de natură să influențeze îndeplinirea

cu imparțialitate și obiectivitate a atribuțiilor lor stabilite prin Constituție sau prin alte acte normative.

(3) În considerarea statutului lor, judecătorii și procurorii, inclusiv cei care au calitatea de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii nu sunt demnitari, neputând face parte concomitent din autoritatea judecătorească, puterea executivă sau legislativă.

Art. 228. – (1) Judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți și personalului de specialitate juridică asimilat acestora le este interzis să fie lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai vreunui serviciu de informații.

(2) Încălcarea dispozițiilor alin. (1) conduce la eliberarea din funcția deținută, inclusiv cea de judecător sau procuror.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) completează anual o declarație olografă pe propria răspundere, potrivit legii penale, din care să rezulte că nu au fost și nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai niciunui serviciu de informații. Declarațiile se depun și se arhivează la compartimentul de resurse umane.

(4) Verificarea veridicității datelor din declarațiile prevăzute la alin. (3) se face individual pentru fiecare declarație de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, anual, din oficiu sau ori de câte ori este sesizat de Ministerul Justiției, Plenul sau Secțiunile Consiliului Superior al Magistraturii ori judecătorul sau procurorul vizat.

(5) Rezultatul verificărilor prin care se constată încălcarea incompatibilității prevăzute la alin. (1) se concretizează într-un înscris și se comunică Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Justiției, celui vizat de verificare, precum și, la cerere, oricărei persoane.

(6) Actul Consiliului Suprem de Apărare a Țării prevăzut la alin. (5) poate fi contestat la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 3 luni de la data la care a luat cunoștință, de către orice persoană care justifică un interes legitim, conform legii.

Art. 229. – (1) Înaintea numirii în funcție, judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora care aveau vârsta de cel puțin 16 ani împliniți la data de 1 ianuarie 1990 sunt obligați să dea o declarație autentică pe propria răspundere, potrivit legii penale, privind apartenența sau neapartenența ca lucrător sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică, potrivit legii.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au dat declarația prevăzută la alin. (1) sunt obligate să dea această declarație în termen de cel mult 30 de zile de la această dată.

(3) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică declarațiile prevăzute la alin. (1) și (2). Rezultatele verificărilor se comunică Consiliului Superior al Magistraturii și Ministerului Justiției, după caz, și se atașează la dosarul profesional.

(4) Dacă în urma verificărilor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității se constată că persoana a fost lucrător sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică, persoana nu mai poate fi numită în funcția respectivă sau, dacă este deja numită, este eliberată din funcție.

(5) Dispozițiile legale privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică se aplică în mod corespunzător.

Art. 230. – Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul asimilat acestora sunt obligați să dea, anual, o declarație olografă pe propria răspundere în care să menționeze dacă soțul/soția, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora. Declarațiile se înregistrează și se depun la dosarul profesional.

Art. 231. – (1) Judecătorilor, procurorilor, magistraților-asistenți și personalului de specialitate juridică asimilat acestora le este interzis:

- a) să desfășoare activități comerciale, direct sau prin persoane interpușe;
- b) să desfășoare activități de arbitraj în litigii civile sau de altă natură;
- c) să aibă calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți, instituții de credit sau financiare, societăți de asigurare/reasigurare, societăți naționale sau regii autonome;
- d) să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.

(2) În cazul dobândirii, prin moștenire, a calității de asociați sau acționari la societăți, instituții de credit sau financiare, societăți de asigurare/reasigurare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome, judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică sunt obligați să ia măsurile necesare, astfel încât această calitate să înceteze în termen de maximum un an de la data dobândirii ei efective.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. c), judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor pot fi acționari sau asociați ca urmare a legii privind privatizarea în masă.

Art. 232. – (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora nu pot face parte din partide

sau formațiuni politice și nici să desfășoare sau să participe la activități cu caracter politic. Aceștia sunt obligați ca în exercitarea atribuțiilor să se abțină de la exprimarea sau manifestarea, în orice mod, a convingerilor lor politice.

(2) Judecătorii și procurorii au libertatea de a-și exprima opinia potrivit art. 234 alin. (1), în acord cu documentele europene cu privire la libertatea de exprimare a magistraților, fiind obligați ca, în exercitarea atribuțiilor, să se abțină de la manifestarea sau exprimarea defăimătoare, în orice mod, la adresa celorlalte puteri ale statului – legislativă și executivă, potrivit prevederilor Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Art. 233. – (1) Judecătorii și procurorii nu își pot exprima public opinia cu privire la procese aflate în curs de desfășurare sau asupra unor cauze cu care a fost sesizat parchetul.

(2) Judecătorii și procurorii nu pot să dea consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe sau parchete decât acelea în cadrul cărora își exercită funcția și nu pot îndeplini orice altă activitate care, potrivit legii, se realizează de avocat.

(3) Judecătorilor și procurorilor le este permis să pledeze, în condițiile prevăzute de lege, numai în cauzele lor personale, ale ascendenților și descendenților, ale soților, precum și ale persoanelor puse sub tutela sau curatela lor. Chiar și în asemenea situații însă judecătorilor și procurorilor nu le este îngăduit să se folosească de calitatea pe care o au pentru a influența soluția instanței de judecată sau a parchetului și trebuie să evite a se crea aparența că ar putea influența în orice fel soluția.

Art. 234. – (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora pot participa la elaborarea de publicații, pot elabora articole, studii de specialitate, lucrări literare, artistice ori științifice, pot participa la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic și își pot exprima opinia cu privire la politicile publice sau inițiativele legislative în domeniul justiției sau în alte domenii de interes public, fără caracter politic.

(2) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora pot fi membri ai unor comisii de examinare sau de întocmire a proiectelor de acte normative, a unor documente interne sau internaționale și pot avea calitatea de expert în proiecte cu finanțare externă în domeniul justiției.

(3) Activitatea desfășurată de judecători, procurori și personalul asimilat acestora în calitate de formatori ai Institutului Național al Magistraturii sau ai Școlii Naționale de Grefieri ori ca membri ai unor comisii la concursuri/examene organizate în sistemul justiției se poate desfășura, în principal, în afara timpului normal de lucru la instanță/parchet/instituție ori fără

a afecta activitatea din cadrul instanței, parchetului sau a instituției respective. Pentru aceste motive, judecătorul sau procurorul ori personalul asimilat acestora poate lipsi de la instanță, parchet sau instituție cu acordul președintelui instanței sau al conducătorului parchetului/instituției, cel mult 30 de zile într-un an calendaristic.

TITLUL IV Magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 235. – (1) Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți-șefi și magistrații-asistenți se bucură de stabilitate.

(2) Dispozițiile prezentei legi privind cariera, drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor, incompatibilitățile și interdicțiile acestora, formarea profesională continuă și răspunderea disciplinară se aplică în mod corespunzător și magistraților-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Actele administrative prevăzute de lege privind cariera magistraților-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se emit de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(4) Magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție sunt încadrați pe trei grade, după cum urmează:

a) pe gradul III se încadrează la prima numire la Înalta Curte de Casație și Justiție;

b) pe gradul II, se pot încadra magistrații-asistenți care au o vechime în funcția de magistrat-asistent de minimum 3 ani;

c) pe gradul I, se pot încadra magistrații-asistenți care au o vechime în funcția de magistrat-asistent de minimum 6 ani.

Art. 236. – (1) Magistrații-asistenți gradul III de la Înalta Curte de Casație și Justiție sunt numiți în funcție de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe bază de concurs.

(2) Promovarea în gradul imediat următor a magistraților-asistenți se face de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe baza vechimii minime prevăzute de lege și a unei evaluări a activității profesionale.

(3) Judecătorii la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii și procurorii de la parchetele de pe lângă acestea pot fi numiți fără concurs sau detașați în funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție.

CAPITOLUL II

**Concursul pentru numirea în funcția de magistrat-asistent gradul III
la Înalta Curte de Casație și Justiție**

Art. 237. – Ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție se face prin concurs organizat de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 238. – (1) La concursul pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție se pot înscrie persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. a) – e) și care au o vechime de cel puțin 5 ani în funcțiile de specialitate juridică prevăzute la art. 63 alin. (1).

(2) Condiția de vechime trebuie să fie îndeplinită la data expirării perioadei de depunere a cererilor de înscriere.

Art. 239. – (1) Data, locul, modul de desfășurare a concursului de ocupare a posturilor de magistrat-asistent gradul III, calendarul de desfășurare, quantumul taxei de înscriere, posturile care se scot la concurs, precum și cererea de înscriere tipizată, cuprinzând și opțiunea candidatului pentru una dintre secțiile sau unul dintre compartimentele Înaltei Curți de Casație și Justiție, se stabilesc prin ordin al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, la propunerea compartimentului de specialitate al Înaltei Curți. Lista posturilor scoase la concurs, tematica și bibliografia de concurs se stabilesc de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, la propunerea colegiului de conducere al acesteia. Tematica și bibliografia de concurs se stabilesc în funcție de specializarea fiecărei secții sau compartiment.

(2) Datele prevăzute la alin. (1) se publică pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

(3) Cererile pentru înscrierea la concurs se depun la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 20 de zile de la data publicării datelor prevăzute la alin. (1).

(4) Quantumul taxei de înscriere la concurs se stabilește în funcție de cheltuielile necesare pentru organizarea concursului. Taxa de înscriere la concurs se restituie în cazul unor situații obiective de împiedicare a participării la concurs intervenite înainte de susținerea primei probe a concursului.

Art. 240. – (1) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute lege se realizează de compartimentul de specialitate al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Rezultatele verificărilor prevăzute la alin. (1) se publică pe pagina de internet a Înaltei Curte de Casație și Justiție, cel mai târziu cu 25 de zile înainte de data desfășurării concursului.

(3) Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații, în termen de 48 de ore de la publicarea listei pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție, la colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestațiile vor fi soluționate în termen de 5 zile de la expirarea termenului de depunere. Soluția adoptată se comunică în cadrul aceluiași termen.

(4) După pronunțarea hotărârii colegiului de conducere se întocmește lista finală a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, listă care se aduce la cunoștință publică prin modalitatea prevăzută la alin. (2).

Art. 241. – (1) Comisia de elaborare a subiectelor și de corectare a lucrărilor și comisia de soluționare a contestațiilor se numesc prin hotărâre a colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Toate comisiile au câte un președinte.

(2) Comisiile prevăzute la alin. (1) sunt alcătuite din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, iar desemnarea în aceste comisii se face pe baza consimțământului scris, exprimat anterior.

(3) Nu vor fi numite în comisii persoanele care au soțul sau soția, rude sau afini, până la gradul al patrulea inclusiv, în rândul candidaților. Toți membrii comisiilor vor completa declarații în acest sens.

(4) Dacă incompatibilitatea prevăzută la alin. (3) se ivește ulterior desemnării membrilor comisiilor, membrul în cauză are obligația să se retragă și să comunice de îndată această situație președintelui comisiei, în vederea înlocuirii sale.

(5) În comisiile prevăzute la alin. (2) vor fi numiți și membri supleanți, care îi vor înlocui de drept, în ordinea stabilită de colegiul de conducere, pe acei membri ai comisiei care, din motive întemeiate, nu își pot exercita atribuțiile. Înlocuirea se efectuează de președintele comisiei din care face parte persoana respectivă.

(6) Atribuțiile comisiilor, ale președinților și ale membrilor acestora se stabilesc prin Regulamentul privind concursul pentru ocuparea posturilor vacante de prim-magistrat-asistent, magistrat-asistent-șef și magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 242. – În cadrul comisiei de elaborare a subiectelor și de corectare sunt constituite subcomisii pentru fiecare specializare corespunzătoare secțiilor/compartimentelor Înaltei Curți de Casație și Justiție unde se află posturile scoase la concurs. Aceste comisii elaborează subiectele

de concurs pentru testul-grilă de verificare a cunoștințelor teoretice și pentru proba scrisă practică.

Art. 243. – (1) Concursul constă în susținerea a două probe scrise: un test-grilă de verificare a cunoștințelor teoretice și o probă scrisă practică.

(2) Testul-grilă de verificare a cunoștințelor teoretice se susține, în funcție de specializare, la următoarele grupe de materii:

a) drept civil (materia specifică secției) și drept procesual civil, pentru posturile vacante de magistrat-asistent la Secția I civilă;

b) drept penal și drept procesual penal, pentru posturile vacante de magistrat-asistent la Secția penală;

c) dreptul civil (materia specifică secției) și drept procesual civil, pentru posturile vacante de magistrat-asistent la Secția a II-a civilă;

d) drept administrativ, drept financiar și fiscal și drept procesual civil, pentru posturile vacante de magistrat-asistent la Secția de contencios administrativ și fiscal;

e) jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, indiferent de specializare.

(3) Testul-grilă de verificare a cunoștințelor teoretice cuprinde 50 de întrebări din materiile de concurs prevăzute la alin. (2).

(4) La testul-grilă pentru verificarea cunoștințelor teoretice fiecare răspuns corect primește 0,2 puncte în sistemul de notare de la 0 la 10.

(5) Proba scrisă practică constă în motivarea unei hotărâri judecătorești.

(6) La elaborarea subiectelor pentru ambele probe scrise se vor avea în vedere și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și cea a Curții Constituționale.

(7) Pentru posturile vacante de magistrat-asistent la alte compartimente de specialitate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, testul-grilă de verificare a cunoștințelor teoretice se susține la două materii, stabilite de către colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și indicate în anunțul de concurs, precum și la grupa de materii prevăzută la alin. (2) lit. e).

(8) Cele două materii de concurs se stabilesc, ținându-se seama de specificul activității compartimentului și atribuțiile specifice postului scos la concurs, dintre cele indicate la alin. (2), precum și dintre următoarele domenii: drept constituțional, drept internațional public, comunicare sau abilități lingvistice.

(9) Proba scrisă practică constă în redactarea unei lucrări în raport cu specificul activității compartimentului și atribuțiile specifice postului scos la concurs.

Art. 244. – (1) Baremele stabilite de comisiile de elaborare a subiectelor și de corectare se afișează la centrele de concurs, la sfârșitul ultimei probe, împreună cu subiectele și se publică pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Candidații pot formula contestații la barem în termen de 3 zile de la publicare, care se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor în termen de 3 zile de la expirarea termenului de contestare. Soluțiile se motivează în termen de 3 zile de la expirarea termenului pentru soluționarea contestațiilor.

(3) Baremele definitive se publică în condițiile alin. (1).

Art. 245. – (1) La testul-grilă de verificare a cunoștințelor teoretice, evaluarea și notarea lucrărilor se realizează prin procesare electronică, pe baza baremelor definitive.

(2) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se anulează una sau mai multe întrebări din testul-grilă, punctajul corespunzător întrebărilor anulate se acordă tuturor candidaților.

(3) În ipoteza în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul corect la una dintre întrebările din testul-grilă este altul decât cel indicat în barem, se corectează baremul și se va acorda punctajul corespunzător întrebării respective numai candidaților care au indicat răspunsul corect stabilit prin baremul definitiv.

(4) În situația în care, în urma soluționării contestațiilor la barem, se apreciază că răspunsul indicat ca fiind corect în baremul inițial nu este singurul răspuns corect, punctajul corespunzător întrebării respective din testul-grilă se acordă pentru oricare dintre variantele de răspuns stabilite ca fiind corecte prin baremul definitiv.

Art. 246. – La proba practică, corectarea lucrărilor scrise se face de către 2 membri ai comisiei de elaborare a subiectelor și de corectare corespunzătoare, conform baremului definitiv de evaluare și notare. Lucrările scrise se notează cu note de la 0 la 10, cu două zecimale.

Art. 247. – (1) Rezultatele concursului se publică pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Candidații nemulțumiți de rezultatele concursului pot formula contestații în termen de 3 zile de la publicare, atât cu privire la punctajul obținut la testul-grilă de verificare a cunoștințelor teoretice, cât și cu privire la nota obținută la proba scrisă practică.

(3) În vederea soluționării contestațiilor, lucrările se vor resigila și renumerota, iar în ceea ce privește proba scrisă practică, lucrările vor fi și înscrise într-un borderou separat.

(4) La proba scrisă practică, fiecare lucrare a cărei notă inițială a fost contestată se recorectează de către 2 membri ai comisiei de soluționare a contestațiilor corespunzătoare, nota acordată la contestații fiind media aritmetică a notelor acordate de aceștia.

(5) Contestațiile formulate cu privire la ambele probe scrise se soluționează în termen de 10 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2).

(6) Notele acordate în urma soluționării contestațiilor sunt definitive și nu pot fi mai mici decât notele contestate.

Art. 248. – (1) Nota finală obținută de candidat la concurs este media aritmetică a notelor obținute la cele două probe scrise.

(2) Pentru ocuparea unui post vacant de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție, candidatul trebuie să obțină cel puțin nota 7 (șapte) la fiecare dintre cele două probe scrise.

(3) Ocuparea posturilor se face în ordinea mediilor obținute, în funcție de opțiunea candidatului, în limita numărului de posturi scoase la concurs. Numirea se face numai la secția sau compartimentul pentru care candidatul a susținut concursul.

Art. 249. – (1) Lista cuprinzând rezultatele concursului, după soluționarea contestațiilor, se publică pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) În situația în care există posturi vacante de magistrat-asistent la secțiile sau, după caz, la compartimentele pentru care s-au scos la concurs posturi, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție poate suplimenta numărul de posturi scoase la concurs, astfel încât să poată fi repartizați pe secții sau, după caz, la compartimentele respective toți candidații care au obținut note egale cu cea a ultimului candidat declarat admis după cele două probe scrise ale concursului.

(3) Dacă nu există posturi vacante în condițiile alin. (2), la medii egale, departajarea candidaților se face, în ordine, în funcție de nota obținută la testul-grilă de verificare a cunoștințelor teoretice, de vechimea mai mare în specialitate juridică, de deținerea titlului științific de doctor în drept, de activitatea publicistică de specialitate.

Art. 250. – (1) Candidații admiși la probele scrise vor fi verificați sub aspectul îndeplinirii condiției bunei reputații prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. c) și vor fi programați pentru a se prezenta la vizita medicală și la testarea psihologică.

(2) Dispozițiile privind modalitatea de testare psihologică și verificarea bunei reputații instituite pentru concursul de admitere la Institutul

Național al Magistraturii se aplică în mod corespunzător și concursului pentru ocuparea posturilor de magistrat-asistent.

(3) Candidații inapți pentru exercitarea funcției din punct de vedere medical ori psihologic, precum și cei care nu se bucură de o bună reputație sunt declarați respinși.

Art. 251. – (1) Tabelul cu rezultatele finale ale concursului se validează de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) După validarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție numește în funcția de magistrat-asistent candidații reușiți la concurs.

Art. 252. – Înainte de a începe să-și exercite funcția, magistrații-asistenți depun jurământul prevăzut la art. 80 alin. (1). Prevederile art. 80 alin. (2) – (5) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Concursul pentru numirea în funcția de prim-magistrat-asistent și magistrat-asistent-șef la Înalta Curte de Casație și Justiție

Art. 253. – (1) Prim-magistratul-asistent și magistrații-asistenți-șefi sunt numiți de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe bază de concurs.

(2) Concursul prevăzut la alin. (1) se organizează, ori de câte ori este necesar, de Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Concursul constă în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care se candidează.

(4) Numirea în funcțiile de prim-magistrat-asistent și magistrat-asistent-șef se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii în condițiile prezentului articol.

Art. 254. – (1) Prim-magistratul-asistent este numit dintre magistrații-asistenți-șefi cu o vechime de cel puțin 2 ani în această funcție care au obținut calificativul „foarte bine” la ultima evaluare și nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare.

(2) Magistrații-asistenți-șefi gradul III sunt numiți dintre magistrații-asistenți cu cel puțin 3 ani vechime în această funcție, care au obținut calificativul „foarte bine” la ultima evaluare și nu au fost sancționați

disciplinar în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare.

(3) După o perioadă de 2 ani ca magistrați-asistenți-șefi, magistrații-asistenți-șefi de gradul III pot fi promovați, fără concurs, în gradul II și, după alți 3 ani, în gradul I, dacă se încadrează în perioada mandatului prevăzut la art. 253 alin. (4).

Art. 255. – (1) Nu pot fi numiți în funcțiile de prim-magistrat-asistent și de magistrat-asistent-șef magistrații-asistenți care au făcut parte din serviciile de informații sau au colaborat cu acestea ori cei care au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(2) Magistrații-asistenți care candidează pentru funcțiile prevăzute la alin. (1) sunt obligați să dea o declarație pe proprie răspundere din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații și nici nu au colaborat cu acestea și o declarație din care să rezulte că nu au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(3) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică și comunică, în termen de cel mult 15 zile de la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă magistratul-asistent a făcut parte din serviciile de informații sau a colaborat cu acestea.

Art. 256. – Evidența privind postul vacant de prim-magistrat-asistent și posturile vacante de magistrat-asistent-șef este publică și disponibilă permanent pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 257. – (1) Data, locul desfășurării concursului și calendarul acestuia se aprobă de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și se publică pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu cel puțin 45 de zile înainte de data desfășurării concursului.

(2) Magistrații-asistenți își depun candidaturile, însoțite de documentele considerate relevante, în termen de 10 zile de la publicarea datei concursului.

Art. 258. – (1) Comisia de examinare este numită prin hotărâre a colegiului de conducere al Înaltei Curți și este formată din trei judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Comisia de examinare este prezidată de unul dintre judecători.

(3) Din comisia de examinare nu pot face parte membrii Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 259. – (1) Compartimentul de specialitate al Înaltei Curți de Casație și Justiție verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru înscrierea la concurs.

(2) Cu 25 de zile înainte de data desfășurării concursului, pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție se vor publica listele cu candidații ale căror dosare au fost admise.

(3) Candidații respinși în urma verificării pot formula contestații, în termen de 24 de ore de la publicare, la Colegiul de conducere al Înaltei Curți care se soluționează de acesta în termen de 3 zile de la expirarea perioadei de depunere. Rezultatul soluționării contestațiilor se publică pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 260. – (1) Examinarea candidaților se face prin prezentarea de către aceștia a unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de prim-magistrat-asistent sau de magistrat-asistent-șef pentru care candidează. Proiectul se depune cu cel puțin 7 zile înainte de data desfășurării concursului.

(2) Candidații susțin proiectul, oral, în fața comisiei de examinare, care va acorda candidatului o notă pe baza criteriilor de evaluare a interviului care se elaborează de comisia de examinare și se publică odată cu anunțul de concurs.

(3) Pentru a fi declarat admis, magistratul-asistent trebuie să obțină cel puțin nota 7 (șapte).

(4) În cadrul interviului se va susține proiectul referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere, iar comisia va verifica aptitudinile manageriale și de comunicare, vizând în esență capacitatea de organizare, rapiditatea în luarea deciziilor, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativă, capacitatea de adaptare rapidă, capacitatea de relaționare și comunicare.

(5) Dispozițiile art. 161 alin. (5), (7) și (8) se aplică în mod corespunzător.

Art. 261. – (1) Pe baza notei finale se întocmește tabelul de clasificare a candidaților care se publică pe pagina de internet a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Funcția de prim-magistrat-asistent sau de magistrat-asistent-șef va fi ocupată de candidatul admis care a obținut cea mai mare notă finală.

(3) În caz de note finale egale, departajarea candidaților se face, în ordine, în funcție de vechimea cea mai mare în funcția de magistrat-asistent, respectiv de vechimea în funcțiile de specialitate prevăzute la art. 63 alin. (1).

Art. 262. – Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție validează rezultatul concursului pentru numirea în funcția de prim-magistrat-asistent și de magistrat-asistent-șef.

Art. 263. – În interesul serviciului, magistrații-asistenți pot fi delegați, cu acordul scris al acestora, în funcțiile de prim-magistrat-asistent sau magistrat-asistent-șef de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe o perioadă de cel mult 6 luni. Delegarea magistraților-asistenți poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, în aceleași condiții. Pe perioada delegării, magistrații-asistenți beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția în care sunt delegați.

Art. 264. – (1) Regulamentul privind concursul pentru ocuparea posturilor vacante de prim-magistrat-asistent, magistrat-asistent-șef și magistrat-asistent, precum și cel privind procedura de evaluare în vederea promovării în grad a magistraților-asistenți se aprobă prin ordin al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și Justiție.

(2) Regulamentele prevăzute la alin. (1) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

TITLUL V

Răspunderea judecătorilor și procurorilor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 265. – Judecătorii și procurorii răspund civil, disciplinar, contravențional și penal, în condițiile legii.

Art. 266. – (1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii sau Inspekția Judiciară, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

(2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin. (1) nu poate avea ca obiect soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești sau dispuse prin ordonanțele procurorului, care sunt supuse căilor legale de atac.

Art. 267. – (1) Judecătorii și procurorii pot fi percheziționați, reținuți sau arestați numai cu încuviințarea Secției pentru judecători sau, după caz, a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și pentru măsura preventivă a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, dacă urmează a fi dispusă obligația de a nu exercita funcția de judecător sau procuror.

(3) În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii și procurorii pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori fiind informată de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția.

Art. 268. – (1) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

(2) Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea judecătorilor și procurorilor care, chiar dacă nu mai sunt în funcție, și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență, conform definiției acestora de la art. 272.

(3) În lipsa relei-credințe sau a gravei neglijențe, judecătorii și procurorii nu răspund pentru soluțiile pronunțate.

(4) Există eroare judiciară atunci când:

a) s-a dispus în cadrul procesului efectuarea de acte procesuale cu încălcarea evidentă a dispozițiilor legale de drept material și procesual, prin care au fost încălcate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, producându-se o vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară;

b) s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă în mod evident contrară legii sau situației de fapt care rezultă din probele administrate în cauză, prin care au fost afectate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară.

(5) Nu este îndreptățită la repararea pagubei persoana care, în cursul procesului, a contribuit în orice mod la săvârșirea erorii judiciare.

(6) Prin Codul de procedură penală pot fi reglementate ipoteze și proceduri specifice în care se poate angaja răspunderea statului și regresul acestuia.

Art. 269. – (1) Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune în despăgubiri numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor. Competența soluționării acțiunii civile revine tribunalului în a cărui circumscripție domiciliază reclamantul. Judecătorului sau procurorului vizat i se comunică, de îndată, de către Ministerul Finanțelor, cererea de chemare în judecată. În cadrul procesului, judecătorul sau procurorul vizat poate formula cerere de intervenție, în condițiile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plata de către stat a sumelor datorate cu titlu de despăgubire se efectuează în termen de maximum 6 luni de la data comunicării hotărârii judecătorești definitive.

(3) După comunicarea hotărârii definitive pronunțate în acțiunea prevăzută la alin. (1), Ministerul Finanțelor va sesiza Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii pentru a constata dacă eroarea judiciară este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență.

(4) La solicitarea Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, Inspecția Judiciară efectuează verificări în vederea evaluării dacă eroarea judiciară este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență.

(5) Verificările prevăzute la alin. (4) se finalizează în termen de 30 de zile de la sesizare. Inspectorul-șef poate dispune prelungirea termenului cu cel mult 30 de zile, dacă există motive întemeiate care justifică această măsură.

(6) Verificările Inspecției Judiciare sunt efectuate de o comisie alcătuită, în funcție de calitatea celui vizat, din 3 judecători, inspectori judiciari sau 3 procurori, inspectori judiciari. În situația în care în aceeași cauză sunt verificați judecători și procurori, se vor forma două comisii care vor verifica distinct faptele, în funcție de calitatea persoanelor verificate.

(7) În cadrul verificărilor, ascultarea judecătorului și procurorului vizat este obligatorie. Refuzul judecătorului sau procurorului verificat de a face declarații sau de a se prezenta la audieri se constată prin proces-verbal și nu împiedică încheierea verificărilor. Judecătorul sau procurorul vizat are dreptul să cunoască toate actele verificării și să solicite probe în apărare. Inspectorii pot audia orice alte persoane implicate în cauza în care se fac verificări.

(8) Verificările se finalizează printr-un raport prin care, în baza întregului material probator administrat, Inspecția Judiciară apreciază dacă eroarea judiciară a fost săvârșită de judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență. Raportul este supus confirmării inspectorului-șef. Inspectorul-șef poate dispune motivat, o singură dată, completarea verificărilor. Completarea se efectuează de comisie în termen de cel mult 30 de zile de la data când a fost dispusă de către inspectorul-șef.

(9) Raportul se comunică Secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii și judecătorului sau procurorului vizat.

(10) După dezbateră raportului Inspecției Judiciare, Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii pronunță, în termen de cel mult 30 de zile de la data ședinței în care s-a dezbătut raportul, una din următoarele soluții:

a) restituie raportul la Inspecția Judiciară în cazul în care consideră că verificările nu sunt complete; în acest caz, hotărârea trebuie să cuprindă faptele și împrejurările cu privire la care se impune completarea verificărilor

și natura verificărilor care se efectuează în completare; completarea se efectuează în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a fost dispusă;

b) aprobă raportul și constată că eroarea judiciară este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență;

c) respinge motivat raportul și constată că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

(11) Hotărârile adoptate potrivit alin. (10) lit. b) și c) se motivează în termen de cel mult 30 de zile și se comunică Ministerului Finanțelor în termen de cel mult 3 zile de la motivare.

(12) Statul, prin Ministerul Finanțelor, va exercita acțiunea în regres împotriva judecătorului sau procurorului dacă, prin hotărârea adoptată de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii în condițiile alin. (10), s-a constatat faptul că eroarea judiciară este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență.

(13) Termenul de exercitare a acțiunii în regres este de un an de la data plății de către stat a sumelor datorate cu titlu de despăgubire.

(14) Competența de soluționare a acțiunii în regres revine, în primă instanță, secției civile a curții de apel de la domiciliul pârâtului. În cazul în care judecătorul sau procurorul împotriva căruia se exercită acțiunea în regres își exercită atribuțiile în cadrul acestei curți sau la parchetul de pe lângă aceasta, acțiunea în regres va fi soluționată de o curte de apel învecinată, la alegerea reclamantului.

(15) Împotriva hotărârii pronunțate potrivit alin. (14) se poate exercita calea de atac a recursului la Secția corespunzătoare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(16) Judecătorii și procurorii pot să încheie o asigurare profesională pentru eroarea judiciară cauzată de exercitarea funcției cu gravă neglijență, în condițiile legii. Asigurarea va fi acoperită integral de către judecător sau procuror.

CAPITOLUL II

Răspunderea disciplinară

Art. 270. – (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora răspund disciplinar pentru săvârșirea, cu vinovăție, a abaterilor disciplinare prevăzute de lege.

(2) Răspunderea disciplinară nu înlătură răspunderea penală sau contravențională pentru fapta săvârșită, în măsura în care prin aceasta s-au încălcat îndatoriri de serviciu. Pe durata procesului penal, se suspendă procedura disciplinară pentru aceeași faptă și aceeași persoană.

(3) Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor militari poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Art. 271. – Constituie abateri disciplinare:

a) încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții;

b) manifestările care aduc atingere în mod grav și vădit onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu;

c) atitudinile nedemne în timpul serviciului față de colegi, celălalt personal al instanței sau al parchetului în care funcționează, inspecții judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții;

d) desfășurarea de activități cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în public sau în timpul serviciului;

e) refuzul nejustificat de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces;

f) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu;

g) nerespectarea de către procuror a dispozițiilor procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea;

h) nerespectarea din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile;

i) nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, precum și formularea unor cereri repetate și nejustificate de abținere;

j) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii;

k) absențe nemotivate de la serviciu, în mod repetat sau care afectează în mod direct activitatea instanței ori a parchetului;

l) imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror;

m) nerespectarea în mod nejustificat a dispozițiilor ori deciziilor cu caracter administrativ dispuse în conformitate cu legea de conducătorul instanței sau al parchetului ori a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente;

n) folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii;

o) nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;

p) obstrucționarea activității inspectorilor judiciari, prin orice mijloace;
 q) participarea directă sau prin persoane interpușe la jocurile de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor;

r) neredactarea sau nesemnarea hotărârilor judecătorești sau a actelor judiciare ale procurorului, din motive imputabile, în termenele prevăzute de lege;

s) utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești sau al actelor judiciare ale procurorului, lipsa totală a motivării ori motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de judecător sau procuror;

ș) exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență;

t) nerespectarea în mod vădit și nejustificat a hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, ale Curții Europene a Drepturilor Omului, a deciziilor Curții Constituționale și a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii ori în dezlegarea unor chestiuni de drept, în acord cu prevederile art. 20 și art. 148 din Constituția României, republicată.

Art. 272. – (1) Există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane.

(2) Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

(3) În scopul determinării cazurilor în care se nesocotesc din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual se va lua în considerare gradul de claritate și precizie a normelor încălcate, noutatea și dificultatea problemei de drept prin raportare la jurisprudența și doctrina în materie, gravitatea nerespectării, precum și alte circumstanțe profesionale obiective.

Art. 273. – (1) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

a) avertismentul;

b) diminuarea indemnizației de încadrare brute lunare cu până la 25% pe o perioadă de până la un an;

c) mutarea disciplinară pentru o perioadă efectivă de la un an la trei ani la o altă instanță sau la un alt parchet, chiar de grad imediat inferior;

d) retrogradarea în grad profesional;

e) suspendarea din funcție pe o perioadă de până la 6 luni;

f) excluderea din magistratură.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (1) se aplică de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii.

(3) Sancțiunile disciplinare se radiază de drept, cu condiția ca judecătorului sau procurorului să nu i se aplice o nouă sancțiune disciplinară în acest termen, după cum urmează:

a) de la data expirării termenului pentru care au fost aplicate, pentru sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și e);

b) în termen de un an de la data rămânerii definitive a sancțiunii disciplinare, pentru sancțiunea disciplinară prevăzută la alin. (1) lit. a);

c) în termen de 3 ani de la data rămânerii definitive a sancțiunii disciplinare, pentru sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (1) lit. d) și f).

Art. 274. – Dispozițiile privind abaterile disciplinare și sancțiunile disciplinare ale judecătorilor și procurorilor se aplică în mod corespunzător și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, iar procedura de aplicare a sancțiunilor disciplinare este cea prevăzută de prezenta lege.

Art. 275. – (1) Pentru personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, sancțiunile disciplinare se aplică de către conducătorul instituției unde este încadrat, la propunerea Comisiei de disciplină care efectuează cercetarea disciplinară a abaterii.

(2) Pentru personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, Comisia de disciplină se constituie la nivelul instituției unde funcționează personalul și este alcătuită din cinci membri: trei desemnați de conducerea instituției din rândul acestui personal cu o vechime de cel puțin 7 ani în funcție și doi reprezentanți ai acestui personal, desemnați de adunarea generală comună a acestui personal din cadrul instituției, cu votul majorității membrilor prezenți. Pentru instituțiile subordonate sau aflate în coordonare la nivelul cărora nu se poate constitui această comisie, cercetarea disciplinară se poate face de comisia de disciplină de la nivelul instituției în subordinea sau coordonarea căreia se află.

(3) Membrii supleanți desemnați în același mod ca membrii titulari îi înlocuiesc de drept pe membrii titulari, în situația în care aceștia lipsesc temporar pe perioada desfășurării cercetării disciplinare.

(4) Membrii Comisiei de disciplină și supleanții sunt desemnați pentru o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, în aceleași condiții.

(5) Din Comisia de disciplină, ca membri titulari sau supleanți, nu pot face parte:

a) soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv, în timpul aceluiași mandat;

b) persoane care a fost sancționată disciplinar în ultimii 3 ani, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare sau care se află în curs de cercetare disciplinară. Dacă cercetarea începe după numirea în comisie, calitatea de membru încetează, fiind numit un nou membru pentru mandatul rămas.

(6) Președintele Comisiei de disciplină este desemnat prin vot secret, cu majoritate simplă, din rândul membrilor comisiei.

(7) În cazul în care membrul Comisiei de disciplină este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv cu persoana cercetată ori în cazul în care s-a pronunțat anterior cu privire la cauza cercetată, acesta nu participă la soluționarea respectivei cauze și este înlocuit pentru soluționarea respectivei cauze cu unul dintre membrii supleanți, în mod corespunzător.

(8) Lucrările de secretariat ale Comisiei de disciplină sunt asigurate de un secretar și, în lipsa acestuia, de un secretar supleant care sunt numiți de conducerea instituției.

Art. 276. – (1) Sesizarea Comisiei de disciplină se poate face de către orice persoană interesată ori din oficiu.

(2) Sesizarea disciplinară cuprinde următoarele mențiuni:

a) numele, prenumele, domiciliul persoanei care formulează sesizarea, precum și, dacă este cazul, funcția deținută;

b) numele, prenumele, funcția deținută și compartimentul în cadrul căruia își desfășoară activitatea persoana împotriva căreia este formulată sesizarea;

c) descrierea faptei ce constituie obiectul sesizării;

d) temeiul legal al sesizării, respectiv încadrarea faptei;

e) indicarea, cel puțin cu aproximație, a datei la care fapta a fost săvârșită;

f) arătarea dovezilor pe care se sprijină sesizarea;

g) data și semnătura persoanei ce formulează sesizarea.

(3) Sesizarea se formulează în scris și va fi însoțită, în măsura în care este posibil, de înscrisurile care o susțin.

(4) Sesizarea va fi clasată dacă nu cuprinde mențiunile prevăzute la alin. (1), cu excepția lit. e).

Art. 277. – (1) În cadrul cercetării prealabile se vor stabili faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente ce pot fi avute în vedere pentru calificarea faptelor drept abateri disciplinare și pentru aprecierea vinovăției sau a nevinovăției persoanei cercetate.

(2) Persoanei cercetate i se va înainta, după caz, o copie de pe sesizarea adresată Comisiei de disciplină, sub sancțiunea nulității.

(3) Citarea și ascultarea persoanei cercetate, precum și verificarea apărărilor acesteia sunt obligatorii. Audierea acesteia trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Persoana cercetată poate fi asistată sau reprezentată de un avocat ori de o altă persoană din cadrul instituției. Refuzul persoanei în cauză de a se prezenta la cercetări sau de a face declarații se consemnează într-un proces-verbal și împiedică finalizarea cercetării prealabile.

(4) Poate fi citată spre a fi audiată persoana care a înaintat sesizarea Comisiei de disciplină, precum și orice altă persoană ale cărei declarații sunt necesare la soluționarea cauzei.

(5) Persoana cercetată ori, după caz, reprezentantul sau apărătorul său are dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și poate solicita administrarea de probe în apărare.

(6) Rezultatul cercetării prealabile este consemnat într-un raport motivat care se înaintează de către Comisia de disciplină conducătorului instituției, în termen de 30 de zile de la începerea cercetării.

(7) Lucrările Comisiei de disciplină se consemnează într-un proces-verbal care va fi semnat de toți membrii acesteia. În procesul-verbal se consemnează dacă persoana cercetată nu s-a prezentat în fața Comisiei de disciplină.

(8) Deciziile Comisiei de disciplină se adoptă în prezența tuturor membrilor și cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 278. – (1) Soluțiile pe care le poate dispune Comisia de disciplină sunt:

a) să dispună motivat clasarea, în cazul în care sunt depășite termenele legale sau sesizarea nu conține elementele cerute de lege;

b) să propună conducătorului instituției respingerea sesizării, în cazul în care Comisia de disciplină constată că aceasta este neîntemeiată, că fapta săvârșită nu constituie abatere disciplinară sau că persoana cercetată nu este vinovată;

c) să propună admiterea sesizării și aplicarea unei sancțiuni disciplinare, în cazul în care Comisia de disciplină constată că aceasta este întemeiată; sancțiunea propusă va fi proporțională, în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite și urmările acesteia, cauzele care au determinat săvârșirea acesteia, cu împrejurările concrete în care abaterea a fost săvârșită, cu gradul de vinovăție, cu circumstanțele personale ale celui cercetat, comportarea generală în timpul serviciului și existența în antecedentele celui cercetat a altor sancțiuni disciplinare pentru care nu a intervenit radierea.

(2) Măsurile de la alin. (1) lit. b) și c) se dispun prin act administrativ al conducătorului instituției, care se redactează în termen de maximum 20 de zile de la data propunerii Comisiei de disciplină.

(3) În cazul în care Comisia de disciplină are indicii că fapta săvârșită de persoana cercetată poate fi considerată infracțiune, aceasta propune sesizarea organelor de urmărire penală.

Art. 279. – În măsura în care conducătorul instituției consideră că este necesară completarea cercetării prealabile, va dispune efectuarea de verificări suplimentare, Comisia de disciplină putând, motivat, să emită un raport nou, să emită un raport de completare a celui inițial sau să mențină raportul inițial.

Art. 280. – (1) Sancțiunea disciplinară aplicată nu poate fi mai gravă decât cea propusă de Comisia de disciplină.

(2) Sub sancțiunea nulității absolute, actul administrativ prevăzut la art. 278 alin. (2) va cuprinde în mod obligatoriu următoarele mențiuni:

- a) numele, prenumele persoanei sancționate și descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;
- b) precizarea prevederilor din actele normative în vigoare care au fost încălcate de cel sancționat;
- c) temeiul de drept în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;
- d) sancțiunea ce va fi aplicată;
- e) termenul în care hotărârea poate fi atacată și instanța competentă.

(3) Actul prevăzut la alin. (1) se comunică în scris persoanei vizate de sesizare și autorului sesizării, conform dispozițiilor legale, în termen de maximum 10 zile de la data emiterii lui.

(4) Actul administrativ de aplicare a sancțiunii disciplinare poate fi atacat în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ și fiscal competentă, fără parcurgerea procedurii prealabile.

(5) Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile de la finalizarea cercetării prealabile, dar nu mai târziu de trei ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

Art. 281. – (1) Aplicarea unei sancțiuni disciplinare persoanei care îndeplinește o funcție de conducere, cu excepția avertismentului, atrage revocarea din funcția de conducere.

(2) Persoana revocată dintr-o funcție de conducere în condițiile alin. (1) nu mai poate fi numită într-o funcție de conducere pe o perioadă de 3 ani de la data aplicării sancțiunii disciplinare.

TITLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 282. – (1) Judecătorii, procurorii, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și magistrații-asistenți în funcție la data intrării în

vigoare a prezentei legi se consideră că îndeplinesc condițiile pentru funcția pe care sunt încadrați. Aceștia își păstrează gradul profesional și drepturile câștigate aferente statutului profesional dobândite în condițiile legii.

(2) Numărul mandatelor pentru funcțiile de conducere la instanțe și parchete exercitate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, inclusiv al celor în curs la această dată, se include în numărul maxim de mandate prevăzut de prezenta lege.

Art. 283. – (1) Durata cursurilor de formare profesională a auditorilor de justiție admiși la Institutul Național al Magistraturii în anii 2022 și 2023 este de 2 ani.

(2) În perioada formării la Institutul Național al Magistraturii, auditorii de justiție prevăzuți la alin. (1) efectuează stagii de practică în cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, pentru a cunoaște în mod direct activitățile pe care le desfășoară judecătorii, procurorii și personalul auxiliar de specialitate. Stagiile de practică ale auditorilor de justiție trebuie să aibă o durată de minimum 3 luni în primul an și de minimum 6 luni în al doilea an.

(3) După al doilea an de formare la Institutul Național al Magistraturii, auditorii de justiție admiși la Institutul Național al Magistraturii în anii 2022 și 2023 susțin testul psihologic și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(4) Absolvenții Institutului Național al Magistraturii care se bucură de bună reputație sunt numiți de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii în funcțiile de judecători sau procurori stagiați, după caz, în funcție de opțiunea exprimată, pe baza mediei generale, calculată cu 3 zecimale, obținută pe baza celor trei medii: de la sfârșitul fiecărui an de studiu și de la examenul de absolvire a Institutului. La egalitate de medii au prioritate, în următoarea ordine, candidații care au obținut: nota finală mai mare la examenul de absolvire, media mai mare a celor doi ani de formare la Institutul Național al Magistraturii, nota finală mai mare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, vechimea mai mare în funcțiile prevăzute la art. 63.

(5) Dispozițiile prezentei legi privind formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor rămân aplicabile, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol.

Art. 284. – (1) Concursurile și examenele pentru care s-au publicat anterior intrării în vigoare a prezentei legi anunțurile privind desfășurarea concursului sau examenului se vor desfășura în acord cu prevederile legii în vigoare la data publicării anunțului.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică procedurilor de evaluare ori de ocupare a posturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și nici altor proceduri în curs de desfășurare la data intrării sale în vigoare.

(3) Judecătorii și procurorii care au obținut un grad profesional în urma concursurilor de promovare pe loc până la data intrării în vigoare a prezentei legi își mențin acest grad profesional.

(4) Delegările și detașările în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi pentru care nu sunt îndeplinite cerințele legale prevăzute de prezenta lege se mențin până la data expirării termenului pentru care s-au dispus.

(5) Până la data de 31 decembrie 2025, prevederile prezentei legi privind concursul sau examenul de promovare pe loc la instanțe și parchete nu se aplică. După această dată, numărul de posturi care se scoate la concurs în vederea promovării pe loc la instanțe și parchete nu poate depăși 20% din totalul posturilor vacante pe fiecare nivel de instanțe sau, după caz, parchete.

Art. 285. – (1) Anunțurile sau documentele care se publică pe paginile de internet potrivit prezentei legi sau se afișează în condițiile prezentei legi cuprind, în mod obligatoriu, data și ora publicării ori afișării anunțului sau documentului respectiv.

(2) În cazul anunțurilor sau documentelor care se publică, potrivit prezentei legi, pe paginile de internet ale mai multor instituții, publicarea se face, pe cât posibil, simultan. În cazul în care acest lucru nu este posibil, termenele curg de la data sau, după caz, ora publicării ultimului anunț/document.

(3) Termenele prevăzute de prezenta lege se calculează potrivit Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 286. – Transferul judecătorilor și procurorilor militari, la cerere sau ca urmare a reducerii posturilor, se face, în funcție de opțiunea exprimată, la instanțele sau parchetele civile la care judecătorul ori procurorul are dreptul să funcționeze, potrivit gradului său profesional.

Art. 287. – Judecătorii Curții Constituționale care, la data numirii, aveau funcția de judecător sau de procuror au dreptul, la încetarea mandatului, să revină la postul deținut anterior care este rezervat.

Art. 288. – Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care desfășoară activitate didactică în condițiile legii sunt obligați să aibă norma de bază la instanța, parchetul ori instituția unde funcționează.

Art. 289. – Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, care au funcționat cel puțin 5 ani la această instanță și care au fost eliberați din

funcție din motive neimputabile, pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen sau concurs.

Art. 290. – Avizele din procedurile reglementate de prezenta lege pentru care nu se prevede caracterul lor conform sunt consultative.

Art. 291. – (1) Dispozițiile art. 184 alin. (5) se aplică la 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Alineatul (2) al articolului 210 se aplică contractelor de închiriere a locuințelor de serviciu încheiate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Art. 227 alin. (3) nu se aplică membrilor Consiliului Superior al Magistraturii al căror mandat este în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 292. – Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 293. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial, Partea I.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), dispozițiile prezentei legi care privesc calculul vechimilor fără luarea în considerare a perioadei cât judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție, în cazul examenelor, concursurilor sau procedurilor de selecție prevăzute de prezenta lege, intră în vigoare la 1 ianuarie 2026. Până la această dată, în calculul vechimilor prevăzute de prezenta lege se ia în considerare perioada cât judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție.

(3) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se aprobă regulamentele sau alte acte subsecvente prevăzute de prezenta lege.

(4) Până la adoptarea actelor prevăzute de alin. (2), regulamentele și actele normative subsecvente rămân în vigoare în măsura în care nu contravin prezentei legi.

(5) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

a) Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 27 alin. (2¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) orice alte dispoziții contrare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VASILE-DANIEL SUCIU

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

I. Criteriile și indicatorii de evaluare a performanțelor profesionale pentru judecători

A. Eficiența activității

Art. 1. – (1) Eficiența activității desfășurate de judecători se apreciază în funcție de următorii indicatori:

a) rata de soluționare a dosarelor calculată exclusiv în raport cu dosarele nou-intrate (operativitatea);

b) stocul de dosare mai vechi de un an/un an și 6 luni;

c) ponderea dosarelor închise într-un an;

d) redactările sau, după caz, redactările și pronunțările peste termenul prevăzut de lege.

(2) Indicatorii corespunzători criteriului eficienței vor fi avuți în vedere în funcție de volumul de activitate al instanței în domeniul de specializare al judecătorului evaluat, volumul de activitate al judecătorului evaluat, complexitatea cauzelor cu care a fost investit și încărcătura efectivă medie pe țară în același domeniu de specializare.

(3) La analizarea și acordarea punctajelor pentru indicatorii prevăzuți la alin. (1) vor fi luate în considerare și celelalte activități desfășurate de judecători pe baza unor dispoziții din legi și regulamente.

(4) Eficiența activității desfășurate de judecătorii de supraveghere a privării de libertate se apreciază în funcție de următorii indicatori:

a) respectarea termenelor de soluționare a cauzelor;

b) respectarea termenelor legale de redactare a încheierilor și de efectuare a comunicărilor prevăzute de dispozițiile legale;

c) desfășurarea, în termenele legale sau, în lipsa lor, în mod constant și cu regularitate, a activităților cu caracter administrativ prevăzute de lege.

(5) Dispozițiile alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător și cu privire la evaluarea eficienței activității desfășurate de judecătorii de supraveghere a privării de libertate.

(6) Punctajul acordat pentru criteriul „eficiența activității” se diminuează corespunzător ori de câte ori în privința judecătorului evaluat s-a aplicat o sancțiune disciplinară, rămasă definitivă în perioada supusă evaluării, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare, pentru una dintre următoarele abateri disciplinare:

a) nerespectarea din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile, prevăzută la art. 271 lit. h);

b) formularea de cereri repetate și nejustificate de abținere, prevăzută la art. 271 lit. i) teza a II-a;

c) neredactarea sau nesemnarea hotărârilor judecătorești, din motive imputabile, în termenele prevăzute de lege, prevăzută la art. 271 lit. r).

B. Calitatea activității

Art. 2. – (1) Calitatea activității desfășurate de judecători se apreciază în funcție de următorii indicatori:

a) calitatea redactării hotărârilor judecătorești;

b) numărul hotărârilor modificate/desființate/căcate din motive imputabile, în condițiile legii;

c) conduita în timpul ședinței de judecată și în exercitarea altor îndatoriri profesionale;

d) calitatea altor activități desfășurate de judecătorul evaluat;

(2) Calitatea activității desfășurate de judecătorii de supraveghere a privării de libertate se apreciază în funcție de următorii indicatori:

a) calitatea redactării încheierilor pronunțate;

b) numărul încheierilor desființate din motive imputabile în situația în care numărul acestora depășește media pe țară a încheierilor desființate;

c) conduita în timpul desfășurării procedurilor administrativ-jurisdicționale și a altor activități cu caracter administrativ;

d) organizarea evidenței activității judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

(3) Pentru aprecierea indicatorului prevăzut la alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a), dacă în urma evaluării hotărârilor/încheierilor pronunțate se constată că, în mod constant, acestea redau integral fragmente din susținerile părților cuprinse în cererile formulate de acestea sau din conținutul rechizitoriului, fără a le sintetiza, punctajul acordat pentru acest indicator se diminuează corespunzător.

(4) Pentru aprecierea indicatorului prevăzut la alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. b), pot reprezenta motive imputabile aspectele de nelegalitate ce decurg din încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material și/sau procesual, următoarele:

a) încălcarea regulilor de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității;

b) depășirea atribuțiilor puterii judecătorești;

c) lipsa totală a motivării hotărârii, inserarea unor motive contradictorii ori numai a unor motive străine de natura cauzei;

d) încălcarea autorității de lucru judecat;

e) încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material;

f) nerespectarea în mod vădit și nejustificat a hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, ale Curții Europene a Drepturilor Omului, a deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii ori în dezlegarea unor chestiuni de drept, în acord cu prevederile art. 20 și art. 148 din Constituția României, republicată;

g) nesocotirea sau ignorarea îndrumărilor instanțelor de control judiciar.

(5) În Ghidul de evaluare a activității profesionale a judecătorilor sunt prezentate exemple concrete vizând aspectele de nelegalitate ce pot reprezenta motive imputabile în sensul alin. (4).

(6) Motivele imputabile sunt stabilite de instanța de control judiciar și vor fi luate în considerare la evaluarea judecătorului numai dacă vizează aspecte de nelegalitate vădite ce decurg din încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material și/sau procesual, cu privire la care există practică unitară în materie. Pentru informarea instanței a cărei hotărâre se atacă, la instanța de control judiciar se întocmește o fișă în care se face mențiune despre caracterul imputabil/neimputabil al modificării/desființării/casării.

(7) Judecătorul a cărui hotărâre a fost modificată/desființată/casă din motive imputabile poate contesta caracterul imputabil printr-o cerere adresată instanței de control judiciar, în care va arăta punctual argumentele invocate, în limitele problematicii puse în discuție. Contestația va fi analizată în cadrul întâlnirii privind analiza practicii instanțelor de control judiciar și de unificare a practicii, organizate la nivelul secției corespunzătoare sau, după caz, al instanței de control judiciar, dacă nu există secții, în luna imediat următoare formulării respectivei contestații. Soluția asupra contestației se adoptă cu votul majorității judecătorilor prezenți, consemnându-se în minuta întâlnirii, iar modul de soluționare se comunică judecătorului și, în cazul admiterii contestației, instanței în cadrul căreia acesta funcționează, pentru a fi avut în vedere de comisia de evaluare.

(8) Caracterul imputabil al modificării/desființării/casării hotărârilor se analizează de comisia de evaluare în situația în care indicele de modificare/desființare/casare al judecătorului evaluat depășește indicele mediu de modificare/desființare/casare calculat pentru instanțele de același grad de jurisdicție din circumscripția aceleiași curți de apel, în funcție de instanța în cadrul căreia funcționează judecătorul evaluat și de materia în care a fost pronunțată hotărârea, respectiv penală sau nonpenală.

(9) Indicele de modificare/desființare/casare se calculează anual, pe baza evidențelor deținute de instanțe, prin raportarea numărului hotărârilor modificate/desființate/casate în apel și recurs în materie nonpenală, respectiv în contestație, apel și recurs în casație în materie penală, la numărul total al hotărârilor pronunțate în aceeași perioadă de referință. Se iau în considerare

doar hotărârile prin care instanța sau, după caz, judecătorul de drepturi și libertăți ori judecătorul de cameră preliminară se dezinvestește. În acest sens, datele statistice necesare se pot obține cu sprijinul compartimentului specializat din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

(10) Punctajul acordat pentru criteriul „calitatea activității” se diminuează corespunzător ori de câte ori în privința judecătorului evaluat s-a aplicat o sancțiune disciplinară, rămasă definitivă în perioada supusă evaluării, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare, pentru una dintre următoarele abateri disciplinare:

a) atitudinile nedemne în timpul serviciului față de colegi, celălalt personal al instanței în care funcționează, inspectorii judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții, prevăzută la art. 271 lit. c);

b) refuzul nejustificat de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces, prevăzută la art. 271 lit. e);

c) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu, prevăzută la art. 271 lit. f);

d) absențe nemotivate de la serviciu, în mod repetat sau care afectează în mod direct activitatea instanței, prevăzută la art. 271 lit. k);

e) nerespectarea în mod nejustificat a dispozițiilor ori deciziilor cu caracter administrativ dispuse în conformitate cu legea de conducătorul instanței ori a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente, prevăzută la art. 271 lit. m);

f) nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, prevăzută la art. 271 lit. o);

g) obstrucționarea activității inspectorilor judiciari, prin orice mijloace, prevăzută la art. 271 lit. p);

h) utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești, lipsa totală a motivării ori motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de judecător, prevăzută la art. 271 lit. s);

i) exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență prevăzută la art. 271 lit. ș);

j) nerespectarea în mod vădit și nejustificat a hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, ale Curții Europene a Drepturilor Omului, a deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii ori în dezlegarea unor chestiuni de drept, în acord cu prevederile art. 20 și art. 148 din Constituția României, republicată.

(11) La evaluarea activității judecătorilor, se are în vedere și participarea acestora în calitate de membri ai comisiilor de evaluare profesională a judecătorilor.

C. Integritatea

Art. 3. – (1) Integritatea judecătorilor se apreciază în funcție de următorii indicatori: încălcări ale Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, stabilite prin hotărâri definitive ale Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii; sancțiuni disciplinare care privesc aspecte de integritate rămase definitive în perioada supusă evaluării, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare; pronunțarea față de judecătorul evaluat a unor soluții de amânare a aplicării pedepsei, renunțare la aplicarea pedepsei, dispuse printr-o hotărâre judecătorească definitivă, precum și de renunțare la urmărirea penală, confirmată de judecătorul de cameră preliminară, pentru care Secția pentru judecatori nu a propus eliberarea din funcție, în condițiile legii.

(2) În sensul alin. (1), constituie sancțiuni disciplinare care privesc aspecte de integritate cele aplicate pentru următoarele abateri disciplinare:

a) încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria, prevăzută la art. 271 lit. a);

b) desfășurarea de activități cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în public sau în timpul serviciului, prevăzută la art. 271 lit. d);

c) nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, prevăzută la art. 271 lit. i) teza I;

d) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii, prevăzută la art. 271 lit. j);

e) imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror, prevăzută la art. 271 lit. l);

f) folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, prevăzută la art. 271 lit. n);

g) participarea directă sau prin persoane interpușe la jocurile de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor, prevăzută la art. 271 lit. q);

h) manifestările care aduc atingere în mod grav și vădit onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, prevăzută la art. 271 lit. b).

(3) Ori de câte ori în privința judecătorului evaluat s-a pronunțat cel puțin o soluție dintre cele prevăzute la alin. (1), punctajul acordat pentru acest criteriu se diminuează corespunzător.

D. Obligația de formare profesională continuă și absolvirea unor cursuri de specializare

Art. 4. – (1) La analiza criteriului formării profesionale continue a judecătorilor se va avea în vedere următorul indicator: disponibilitatea de a participa la programele de formare profesională continuă ori la alte forme de perfecționare profesională, participarea la activitățile care au drept scop unificarea practicii judiciare și la învățământul profesional al judecătorilor, respectiv participarea la întâlnirile trimestriale ale judecătorilor de supraveghere a privării de libertate, precum și preocuparea pentru dezvoltare profesională prin studiu individual.

(2) În aprecierea aceluiași criteriu pot fi avute în vedere și prezentarea de teme la colocvii, simpozioane de specialitate, lucrări și articole publicate, inclusiv contribuții la elaborarea unor culegeri sau buletine de jurisprudență, proiecte și culegeri de acte normative, activitatea didactică, inclusiv cea de formator, tutore de practică, responsabil cu formarea continuă descentralizată, fără ca nerealizarea uneia dintre aceste activități să constituie temei pentru depunere.

II. Criterii și indicatori de evaluare a performanțelor profesionale pentru procurori

A. Eficiența activității

Art. 5. – (1) Eficiența activității de urmărire penală desfășurate se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) efectuarea urmăririi penale într-un termen rezonabil, ținând cont de complexitatea cauzei și de volumul de activitate al procurorului;
- b) efectuarea demersurilor în vederea identificării bunurilor susceptibile de luare a măsurilor asigurătorii și luarea acestor măsuri.

(2) Indicatorul de evaluare prevăzut la alin. (1) lit. a) se raportează la volumul de activitate al parchetului în sectorul în care își desfășoară activitatea procurorul.

(3) În aprecierea complexității cauzei se vor lua în considerare următoarele elemente: dificultatea administrării probelor; numărul părților, al subiecților procesuali principali și al martorilor; numărul infracțiunilor investigate; natura acestora; dificultatea problemelor de drept și de fapt care

trebuie soluționate; reunirea mai multor cauze, precum și alte elemente specifice relevante.

Art. 6. – (1) Eficiența activității de supraveghere a cercetărilor penale se apreciază în funcție de următorii indicatori:

a) supravegherea și îndrumarea organelor de poliție în activitatea de cercetare penală, reflectate în verificarea periodică și ritmică a stadiului și calității actelor de cercetare penală efectuate de organele de poliție și urmărirea termenelor fixate, precum și în luarea măsurilor prevăzute de art. 303 alin. (3) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare;

b) efectuarea actelor procedurale și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, în funcție de complexitatea cauzei și de volumul de activitate al procurorului;

c) dispoziții date organelor de cercetare penală de a identifica bunurile susceptibile de luare a măsurilor asigurătorii și luarea acestor măsuri.

(2) Dispozițiile art. 5 alin. (2) și (3) din prezenta anexă se aplică în mod corespunzător.

Art. 7. – (1) Eficiența activității de participare la ședințele de judecată se apreciază în funcție de următorii indicatori:

a) operativitatea în motivarea căilor de atac declarate, cu respectarea termenelor legale și administrative;

b) operativitatea soluționării altor lucrări, specifice activității judiciare.

(2) În cazul în care activitatea procurorului evaluat nu privește indicatorul prevăzut la alin. (1) lit. a), punctajul aferent acestuia se distribuie celui alt indicator.

Art. 8. – (1) Eficiența activității desfășurate în alte sectoare se apreciază în funcție de următorul indicator: operativitatea soluționării lucrărilor, cu respectarea termenelor legale și administrative.

(2) Indicatorul de evaluare a eficienței activității desfășurate în alte sectoare se raportează la volumul de activitate al procurorului din perioada evaluată și la volumul de activitate al sectorului în care își desfășoară activitatea procurorul.

Art. 9. – (1) În vederea aprecierii criteriului privind eficiența activității, la dosarul de evaluare se depune anual fișa privind volumul de activitate al procurorului, completată de grefierul-șef conform datelor care rezultă din sistemul ECRIS; procurorul evaluat va certifica sub semnătură exactitatea datelor.

(2) Acolo unde este cazul, procurorul evaluat va completa fișa cu date privind cauzele complexe, care vor fi contrasemnate de conducătorul unității sau, după caz, de procurorul-șef de secție, procurorul-șef de serviciu sau procurorul-șef de birou.

(3) Modelul fișei se stabilește prin Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a procurorilor.

B. Calitatea activității

Art. 10. – Calitatea activității de urmărire penală se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) măsuri și soluții imputabile procurorului pe motive de nelegalitate, existente la momentul luării măsurii sau al dispunerii soluției de către procuror;
- b) calitatea redactării și motivării soluțiilor, interpretarea probelor, calitatea exprimării și capacitatea de sinteză.

Art. 11. – Calitatea activității de supraveghere a cercetării penale se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) măsuri și soluții imputabile procurorului pe motive de nelegalitate, existente la momentul luării măsurii sau al dispunerii soluției de către procuror;
- b) calitatea redactării și motivării soluțiilor, interpretarea probelor, calitatea exprimării și capacitatea de sinteză.

Art. 12. – Calitatea activității de participare la ședințele de judecată se măsoară prin următorii indicatori:

- a) întocmirea fișelor de ședință și actualizarea lor permanentă, exercitarea rolului activ în ședințele de judecată și calitatea concluziilor susținute în ședințele de judecată;
- b) calitatea redactării și motivării căilor de atac, acuratețea raționamentului juridic și rigoarea expunerii faptelor;
- c) căi de atac admise subiecților procesuali pe motive de nelegalitate, în cauzele în care procurorul nu a exercitat căile de atac, căi de atac nedecarate din motive imputabile procurorului, retrase sau respinse din motive de nelegalitate imputabile procurorului.

Art. 13. – Calitatea activității desfășurate în alte sectoare se apreciază în funcție de următorii indicatori:

- a) calitatea actelor întocmite, acuratețea raționamentului și rigoarea exprimării;
- b) respectarea prevederilor cuprinse în legi, ordine și regulamente.

Art. 14. – (1) În vederea aprecierii criteriului privind calitatea activității, la dosarul de evaluare a procurorului se depune anual o fișă conținând datele statistice relevante, așa cum rezultă acestea din analizele și informările întocmite conform regulamentelor interne și ordinelor procurorului general, completată de grefierul-șef.

(2) La evaluarea activității procurorilor, se are în vedere și participarea acestora în calitate de membri ai comisiilor de evaluare profesională a procurorilor.

(3) Modelul fișei prevăzute la alin. (1) se stabilește prin Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a procurorilor.

Art. 15. – Dacă în perioada supusă evaluării procurorul își desfășoară activitatea în mai multe sectoare, în același timp sau în perioade diferite, la fiecare dintre criteriile privind eficiența și calitatea activității se acordă un singur punctaj de cel mult 30 de puncte ori, în situația prevăzută la art. 100 alin. (5), de cel mult 15 puncte, în baza aprecierii de ansamblu a activității desfășurate și ținând seama de ponderea activității desfășurate în fiecare sector în volumul total de activitate.

C. Integritatea

Art. 16. – (1) Integritatea procurorilor se apreciază în funcție de următorii indicatori: încălcări ale Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, stabilite prin hotărâri definitive ale Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii; sancțiuni disciplinare care privesc aspecte de integritate, rămase definitive în perioada supusă evaluării, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare; pronunțarea față de procurorul evaluat a unor soluții de amânare a aplicării pedepsei, renunțare la aplicarea pedepsei, dispuse printr-o hotărâre judecătorească definitivă, precum și de renunțare la urmărirea penală, confirmată de judecătorul de cameră preliminară, pentru care Secția pentru procurori nu a propus eliberarea din funcție, în condițiile legii.

(2) În cazul în care în privința procurorului evaluat s-a pronunțat cel puțin o soluție dintre cele prevăzute la alin. (1), punctajul acordat pentru acest criteriu este de cel mult 24 de puncte.

D. Obligația de formare profesională continuă și absolvirea unor cursuri de specializare

Art. 17. – (1) La analiza criteriului formării profesionale continue a procurorilor se va avea în vedere următorul indicator: disponibilitatea de a participa la programele de formare profesională continuă ori la alte forme de

perfecționare profesională, participarea la învățământul profesional al procurorilor.

(2) În aprecierea aceluiași criteriu pot fi avute în vedere și prezentarea de teme la colocvii, simpozioane de specialitate, lucrări și articole publicate, inclusiv contribuții la elaborarea unor culegeri sau buletine de jurisprudență, proiecte și culegeri de acte normative, activitatea didactică, inclusiv cea de formator, tutore de practică, responsabil cu formarea continuă descentralizată, fără ca nerealizarea uneia dintre aceste activități să constituie temei pentru depunere.

III. Indicatori de evaluare a performanțelor profesionale pentru judecătorii care ocupă funcții de conducere

Art. 18. – (1) Activitatea desfășurată de judecătorii care ocupă funcții de conducere se evaluează prin următorii indicatori:

1. capacitatea de conducere și organizare;
2. capacitatea de control;
3. capacitatea decizională și asumarea răspunderii;
4. comportamentul și comunicarea.

(2) Evaluarea indicatorilor prevăzuți la alin. (1) se realizează inclusiv prin raportare la modul de implementare și de îndeplinire a obiectivelor stabilite prin proiectul referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere prezentat de judecătorul evaluat în calitate de candidat pentru respectiva funcție.

Art. 19. – Integritatea judecătorilor care ocupă funcții de conducere se apreciază în funcție de indicatorii prevăzuți la art. 3 din prezenta anexă.

Art. 20. – La analizarea criteriului formării profesionale continue a judecătorilor care ocupă funcții de conducere vor fi avuți în vedere indicatorii prevăzuți la art. 4 din prezenta anexă.

Art. 21. – În situația în care judecătorul este evaluat atât pentru funcția de execuție, cât și pentru funcția de conducere, prin raportul de evaluare va fi acordat un singur punctaj la criteriile „integritate” și „obligația formării profesionale continue”.

IV. Indicatori de evaluare a performanțelor profesionale pentru procurorii care ocupă funcții de conducere

Art. 22. – Activitatea desfășurată de procurorii care ocupă funcții de conducere se evaluează prin următorii indicatori:

1. capacitatea de conducere și organizare;
2. capacitatea de control;
3. capacitatea decizională și asumarea răspunderii;
4. comportamentul și comunicarea.

Art. 23. – Integritatea procurorilor ce ocupă funcții de conducere se apreciază în funcție de indicatorii prevăzuți la art. 16 din prezenta anexă.

Art. 24. – La analizarea criteriului formării profesionale continue a procurorilor care ocupă funcții de conducere vor fi ajuți în vedere indicatorii prevăzuți la art. 17 din prezenta anexă.

Art. 25. – În situația în care procurorul este evaluat atât pentru funcția de execuție, cât și pentru funcția de conducere, prin raportul de evaluare va fi acordat un singur punctaj la criteriile „integritate” și „obligația formării profesionale continue”.

WWW.LUMEAJUSITIERO

**Criterii și indicatori de evaluare a activității profesionale
a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor**

Nr. crt.	Criteriul	Indicatorii pentru notarea criteriului
1.	Eficiența activității profesionale	<p>Respectarea termenelor de soluționare a lucrărilor;</p> <p>Operativitatea și celeritatea în soluționarea lucrărilor repartizate spre soluționare, în raport cu numărul și complexitatea acestora;</p> <p>Capacitatea de rezolvare a lucrărilor cu grad de complexitate ridicat;</p> <p>Disponibilitatea de rezolvare a lucrărilor în raport cu atribuțiile postului.</p>
2.	Calitatea activității	<p>Calitatea redactării lucrărilor: structură coerentă, argumentație clară, logică juridică, exprimare corectă și precisă, capacitate de interpretare și aplicare a legii, capacitate de sinteză, stil clar și concis, gândire independentă/critică;</p> <p>Dovada cunoștințelor juridice, în funcție de specializarea și domeniul în care își desfășoară activitatea;</p> <p>Comunicare verbală corectă, clară și logică;</p> <p>Capacitatea de a accepta erorile sau deficiențele propriei activități și de a răspunde pentru aceasta;</p> <p>Modul de îndeplinire a altor activități: participarea în diferite comisii, la organizarea unor examene sau concursuri, conferințe etc.</p>

3.	Integritatea	<p>Respectarea deontologiei profesionale; Respectarea legii, a normelor și procedurilor de lucru în activitatea desfășurată, precum și a prevederilor legale privind incompatibilitățile, interdicțiile și conflictul de interese; Sancțiuni disciplinare aplicate, cu excepția cazurilor în care a intervenit radierea sancțiunii disciplinare; Comportament demn, autocontrol, atitudine respectuoasă față de persoanele cu care interacționează.</p>
	<p>Obligația de formare profesională continuă și absolvirea unor cursuri de specializare</p>	<p>Cunoașterea și aprofundarea legislației, a doctrinei și a jurisprudenței în domeniul de activitate; Interesul și disponibilitatea pentru pregătire individuală; Participarea la programe de formare profesională continuă (inclusiv cursuri pentru învățarea sau aprofundarea unor limbi străine, pentru inițierea sau aprofundarea cunoștințelor de operare pe calculator ori la alte forme de perfecționare profesională (seminarii, dezbateri, consultări etc).</p>

4.	Modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale (pentru funcțiile de conducere)	<p>Capacitatea de organizare a activităților specifice compartimentului, prin repartizarea echilibrată și echitabilă a sarcinilor de serviciu, ținând seama și de specializarea persoanei;</p> <p>Autoritatea și capacitatea de decizie în organizarea activităților specifice compartimentului;</p> <p>Capacitatea de monitorizare și de evaluare a activității la nivelul compartimentului;</p> <p>Capacitatea de coordonare și gestionare a resurselor umane existente la nivelul compartimentului: abilități de comunicare, motivarea subordonaților, identificarea nevoii de perfecționare profesională a acestora, obiectivitate și imparțialitate în aprecierea activității subordonaților;</p> <p>Atitudinea în relațiile cu subordonații, colegii, petiționarii, alte instituții;</p> <p>Abilități de mediere, negociere și soluționare a conflictelor.</p>
----	---	--